

JONGE RADIKALENKRANT

D.N.P.P.

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

kommunisme

1990

JONGEREN

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Kolofon Redactioneel

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
1e Weteringdwarsstr 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementprijs:

PPR-Jongeren gratis
individuen f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer
Jan Willem de Vries
Mark de Vos
Peter Janssens.

Verder werkten mee:

Pauline Verheule
Sabine Zwiers
Karl Marx
Vincent van Rijswijk

Lay-out: De Redactie

Drukkerij: Pasklaar Sittard

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Peter Janssens
Laan van Altena 35
2613 AG Delft
tel 015-134022

Thema volgende krant:

Rechts extremisme

Sluitingsdatum:

wo 28 februari 1990

Inhoud

Redactionele pagina	2
Koffers geld zoeken	3
Gorbatsjov in Gradov	4
Socialisme moet kans krijgen	5
Ontwaakt	6
Vragenrubriek	7
VJW's strippagina	8
Afscheid Leonieke	9
10 jaar PPR-jongeren	9
Bestuurspagina	10
Bestuurspagina	11
Revoltant	12
Eibert	12

Alles is nieuw: het jaar is nieuw; het decenium is nieuw; de redactie is nieuw; en zelfs de Jonge Radikalenkrant is een beetje nieuw.

Om met de redactie te beginnen, deze heeft een zware verjongingskuur ondergaan. Eén redactielid is te oud geworden, daarvoor in de plaats zijn twee redactieleden gekomen die samen net zo oud zijn als het net vertrokken redactielid. Boze tongen beweren dat de redactie tegenwoordig gezamenlijk op één railrunner kaartje mag reizen.

Naast deze twee jonkies is er nóg een nieuw redactielid. Helaas hebben we die nog nooit in levende lijve gezien. Waarschijnlijk is een kommunikatieve stoornis daar debet aan.

En, alsof het niet op kan, staat er nog ergens iemand in de wachtkamer. Een oude bekende die er over denkt om ook tot de redactie toe te treden. Nu maar hopen dat Groen Links in Uithoorn geen goede verkiezingsuitslag maakt, zodat de persoon in kwestie makkelijker een keuze kan maken.

Maar, ook de Jonge Radikalenkrant zelf is vernieuwd. Ten eerste telt het blad voortaan twaalf bladzijden. Twaalf bladzijden waarvan er twee worden opgeslokt door het bestuur van de PPR-jongeren. Over deze twee pagna's heeft de redactie niets te zeggen en vallen ook volledig buiten haar verantwoordelijkheid.

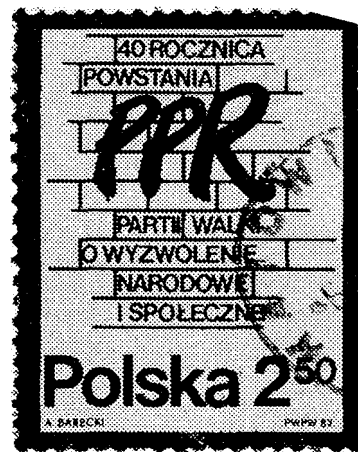
Wat meteen zal opvallen is het aantal strips. Twee verwoede striptekenaars doen hun best om ook diegenen die alleen Suske en Wiske albums gewend zijn tot de Jonge Radikalenkrant te verleiden. Nieuw is ook de vraag en antwoord pagina. Jij vraagt en de Jonge Radikalenkrant antwoordt.

Op die plek wordt ook jouw boze, hetzij blij, brief geplaatst. Wat blijft zijn de kritische beschouwingen van de aktualiteit op pagina drie, het thema en natuurlijk Revoltant. Na een kleine aanvaring met wat autoriteiten heeft deze laatste weer voldoende energie om de hele wereld aan te kunnen.

Al deze vernieuwingen vind je terug in dit eerste nummer van 1990. Een nummer met als thema, hoe kan het ook anders: "De teloorgang van het kommunisme". En mocht je dit nummer uit hebben en denken, daar wil ik ook wel aan mee werken, schroom dan niet om contact met de redactie op te nemen. De redactie kan nog wel wat hulp gebruiken, en voor jezelf, een journalistieke carrière is verzekerd.

Tot slot nog een bedankje voor Fred Mossink. Fred, ik moet zeggen, echt bouwen konden we niet op je. Pauline wacht nog steeds op bericht waarom haar artikel niet geplaatst is. De drukker trekt nog steeds zijn haren uit zijn hoofd omdat de Jonge Radikalenkrant wederom een week was uitgesteld doordat jij ineens in Verwegistan zat. De VSSD vraagt zich nog steeds af waarom juist, net als wij langs waren geweest, alle koffie op was. Nog steeds vraagt Revoltant zich af hoe het toch mogelijk was dat jij je redactionele integriteit te grabbel gooide door lid te worden van het interim-be-stuur.

Maar toch, je auto zat lekker, alhoewel die volgens insiders alleen op Shell-benzine liep en ook dit wonder der techniek de laatste tijd mankementen ging vertonen. Fred het ga je goed.

Koffers geld zoeken

Met koffers werd geslagen, met cijfertjes gegoocheld. Het interim bestuur kwam op zondag 14 januari bijeen. Eén van onze redacteuren wilde wel eens weten hoe het nu ging met dat interim bestuur. En, aldus, ging de redakteur kijken, op die zondag. Zijn bevindingen vertrouwde hij toe aan het papier.

Peter janssens

Toch een raar gevoel, het is zondagochtend 9:00 uur en ik ben al wakker, maar ja je moet er ook wat voor over hebben om een echte bestuursvergadering van de PPR-jongeren bij te wonen. Eén voordeel heeft het, zo 's morgens vroeg op zondag op pad zijn, in de trein kun je eindelijk je benen strekken zonder dat je overbuurvrouw je aankijkt alsof je net op het punt staat haar kleren van het lijf te rukken.

Amsterdam ziet er op dit vroege en bovenal christelijke tijdstip heel anders uit dan normaal. Slechts toeristen die net op schiphol geland zijn kruisen mijn pad. Op wat prostituees na, die Amerikanen bij museum 'Venus' "Yeah, our first museum in Holland", liggen de autochtone Amsterdammers nog op één oor. Het is werkelijk de eerste keer dat ik, zonder het complete assortiment van Marok via speed tot coke aangeboden te krijgen, van het centraal station naar het partijburo van de PPR kan lopen.

Koffers

Ondanks het vroege zondagse uur is het interim bestuur allang met vergaderen begonnen, ik ben dan ook een uur te laat. Ze zijn net met de begroting voor 1990 bezig. Snel is duidelijk dat de financiën van de PPR-jongeren in goede handen zijn bij de heren bestuursleden. Vincent, uh sorry, Henk bedoel ik, is kontinue op zoek naar zijn koffertje. Vrij vlot heb ik een grijze koffer gevonden van een formaat dat ik alleen ken van de vakanties van mijn moeder. "Nee, nee, die is van Fred, mijn koffer is niet zo duur, ik heb slechts een zwarte Samsonite." Ik schaam me wel een beetje met mijn polyester rugzak, alhoewel die tenminste terug te vinden is in al dat koffergeweld.

Krediet

Door de koffers ben ik een beetje

in verwarring geraakt. Had ik meteen naar de cijfertjes op de begroting van de PPR-jongeren gekeken dan had ik niet anders kunnen konkluderen dan dat de heren op krediet leven. De begroting telt maar liefst een gat van f10.000,- tussen uitgaven en inkomsten, en dat op een totale begroting van ca. f80.000,- (!?).

De interim bestuurders proberen het gat goed te praten door te zeggen dat er uitgaven zijn die slechts eenmalig zijn, f7.000,- voor het feest i.v.m. het tienjarig bestaan van de PPR-jongeren en f5.000,- voor het vormen van de Groen Linkse jongerenorganisatie.

Mooie woorden

Het eenmalige karakter van het tekort is de reden dat besloten wordt om het tekort uit het vermogen van de PPR-jongeren te halen. Het vermogen van in principe f20.000,-, maar in werkelijkheid f14.000,-, is er juist voor eenmalige uitgaven, en dus, zo redeneert men, moet dit vermogen maar worden aangesproken. "Even wat mooie woorden verzinnen en ook het kongres in maart zal met deze konstruktie akkoord gaan", aldus één van de betuursmanagers.

Een nieuwe Leonieke

De nieuwe medewerkerster van de PPR-jongeren is één van de punten op de agenda van de vergadering. Leonieke is er niet meer (zie elders in deze krant) en dus moet een nieuwe Leonieke gezocht worden.

Als het aan Henk, Fred en Vincent ligt wordt het een meer administratieve Leonieke dan de huidige Leonieke is. Een uitgebreide takenlijst hebben onze puinruimers opgesteld. Deze lijst is echter nog niet openbaar voor de leden van de PPR-jongeren. "Wij willen dat de afdelingen zelf nadenken over de taken die de medewerker moet gaan vervullen. Wij willen de richting nog niet vast leggen door publikatie van onze lijst", betoogt één van de bestuursleden.

Kontradiktoor

Bij bespreking van de nieuwe medewerkerster komt nogmaals het vermogen van de PPR-jongeren ter sprake. "Het vermogen is er om zekerheid te scheppen voor de medewerker" wordt geroepen. Ik denk er nog even aan om de bestuursleden er aan te

herinneren dat ze die zekerheid net om zeep hebben geholpen, maar besluit mijn mond te houden, ik ben immers geen begrotingsdeskundige en dus (...).

De oude Leonieke

Tevens is er een voorkeur om een vrouwelijke medewerkster te zoeken. Om geld te besparen wordt gedacht aan een dienstweigeraar. Het is maar goed dat Vincent, uh nogmaals sorry, Henk dus, altijd al voor dienstplicht van vrouwen was, anders was die vrouwelijke dienstweigeraar een kontradiktoor.

Veel geleerd

Nadat Vincent, hè nou doe ik het weer, Henk dus, mij nog eenmaal het verschil tussen Vincent en hem heeft uitgelegd, Henk is die Limburger uit Limburg, en Vincent die Limburger uit Utrecht, of was het andersom, wordt de vergadering door Vincent, of was het toch Henk, ach wat doet het er ook toe, afgesloten. Ik moet zeggen dat ik veel geleerd heb. Ik besluit als een geleerd man de thuisreis aan te vangen.

Gorbatsjov in Gradov

De stad Gradov,
Andrej Platonov,
Ned. vert. 140 blz., Pegasus,
1989,
f24,90

Peter Janssens

Door volledige staatsregulering moet de nieuwe mens worden afgedwongen, kort samengevat lijkt dit het thema van de eind jaren twintig geschreven verhalen uit 'De stad Gradov'.

Een passage uit het titelverhaal beschrijft hoe de honger in Gradov moet worden aangepakt. Eén van de speerpunten daarbij is de aanleg van een bevoeiings-systeem; "Er werd een bijzondere commissie ingesteld voor het aantrekken van technisch personeel. Maar deze wist niet één technicus aan te trekken omdat vast kwam te staan, dat een technicus voor het aanleggen van een put een grondige kennis moest bezitten van de werken van Marx.

11 12 13 14 15 16

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16

De commissie konkludeerde dat er op de arbeidsmarkt van de republiek geen technisch personeel voorhanden was en besloot daarom, op iemands verstandig advies, het werk te laten opknappen door ex-krijgsgevangenen en autodidakte dorpeelingen, die behalve het opwerpen

van aarden wallen en het graven van poelen ook nog horloges konden repareren. Een lid van de sollicitatiecommissie las hardop voor uit een boek waarin sprake was van een lijfeigene, Mikisjka, die voor het oog van Ivan de Verschrikkelijke met een zelfgebouwd vliegtuig had gevlogen, zodat de commissie afdoende overtuigd raakte van de verborgen kracht van het proletariaat en de werkende boerenmassa." Dit soort anekdotes zijn de kracht van het boek, zorgen ervoor dat het lekker wegleest.

Bij het lezen krijg je niet het idee dat de mensen lijden onder de situatie, sterker nog, sommige verheerlijken de bureaucratie als verdienste voor de revolutie. De ambtenaren en overige functionarissen zijn in dit manuscript de levende biezen onder de rails naar het socialisme.

De totale verheerlijking van de rationalisering wordt beschreven in het verhaal 'De Antisexus'. De tekst is afkomstig uit een door 'De internationale Industrirevue' (New York) in acht Europese talen uitgebrachte reclamebrochure, verklaart de 'vertaler' (Platonov) in het voorwoord van het verhaal. De inhoud van de reclamebrochure is het aanprijzen van een elektromagnetisch apparaat, dat de geslachtssfeer van de mens dient te reguleren. Het apparaat is een zegen voor de mens, uitspraken van beroemdheden bekrachtigen dit.

De rationaliseringsdeskundige bij uitstek, Henry Ford, beschouwt de totale beheersing van het heelaal, door het menselijk brein, zonder twijfel als historisch optimum. Een proces dat tot stand te brengen is door middel van een transformator die de elementen in wetmatige automaten verandert. De mensheid geeft jaarlijks rond vijfhonderd miljard roebel uit aan prostitutie, aldus Keynes. Van de besparingen die de Antisexus oplevert kan voor een ieder melk, zure room en kwark worden gekocht.

Zo passeren vijftien beroemdheden uit de jaren twintig de revue, beroemdheden die ieder op geheel eigen wijze de Antisexus bejubelen om zijn zegeningen voor de mensheid. 'De Antisexus' is een verwijzing naar de discussie over sex en

liefde in de jaren twintig, volgens het nawoord van Thomas Langerak. Platonov zou in het verhaal vooral de opvatting willen bespotten dat seksualiteit zoveel mogelijk gereguleerd moet worden, in de op rationele beginselen gebaseerde maatschappij. Een opvatting die vooral door industriëlen als Henry Ford werd aangehangen.

Het verhaal lijkt Langerak's suggestie inderdaad te bevestigen, alleen is het dan wel een vreemde eend in de bijt. De andere verhalen uit de bundel gaan allemaal expliciet over de Sovjet maatschappij en haar verlamme bureaucratie.

'De stad Gradov' is één grote aanklacht tegen de Sovjet samenleving, echter als we het nawoord van Thomas Langerak moeten geloven is het zeker geen aanklacht tegen het socialisme. Langerak schrijft letterlijk; "In de periode 1922-1927 wordt Platonov heen en weer geslingerd tussen zijn ambitie als schrijver en zijn streven om zich als ingenieur in te zetten voor de opbouw van het socialisme." Platonov lijkt de totale bureaucrativering en verlamming van de samenleving als belemmering voor de voortgang van de Russische revolutie te zien. Nu, in 1990, mag onderhand worden aangenomen dat die Russische revolutie zelf deze belemmering oproept en niet voortkomt uit de onwillige houding van de Sovjet burgers, altans als we naar de landen kijken die zich socialistisch noemen, of tegenwoordig, noemden.

Leuk is om de Glasnost en Perestrojka naast het boek van Platonov te zetten. Zestig jaar na het schrijven van het prozawerkje zijn het nu de machthebbers in de Sovjet Unie zelf die tegen de bureaucrativering en inefficiëntie van de samenleving strijden. Gorbatsjov doet het met iets minder humor dan Andrej Platonov. Humor is prettig wegleest, zeker omdat het zo lekker cynisch is over een samenleving die niet de onze is. Na lezing kunnen 'wij' ons op de borst slaan omdat onze samenleving toch eigenlijk perfect is, niet wetende dat wij zo onszelf een blinddoek voor binden.

PPR: "Socialisme moet kans krijgen"

De internationaal sekretaris van de PPR als pleitbezorger voor Ceaucescu. Een PPR-kamerlid die de Nederlandse vredesbeweging beticht van een polariserende en agressieve opstelling t.a.v. oost Europa. De Jonge Radikalenkrant dook in de archieven van de PPR. Snel vond de redactie uitspraken die nu wel heel vreemd in onze oren klinken. Misschien is dat ook wel de reden waarom de PPR zo stil is rondom de huidige ontwikkelingen in het 'kommunistische' oosten. Voor de Jonge Radikalenkrant juist een reden voor opening van zaken.

Vincent de Boer/Peter Janssens

Oost Europa, de PPR heeft zich er altijd iets te begripvol tegenover gesteld, zo menen veel mensen. De positieve houding van Bea Stolte, voormalig sekretaris buitenland, ten opzichte van Roemenië werd ook door velen binnen de PPR als iets te joviaal afgeschilderd. In de Radikalenkrant van 7 maart 1988 verdedigt Stolte de kontakten tussen Roemenië en de PPR nog met: "De keuze voor kontakten met Roemenië is gebaseerd op de eigenzinnige en op ontspanning gerichte buitenlandse politiek van Roemenië, die zich de afgelopen jaren duidelijk en in positieve zin afscheidde van die van de Europese landen." Even verderop in dit zelfde artikel stelt de toenmalige sekretaris buitenland: "Vanuit het oogpunt van de mensenrechten is Roemenië een uiterst dubieus land. Het is voor ons echter een vraag of je een regime moet veroordelen en isoleren dat 'vrijwillig' een economische politiek voert, die elders door Wereldbank en IMF –onder goedkeurend oog van het vrije westen– via financiële dwang wordt opgelegd." Deze voor ons toch wel onbegrijpelijke uitspraken volgen uit de vaak gehoorde stelling dat er verschillende mensenrechten bestaan. Dezelfde Bea Stolte zegt n.a.v. haar Roemenië reis op 14 december 1987: "Er bestaat een breed scala aan mensenrechten. Voor ons in het westen zijn de vrijheidsrechten erg belangrijk

(ook al schenden we ze regelmatig). Daar [in Roemenië] kiezen ze voor economische gelijkheid, werk en inkomen. Wij vinden ons systeem het beste dat er is, maar dat vinden zij helemaal niet. Basisvoorzieningen hebben bij hen prioriteit. Iedereen heeft werk, scholing en gezondheidszorg zijn gratis, dat noemen zij mensenrechten." Eigenlijk is deze houding van Bea Stolte een verst doorgetrokken vorm van een mening die je overal binnen de PPR tegen komt. In een discussie tussen IKV en Pax Christi aan de ene kant en PPR aan de andere kant wordt door Ria Beckers en Emmy van Noord (lid sekte buitenland PPR) midden 1988 nog betoogd: "Hoewel wij in het Westen formeel wel over allerlei rechten beschikken, de praktijk toch vaak anders uitwijst." Gewezen wordt op de positie van een legioen werklozen dat in de hoek van isolement en machteloosheid terecht is gekomen. "Dit besef moet doorklinken in je kritiek op de situatie in Oost-Europa."

Deze houding van de PPR heeft geleid tot een heftig debat tussen PPR en vredesbeweging. In de eerder genoemde discussie uit 1988 roept Ria Beckers: "Ik schrik me af en toe rot als in Oost-Europa over de Nederlandse vredesbeweging hoor praten. Door jullie polariserende en agressieve opstelling komt er niets terecht van een dialoog. Een meer bescheiden optreden komt de gelijkwaardigheid van de kontakten en de kansen op een dialoog ten goede." Deze bijzonder voorzichtige houding van de PPR ten aanzien van de machthebbers in Oost-Europa werd door Mient-Jan Faber met klem ontkracht door te wijzen op de wil van het volk. Faber stelt dat veel kritische leden van de Vredesraden (die het standpunt van de kommunistische partijen verwoorden) er bij het IKV juist op aandringen om uiterst kritisch te zijn. "Wij zijn bijvoorbeeld door hen gevraagd om Charta '77 meer op de voorgrond te plaatsen! Ze voelen zich eerder verraden door

Westerse politieke partijen die dit nalaten."

Cor Arens van Pax Christi vulde Faber aan door te stellen dat het je taak als vredesbeweging is om goed naar je vrienden te luisteren. Als die verzoeken om voor hen belangrijke zaken op de agenda van gesprekken met officiële organisaties te plaatsen, dan kun je niet anders dan dat ook doen, "Het is voor hen vaak de enige manier om een inbreng te hebben."

Emmy van Noord wilde in de bewuste konfrontatie in 1988 nog wel haar mening geven over het reëel bestaande socialisme: "De doelstelling is om de verworpenen der aarde te helpen. Dat lukt in Oost-Europa nog niet erg, maar er wordt wel hard aan gewerkt. Ondanks de grote bezwaren die aan het systeem kleven, kan men het in wezen beter noemen dan het systeem van ons. Hier heeft alles zijn prijs: de rijken worden rijker, de armen armer. Bij de beoordeling van het socialisme in Oost-Europa moet je ook niet vergeten dat het nog jong is. De kestering van de wereld is ook niet één-twee-drie tot stand gekomen en heeft enorm veel gekost! Het jonge socialisme moet een kans krijgen om de huidige tekortkomingen, zoals een gebrek aan openheid en individuele vrijheid, weg te werken." Hoe zou het toch komen dat de PPR nu zo stil is rondom de veranderingen in Oost-Europa?

Ontwaakt !

Marx, de voorvader van de landen van het reëel bestaande socialisme. De theoriën van Marx lijken ten dode opgeschreven. Over het Marxisme praten zonder ook maar iets van Marx te kennen is eigenlijk een beetje raar. Daarom exclusief in de Jonge Radikalenkrant een pagina waarin Marx zelf aan het woord komt. De lezers kunnen de konklusies trekken.

Karl Marx

"Alle bewegingen tot nu toe waren bewegingen van minderheden of in het belang van minderheden. De proletarische beweging is de zelfstandige beweging van de geweldige meerderheid in het belang van de geweldige meerderheid." (Kommunistisch manifest)

"Ons tijdperk, het tijdperk van de bourgeoisie, wordt daardoor gekenmerkt dat het de klassentegenstellingen heeft vereenvoudigd. De gehele maatschappij wordt meer en meer in twee grote, vijandelijke kampen verdeeld, in twee grote klassen die direkt tegenover elkaar staan: bourgeoisie en proletariaat." (Kommunistisch manifest)

"Wat hij vergeet te benadrukken is de voortdurende toename van de middenklassen, die in het midden staan van de arbeider enerzijds en de kapitalist en grootgrondbezitter anderzijds, die in steeds grotere omvang, grotendeels rechtstreeks van het revue gevoed, als een last op de werkende basis drukken en de sociale zwekerheid en macht van de 'upper ten' vermeerderen." (Theoriën over de meerwaarde)

"Werkelijk extremen kunnen niet met elkaar bemiddeld worden, juist omdat zij werkelijke extremen zijn. maar ze hebben ook geen bemiddeling nodig, omdat ze een tegengesteld wezen hebben. Ze hebben niets met elkaar gemeen [...]" (Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie)

"Voor mijnheer Proudhon heeft iedere economische categorie twee zijden, een goede en een slechte [...]" Op te lossen probleem: de goede zijde be-

waren en de slechte opruimen. Maar wat de dialektische beweging uitmaakt, is juist het naast elkaar bestaan van de beide tegengestelde zijden, hun strijd en hun opgaan in een nieuwe categorie. Als men zich slechts het probleem stelt de slechte zijde te vernietigen, dan snijdt men de dialektische beweging in tweeën." (Das Elend der Philosophie)

"Het kommunisme [...] verbreidt zich over geheel Duitsland. Het is een even natuurlijk verschijnsel dat de proletariërs in hun strijd tegen het bestaande de progressiefste geesten, de filosofen van de grote school als leiders bezitten; dezen gaan van de doktrine over op de daad, zo is het nu de filosoof, in wiens hoofd de revolutie begint." (Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie)

"Het proletariaat komt pas in Duitsland op door de plotseling intredende industriële beweging, want niet de op een natuurlijke wijze ontstane, maar de op kunstmatige wijze geproduceerde armoede, niet de mechanisch door de last van de maatschappij nedergedrukte, maar de uit haar akute ontbinding, bij voorkeur uit de ontbinding van de middenstand voortkomende mensenmassa vormt het proletariaat." (Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie)

"Door de vooruitgang van de industrie, [worden] gehele delen van de heersende klasse in het proletariaat geworpen of minstens in hun bestaansmogelijkheden bedreigd. Ook zij voorzien het proletariaat van een massa 'Bildungselemente'." (Het kommunistisch manifest)

"Zowel voor het ontstaan van het kommunistische bewustzijn op massale schaal als voor het welslagen van de zaak zelf is een massale verandering van de mensen nodig, een verandering die alleen in een praktische revolutie kan plaats vinden; de revolutie is dus noodzakelijk, niet alleen omdat de heersende klasse op geen enkele andere wijze omvergeworpen kan worden, maar ook

omdat de klasse die haar omverwerpt er alleen in een revolutie in kan slagen zich van heel de oude troep te bevrijden en in staat kan zijn de maatschappij op een nieuwe grondslag te stellen." (De Duitse ideologie)

"Maar in de mate waarin de geschiedenis voortschrijdt en met haar de strijd van het proletariaat zich duidelijker aftekent, hoeven zij [de theoretici van de klasse van het proletariaat] de wetenschap niet meer in hun hoofd te zoeken; ze hebben zich slechts reken-schap af te leggen van datgene wat zich voor hun ogen afspeelt en zich tot orgaan ervan te maken. Zolang ze de wetenschap zoeken en slechts systeem maken, zolang ze in dat begin van de strijd zijn, zien ze in de ellende slechts de ellende zonder revolutionaire omverwerpende zijde daarin te ontdekken, die de oude maatschappij fundamenteel zal veranderen. Vanaf dit moment wordt de wetenschap bewust produkt van de historische beweging en heeft ze opgehouden doktrinair te zijn, ze is revolutionair geworden." (Das Elend der Philosophie)

"De theoretische leerstellingen van de kommunisten berusten op principes die niet door deze of gene wereldverbeteraar zijn uitgevonden of ontdekt. Ze zijn slechts algemene uitdrukkingwijzen van een feitelijke situatie van een bestaande klassenstrijd, van een historische beweging die zich onder onze ogen afspeelt." (Het kommunistisch manifest)

"Het proletariaat is een sfeer die zich niet emanciperen kan zonder zich van alle overige sferen van de maatschappij te emanciperen, die in één woord het volledige verlies van de mens is en derhalve slechts door de volledige terugwinning van de mens zichzelf kan winnen." (Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie)

"Het proletariaat komt pas in actie als zij door haar direkte situatie, door de materiële noodzaak, door haar ketenen zelf daartoe gedwongen wordt." (Zur Kritik der Hegelschen Rechtsphilosophie)

Nieuw

In de Jonge Radikalen
KRANT

DE? V R A G E N ? R U B R I E K ?

Heb je vragen over
de PPR - Jongeren
en/of over dingen
die in de Jonge
Radikalen krant hebben
gestaan?

Wil je ergens je
mening over geven?

Schrijf dan NU naar:

(ps. Houd het kort)

Jonge Rat
Laan van altena 35
2613 ag Delft

Beste redactie,
Ik ben nu enige tijd lid van de
PPR-jongeren. Ik wil graag hier in
mijn woonplaats iets doen. Ik hoor
echter nooit iets van de PPR-jon-
geren hier. Is hier gewoon geen
afdeling of val ik per ongeluk
overal buiten. Help me.

Annemiek Grein, Hulten

Lieve Annemiek,
Tja, daar in het Brabantse is in-
derdaad weinig te doen. Jonge
Rat kan je wel zeggen dat je na-
tuurlijk altijd zelf iets junt proberen
op te zetten. het landelijk PPR-
jongerenbestuur wil je daarbij wel
helpen. Natuurlijk zijn er nog een
heleboel landelijke dingen die je
kunt doen. Bijvoorbeeld de
meidengroep, meehelpen or-
ganiseren van een kongres, Groen
Linkse klankbordgroep en de
Jonge Radikalenkrant. Bel eens op
woensdag naar het partijburo
(020-228461).

Jonge Rat

Beste redactie,
Wat was dat nou voor een thema
"actie en geweld" in de Jonge Ra-
dikalenkrant nr. 6 van het afge-

lopen jaar. De PPR-jongeren zijn
toch zeker per definitie tegen het
gebruik van geweld? Waarom dan
nog aandacht aan groepen die
zich autonoom noemen en
volgens mij waren die
blokkadegangers bij de Shell ook
heel wat gewelddadiger dan Peter
Janssens voorstelt in zijn verslag.
Zo weten de PPR-jongeren toch
nooit wat de organisatie vindt.
Bah!

Anton Gerritsen, Losser

Lieve Anton,
De redactie van de Jonge Radi-
kalenkrant probeert je vanuit een
Groen Linkse hoek pluriform te
informereren over allerlei onder-
werpen. de redactie geeft geen
propagandablaadje van de PPR-
jongeren uit. Bij het thema "actie
en geweld" heeft de redactie ver-
schillende benaderingen op het
onderwerp gegeven. De redactie
acht de PPR-jongeren volwassen
genoeg om met deze diversiteit
zelf een mening te vormen. je
Jonge Radikalenkrant is de Pravda
niet!

Jonge Rat

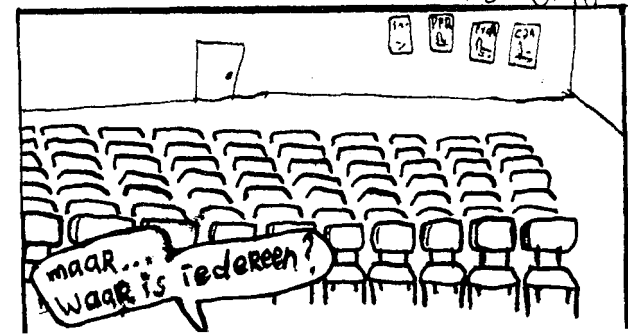
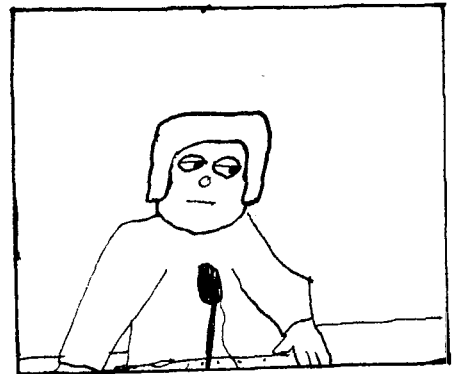
Geachte redactie,
Ik lees altijd met veel plezier de
Jonge radikalenkrant. Het plezier
ontgaat mij echter iedere keer als
ik op de laatste pagina ben aange-
komen. Aldaar schreeuwt mij een
Revoltant toe hoe de wereld in
elkaar zit. revoltant is naar mijn
mening een kreauur van het
bedenklijkste soort. Ik snap niet
waarom jullie op kosten van leden
zo'n parasiet een plek geven om
zijn buitengewoon bedenkelijke
mening weer te geven. Ik vraag
dan ook te stoppen met Revoltant
of ik zeg mijn lidmaatschap van de
PPR-jongeren op.

**Roderick van Duysel
Wijngaarden, Wassenaar**

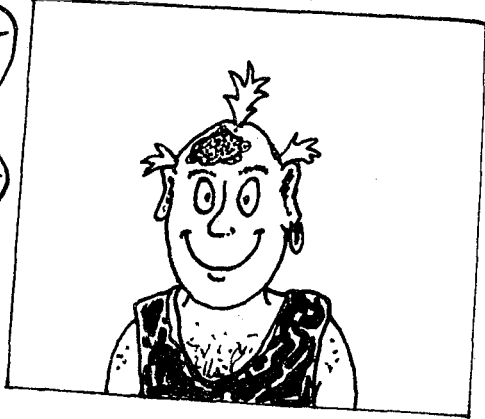
Lieve Roderick,
Ik raad je aan om eens in een
normaal Nederlandstalig woor-
denboek op te zoeken wat revol-
tant betekent. dat verduidelijkt
veel. Verder laat de redactie zich
niet chanteren door mensen die
dreigen hun lidmaatschap op te
zeggen.

Jonge Rat

VJW's STRIPPAGINA

de GORBATSJOV-LOOK:

Waarom kijk je dan niet even in het woordenboek?

Wie is die gekke Eivormige ketje hier ons?

Eibert is :

Vanaf dit nummer is Eibert elke keer op de achterkant van dit blad te zien...

- arrogant
- vals
- eigenwijs
- Irriterend
- baldadig
- eeuwig bezopen
- Rampzalig
- T.V - verslaafd
- kettingroker
- anti-feministisch

...en dit zijn nog maar z'n goede eigenschappen

Afscheid Leonieke

De PPR-jongeren heeft een ruime anderhalf jaar een betaalde medewerkster op het landelijk buro, Leonieke Daalder. Zij heeft per 1 januari haar ontslag genomen.

Dit kon natuurlijk niet zomaar helemaal stilletjes voorbij gaan. Vandaar een klein afscheid in een Ierse kroeg in Amsterdam, Sabine Zwiers en Pauline Verheule waren erbij, hier een korte impressie.

Pauline Verheule

In de trein lagen de bloemen in

het net. Ik heb wel eens vaker bloemen voor mensen mee willen nemen en liet ze vervolgens halverwege in de trein liggen. Deze treinreis dus drie keer hardop tegen mezelf gezegd: "bloemen niet vergeten", en het is gelukt. Sabine en ik staan, zoals in de brief vermeld, om half vier voor de bedoelde kroeg. Maar de kroeg is nog niet open en verdere geen mens te bekennen. Niet getreurd, dan maar een rondje over de Singel. Bloemen en planten kijken en allerlei snuisterijen. Het lijkt wel of we echt een dagje uit zijn.

Even later weer bij de Ierse kroeg aangeland, waar Leonieke zit, ontvoerd door Thijs de gewetensbezwaarde van de PPR, maar verder vol verwachtingen.

Na een poosje zitten we met een klupje van de PPR en de PPR-jongeren allemaal vergezeld met een lief, vrolijk of droevig gedichtje voor Leonieke. De Ierse muziek en de alleen maar Engels sprekende kroegbaas maakt de sfeer erg gezellig, alhoewel voor sommige de Guinness daar ook de hand in heeft.

10 jaar PPR-jongeren

Vanaf nu is er één datum die je absoluut niet meer mag vergeten en in grote letters in je agenda(s)/op je kalender etc. moet zetten:

23 juni. Op deze dag zal namelijk het feest voor het tien jarig bestaan van de PPR-jongeren plaats vinden, Om er een groot spektakel van te maken is er een feestkommissie in het leven geroepen, die bestaat uit de volgende mensen: Bart Smit, Marja van Hesse, Berry van Rijswijk, Jan Spelier en Sabine Zwiers.

Sabine Zwiers

De eerste taak van de commissie was om een geschikte feestruimte te vinden. Hierin zijn we zeker geslaagd bij de stichting jeugdbuitenverblijven, het is een accommodatie midden in de bossen van Austerlitz (gem. Zeist), van alle gemakken voorzien, met zowel veel binnen- als buitenruimte en voldoende slaapplekken.

Uiteraard hebben we al volop plannen en ideeën, maar sprankelende ideeën van jullie kant zijn altijd welkom. Verder willen wij jullie oproepen om leuke/gekke/opvallende, etc. artikelen, foto's, affiches, e.d. op te sturen. Ook zoeken we mensen die een muziekinstrument bespelen (je hoeft niet uitzonderlijk goed te zijn!). Dus speel je tamboerijn, blokfluit, gitaar of welk instrument dan ook, geef je dan op bij Jan Spelier, Hordenweg 71, 3961 KB Wijk bij Duurstede, 03435-74263. Bij hem kun je ook al je foto's, artikelen, etc kwijt.

vraag om een bijdrage (wat je maar kan missen) te storten voor het feest. Dit kan op giro 3953768 t.n.v. Stichting Jongerenwerk in de PPR te Amsterdam, o.v.v. tien jaar PPR-jongeren.

PPR JONGEREN

**NIET ALLEEN BALEN
MAAR ZELF MEEBEPALEN**

Een groot feest kost helaas ook geld. Daarom aan iedereen de

We hopen op jullie medewerking en vooral dat jullie in grote getalen zullen komen, zodat het een feest vol gezelligheid, muziek, sport, politiek, dansen, drinken en wederzien van vrienden kan worden. Kortom een feest om niet te missen en nooit meer te vergeten!

BESTUURSPAGINA

Berichten

Het interim-bestuur is nog steeds aan het werk

- De datum van het 10-jaar PPR-jongeren feest is 23 juni 1990;
- De interim-bestuurders werken aan een reis naar het Europees parlement (speciaal voor Wim);
- De kerstactie was een succes;
- De afdeling Noord-Holland is opgericht;
- De PPR-jongeren zijn op zoek naar een nieuwe medewerk(st)er;
- De Groen Linkse jongerenorganisaties gaan gezamenlijke activiteiten organiseren;
- De interim-bestuursleden stemmen op 21 maart Groen Links;
- De parlementaire werkgroep Groen Linkse jongeren is opgericht, voor deze werkgroep zoeken we twee verstandige leden;
- De afdelingen hebben Pauline Verheule gekozen als voorzitter van het afdelingenoverleg;
- De datum van het voorjaarskongres is 24 maart 1990;
- De kongresstukken kunnen via het landelijk buro opgevraagd worden, ze zullen twee weken voor het kongres worden verstuurd;
- De PPR koopt een nieuwe computer, onze ledenadministratie zal nu zeker (?) beter worden;

Het landelijk buro is elke woensdag bereikbaar onder telefoonnummer 020-228461.

Het interim-bestuur

GROEN LINKS

1990

Het interim-bestuur van de PPR-Jongeren wenst jullie een vrolijk en actief 1990 toe

Agenda

11 Februari: bijeenkomst klankbordgroep Groen Links om 13:30 uur op het landelijk buro, 1e Weteringdwarsstraat 4 te Amsterdam. Meer info: Henk (04490-25929)

11 maart: Bijeenkomst klankbordgroep Groen Links om 13:30 uur op het landelijk buro.

17 maart: Bonte-Reus actie, het wegkalen/plakken van racistische leuzen. gezamenlijke actie van de Groen Linkse Jongerenorganisaties. Meer info: Vincent (03406-64771)

21 maart: Gemeenteraadsverkiezingen, STEM GROEN LINKS. Meer informatie: Fred, Henk en Vincent)

24 maart: PPR-jongerenkongres "één Groen Linkse Jongerenorganisatie". Meer info: Fred (070-450129)

STEL JE KANDIDAAAT

De PPR-jongerenorganisatie wil jongeren interesseren voor politiek en opkomen voor belangen van jongeren. 1990 zal het jaar worden van één Groen Linkse Jongerenorganisatie.

Voor het nieuwe bestuur zoeken wij zeven
BESTUURSLEDEN M/V

De functie van voorzitter:

Koördineert de activiteiten van het bestuur. Vertegenwoordigt de organisatie naar buiten toe.

De functie van secretaris-organisatie:

Verantwoordelijk voor het secretariaat en de financiële administratie.

De functie van secretaris-publiciteit:

Verantwoordelijk voor publiciteitsplan en contacten met de pers.

De functie van algemeen-bestuurslid:

Verdelen in onderling overleg de overige bestuurstaken.

Leden die meer informatie willen hebben over het zijn/worden van bestuurslid kunnen bellen met Vincent van Rijswijk tel. 03406-64771 of met Henk Thuis tel. 04490-25929.

Je kunt je kandidaat stellen door het schrijven van een kort briefje naar; PPR-jongeren, 1e Weteringdwarsstraat 4, 1017 TN Amsterdam

BESTUURSPAGINA

Afdelingsbericht

Drenthe

Hoort dan mede radicalen, de lente is weer op komst!

PPR-Jongeren afdeling Drenthe gaan het Groen Linkse zonnetje zien. Wat is er dan ook mooier om het initiatief te nemen?

Een iniatief tot wat?

Een iniatief tot de vorming van:

Groen Links Jongeren Kontakt Drenthe.

Iedere jongere met een groen links hart wordt uitgedaagd om mee te doen. Doel is om zoveel mogelijk mensen te benaderen. Wij houden u op de hoogte.

Is er ook nog meer nieuws?

Jawel, wij blijven samen werken met onze sympathieke vrienden in afdeling Groningen.

Resultierend in vele activiteiten. En natuurlijk campagne voeren, zodat wij op 21 maart in Drenthe kunnen verzuchten: ja, wij hebben een overwinning behaald, Victorie.

Weet u trouwens dat de afdeling Drenthe dit jaar al weer vijf jaar bestaat?

Een hiep, hiep hoera lijkt mij op z'n plaats.

Een ieder die meer informatie wil over de activiteiten in Drenthe, of die in Drenthe zelf actief wil worden; kan contact opnemen met Marcel (05920-43271) (Tiplanden 18 Assen)

Laten wij thans deze stroom van berichten afsluiten met een gevoelig Drents gedicht:

"Dit leven
waor ik soms
van hol
maar evenvaak
verlaoten wol
umdat ik niet
wordt toe-elaoten.
Dit leven
zo vol wisselingen
waor ik altied
blief
een zwarveling"

M-50

Choice is het blad van M-50, dit keer met het thema "gemeentepolitiek". Een actueel thema en handig in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen. Er wordt in uitgelegd wat er zoal in een gemeente gaande is. Zo staat er een artikel in over gemeenteverordeningen. Dat zijn regels die alleen binnen een bepaalde gemeente gelden. Zo mogen bijvoorbeeld winkeliers in Staphorst geen voorbehoedsmiddelen verkopen. Natuurlijk kan een gemeente niet zomaar in het wilde weg regels stellen, ze moet ook rekening houden met de grondrechten die we hier in Nederland hebben: "Wat heeft de politiek daar nou mee te maken?" zul je je misschien afvragen. Nou, van alles, want het is de gemeenteraad die de gemeentelijke verordeningen vast stelt. In die gemeenteraad zijn verschillende politieke partijen gekozen die allemaal hun invloed proberen te hebben. Hoe dit alles bij een gemeente in z'n werk gaat en wat de rol van de daarin is, kun je lezen in deze Choice. Misschien is het handig om een paar exemplaren aan te vragen voor de verkiezingen bij jouw afdeling.

Verder is M-50 hard bezig om Choice-Up lokaal uit te breiden. Met dat project moet de participatie van jongeren in de politiek, op lokaal nivo, bereikt worden.

Zeer interessant omdat de politiek voor de deur ligt en niet alles zich in Den Haag afspeelt.

Pauline Verheule

Choice is gratis te bestellen bij het M50-sekretariaat (tel. 030-333494), alleen verzendkosten worden in rekening gebracht.

Jullie moordenaars

Revoltant

- Nederland heeft ca. twee miljoen hektare landbouwgrond.
- Onze vleesconsumptie vereist drie miljoen hektare landbouwgrond in de Derde Wereld voor de produktie van veevoer.
- Voor onze koffiekonsumptie is 259.835 hektare landbouwgrond in de Derde Wereld nodig.
- Voor onze theeconsumptie is 12.486 hektare landbouwgrond in de Derde Wereld nodig.
- Voor onze tabak-konsumptie is 54.182 hektare landbouwgrond in de Derde Wereld nodig.
- Voor onze fruitkonsumptie is 39.747 hektare landbouwgrond

in de Derde Wereld nodig.

- Voor onze kakoonkonsumptie is 31.800 hektare landbouwgrond in de Derde Wereld nodig.

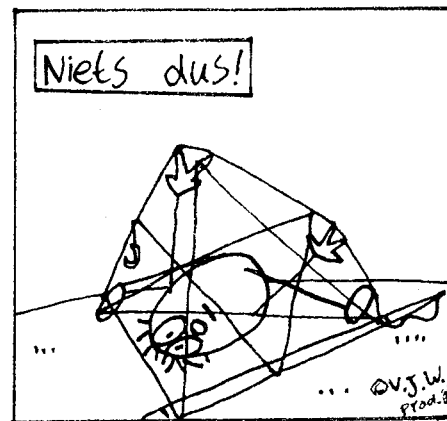
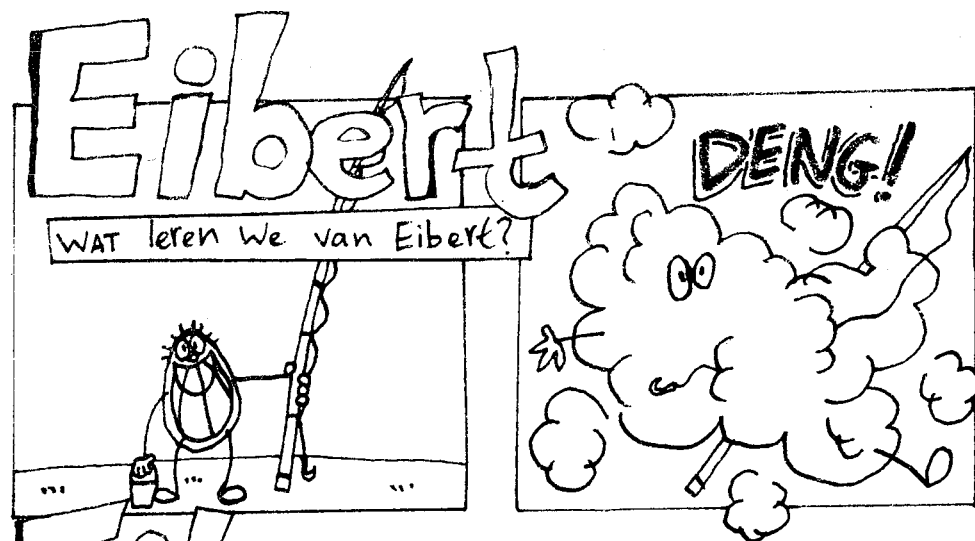
Natuurlijk snap ik ook wel dat jullie op de hoogte zijn van de hier gepresenteerde cijfers. Maar wat ik niet begrijp is dat menigeen nog braaf iedere dag vlees eet. Er zijn er zelfs die daar nog trots op zijn ook.

Daar bovenop, sommige roken tabak en drinken koffie zonder blikken of blozen. Ben jij er zo één, realiseer jezelf dan dat ik je onder de categorie moordenaars reken. Een schizofrene moordenaar bovendien indien je ook nog vindt dat de Nederlandse regering iets aan het wereld

voedselprobleem moet doen.

Wat!? wereldvoedselprobleem, weet jij dat als we in Nederland allemaal plantaardig voedsel zouden eten we maar 400.000 hektare landbouwgrond nodig zouden hebben. Misschien dat de Derde Wereld dan eindelijk die miljoenen kostbare en vruchtbare landbouwgrond voor de eigen voedselproduktie kan gebruiken.

Oh ja, en mocht je geld voor Ethiopië willen storten, bedenken dan dat de kans niet denkbeeldig is dat de witte bonen die jij vanavond eet uit Ethiopië komen. Die kweken ze daar nl. om hun buitenlandse schuld af te lossen. Anders krijgen ze problemen met de wereldbank en IMF

JONGERADIKALENKRANT

DNP
DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Afrika

JONGEREN

LAGASSIS
1990

Kolofon Redactioneel

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
1e Weteringdwarsstr 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementsprijs:

PPR-Jongeren gratis
individuen f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer
Jan Willem de Vries
Mark de Vos
Peter Janssens.

Verder werkten mee:

Sabine Zwiers
Vincent van Rijswijk
Fred Mossink

Lay-out: De Redactie

Drukkerij: Pasklaar Sittard

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Peter janssens
Laan van Altena 35
2613 AG Delft
015-134022

Thema volgende krant:

Arm-rijk

Sluitingsdatum:

wo 11 april 1990

Inhoud

Redactioneel	2
Brieven	2
Racisme als cultuur	3
Een vergeten volk, een vergeten land	4
Gegevens over Eritrea	6
Kongres	7
Feest	8
VJW's strippagina	9
Bstuurspagina	10
Revoltant	12
Eibert	12

De bedoeling was dat het vorige nummer van de Jonge Radikalenkrant, met als onderwerp "kommunisme", al op 27 januari bij de leden in de bus zou liggen. En daar lag de redactie dan, voor hun eigen brievenbusje, en de dagen verstreken, en er kwam maar geen krantje, bleek de wikkelaar toch niet helemaal op snelheid te zijn. "Ja, ûh, de Jonge Radikalenkrant is het enige wat ik wikkel, en dat moet ik allemaal met de hand doen." De wikkelaar wilde ooit een eigen wikkelbedrijfje beginnen, maar dat ging helaas niet door, daarom ook maar nooit een wikkelmachine gekocht... Maar nu zal iemand anders de wikkeltjes om het blad doen.

De redactie zit nu toch wel even in een klein dal. 2 februari was er een redactievergadering in een ver

koud oord ergens in het noorden van het land. Ondanks kleurrijke kaartjes, was het niet iedereen gelukt om te komen. En zo weet de redactie nog steeds van één redaktielid niet hoe hij er uit ziet. De persoon in kwestie zal zelf ook wel denken waarom hij steeds alles lijkt mis te lopen.

Enfin, wij dit nummer maken, 'rechts extremisme' zou het thema zijn. En inderdaad, dat zou het zijn, maar aktualiteiten hè, Afrika is het geworden. Ach je moet maar zo denken, Afrika is een mooi kontinent.

De redactie wenst alle lezers, diegenen die het blad rustig in de woonkamer of slaapkamer lezen, en diegenen die er zelfs een half uur de WC voor bezetten om hem in alle rust te kunnen lezen veel leesplezier toe...

Brievenrubriek

In de brievenrubriek kunnen lezers zelf stukjes insturen, als ze iets aan de redactie willen vragen, of willen reageren op een eerder verschen artikel.

Wil je iets insturen, schrijf dan naar het redactieadres t.a.v. Jonge Rat Houdt reacties en brieven wel kort.

Beste Jonge Rat,

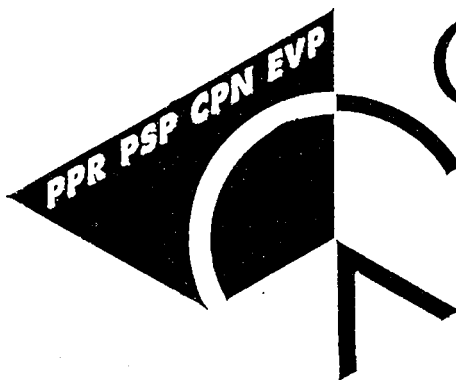
Ik zou graag op 23 juni naar het feest, voor het tien jarig bestaan van de PPR-Jongeren, gaan. Nu wil ik een vrouw van de Nivon-vrouwengroep meenemen. Mag dit? Verder zou ik meer willen weten over het programma van het feest en over de slaap en eet mogelijkheden

Lage Vuurze, Robin

Lieve Robin,

Natuurlijk mag jij een vrouw van de Nivon-vrouwengroep meenemen. Hoe meer zielen hoe meer vreugd zullen we maar zeggen. Over het programma van het feest en over de slaap- en eetmogelijkheden kan ik niets zeggen. Daarover zal ter zijner tijd nog wel iets in de Jonge Radikalenkrant verschijnen. Let maar eens goed op de artikelen van Sabine Zwiers.

Jonge Rat

GROEN LINKS

Racisme als cultuur

De houding van de blanken is altijd weinig ambivalent geweest tegenover de zwarten. Onze cultuur is altijd doordrenkt geweest van een hoogverheven houding ten aanzien van de zwarte cultuur. Eén van de redacteuren van de Jonge Radikalenkrant dook de bibliotheek in om meer te weten te komen over de geschiedenis van het racisme. Hij haalde de gegevens uit "De Afrikanen—Een drievoudige erfenis" van Ali A Mazrui en "Een groots kontinent, Afrika" van Basil Davidson.

Vincent de Boer

Zonder ooit een voet op Afrikaanse bodem gezet te hebben had de verlichte Schotse filosoof David Hume in het midden van de achttiende eeuw een mening over negers: "(Ik ben) geneigd de negers van nature als inferieur aan blanken te beschouwen. Uit hun midden is eigenlijk nooit een beschaafde natie voortgekomen, noch een individu dat in daad of denken op de voorgrond trad. Bij hen geen knap bedachte produkten, geen kunsten, geen wetenschappen..."

De beroemde Duitse filosoof Georg Wilhelm Hegel had in 1831 ook een mening over de neger. In een lezing beweerde hij dat de neger... "in zijn volledig wilde en ongetemde staat de natuurmens voorstelt. Niets in hem sluit harmonieus aan bij het algemeen-menselijke. Dit vastgesteld hebbend, laten we Afrika verder buiten beschouwing en zullen het ook niet meer noemen: Afrika behoort historisch gezien niet tot het beschaafde deel van de wereld. Onder Afrika behoren wij te verstaan de niet-historische, niet-ontwikkelde geest die nog steeds in de natuurstaat verkeert."

Deze voorbeelden geven al aan dat racistische denkbeelden in die tijd algemeen aanvaard waren, ze waren in de cultuur geworteld. Men hield zichzelf in die tijd voor dat naar wetenschappelijke, zo niet goddelijke wetten de mensheid volgens een vast schema was ingedeeld, in lagen boven elkaar. Noord-Europese volkeren moeten tot de hoogste in rang worden gerekend en de zwarte mensen vormden de onderlaag. De Westerse cultuur zag zwarte mensen overwegend als ondergeschikte menskracht voor

dwangarbeid, een cultuur bovendien die omwille van de maatschappij als eis stelde dat deze zwarte mensen in slavernij zouden blijven.

Zwarten zouden geen cultuur hebben, alles wat ook maar naar een zwarte cultuur zweemde werd aan anderen toegeschreven. Zo bezocht Leo Frobenius in 1910 het huidige Negeria. Uit de stad Yoroeba nam hij zeven beeldjes van een artistiek hoog niveau die levensechte voorstellingen van menselijke gezichten waren, mee naar Europa. Frobenius wist het publiek te overtuigen dat het produkten waren van een sinds lang verdwenen Griekse kolonie op de verre kusten van West Afrika, of misschien wel overblijfselen uit het legendarische rijk Atlantis. De beeldjes konden immers niet van de zwarte mensen komen, die hadden immers geen cultuur en zeker niet zo'n hoog ontwikkelde. Dit racisme ten aanzien van alles wat zwart is heeft er ongetwijfeld voor gezorgd dat de zwarten tot handelsgoederen zijn gemaakt die men op de wereldmarkt naar believen kon aanschaffen of ver-

kopen. Een slavernij en slavenhandel die er toe geleid heeft dat nu één op de vijf mensen van zwart-Afrikaanse herkomst in Noord- en Zuid Amerika woont. Het racisme heeft ongetwijfeld bijgedragen tot het zwart zijn als kenmerk van het zwarte bewustzijn, als kenmerk van de Afrikaanse identiteit. De Jamaikaan Bob Marley zong ooit: "Don't mind your nationality, as long as you're a black man you're an African." Juist de zwarten die niet in Afrika wonen voelen dagelijks het racisme, hun verontwaardiging wordt opgewekt door het ondergaan van raciale vernedering en diskriminatie wegens hun huidskleur als mensen van Afrikaanse afkomst.

Een zwart bewustzijn dat je ook sterk in Zuid-Afrika ziet. Een land waar de blanken de zwarten hun identiteit hebben afgenomen. De blanken noemen de zwarten 'Bantoes' of 'kaffers' terwijl ze zichzelf 'Afrikaners' zijn gaan noemen, als zijnde de echte bewoners van Afrika. De zwarten zijn blijkbaar niet goed genoeg om naar hun eigen kontinent vernoemd te worden.

Een vergeten volk, een

"Ik werd gezocht door de soldaten, daarom ben ik gevlucht."
"Hoe komt dat, honger? Ze praten niet over de problemen waardoor de honger komt, dat vind ik ongewoon." Tedros, vluchteling uit Eritrea konstateert veel onbegrip in Nederland, vooral de mensen die de asielaanvraagprocedure afhandelen moeten het ontgelden: "Ze vragen naar de kleur van de stoelen in het vliegtuig en dan zegt een Eritreër dat ze blauw zijn en dan zeggen ze: "die was rood" en dan ben jij niet uit Eritrea gekomen."

Peter Janssens

Zoals bij alle volkeren uit de Hoorn van Afrika heeft ook Tedros een slank postuur. Met het kleine staartje in zijn kroeshaar heeft hij iets weg van Lionel Richy. Zouden de voorouders van die Amerikaan soms ook uit Eritrea komen?

De vorige keer dat ik Tedros zag was me het nog niet zo opgevallen, maar nu zie ik pas de mysterieuze lidtekens in zijn wenkbrauwen. Vreemd lijkt het me, al je kennissen, vrienden en familie verlaten om terecht te komen in een vreemd land waar je niemand kent en waar iedereen je aanziet als een inwoner van een land waarvan je je juist wilt bevrijden. Ik vraag me af wat ik zou doen indien Duitsland Nederland al 28 jaar bezet hield, zou ik me dan nu in Asmara, de hoofdstad van Eritrea, bezig houden met het leren van de Tigre-taal om een studie te kunnen beginnen? Laat ik Tedros eerst maar eens vragen wat zo'n bezetting door een vreemd land eigenlijk inhoudt.

Eritrea is sinds 1962 door Ethiopië bezet. Jij bent drie jaar terug uit Asmara gevlucht. Je bent uit een bezet land gevlucht. Wat merkte je in het dagelijks leven van de Ethiopische bezetting?

"Toen ik naar Nederland ben gekomen merkte ik dat ik heel slecht ben opgevoed op school. Op school hoorde je niets over het buitenland, over de wereld, je bent een soort gevangene. Je bent verplicht lid van de Ethiopische jongerenvereniging en als je je identiteitskaart niet bij je hebt wordt je opgepakt door de soldaten op straat. Ja, dat is het

Tedros: "Soms zijn kinderen van vluchtelingen in dit land ook bang voor de politie en de soldaten hier," gewone leven. ue politie en de soldaten hier."

Er worden veel jongeren van de straat opgepakt die in het leger van Ethiopië moeten om tegen hun eigen land te vechten."

Dat heb je ook zien gebeuren?

"Ja, heel veel mensen, vooral jongeren, vluchten weg. Jongeren die niet kunnen wegvluchten worden opgepakt en per autobus weggevoerd. Je ziet jongeren via het raam van de bus proberen te vluchten. Als je Eritrees bent wordt je opgepakt zonder vorm van proces en dan weet je familie niet waar je bent. In de bezette gebieden kan je ook niet met je vrienden over straat gaan. Als de soldaten jou met zijn tweeën of drieën zien praten is het: "Hé, jij, waarover praat jij hier eigenlijk?" en dan word je soms opgepakt door de soldaten en soms geslagen op straat.

De kinderen in Eritrea denken dat een soldaat een man is die mensen pakt, die mensen slaat, die mensen dood maakt en de kinderen zijn daaraan gewend. Soms zijn kinderen van vluchtelingen in dit land ook bang voor

Als ik jou zo hoor praten lijkt het erop dat Ethiopië van de Eritreërs Ethiopiërs wil maken. Klopt dat beeld?

"Ja, als je Eritreër wilt zijn moet je als Eritreër de geschiedenis van Eritrea kennen, vanaf dat het een Italiaanse kolonie was totdat keizer Haile Salassie van Eritrea een Ethiopische provincie maakte. Op de scholen krijg je alleen maar les in één van de, oorspronkelijk vele, Ethiopische talen, die van de Amhara. Het is niet zo lang geleden dat mijn ouders in het Tigre zijn opgevoed en dat ze geschiedenis kregen uit de boekjes waar de geschiedenis van Eritrea staat."

De bevrijdingsbeweging EPLF (Eritrean People's Liberation Front), voorheen ELF (Eritrean Liberation Front), vecht al 28 jaar tegen de Ethiopische bezetters. De EPLF is nu aan de winnende hand, is het bevrijdingsfront stevig verankert in de Eritrese samenleving?

"Ja, veel mensen hebben contact met de EPLF, iedereen in Eritrea

vergeten land

heeft een moraal dat ze zichzelf willen bevrijden. De EPLF heeft een radiostation waarop vier keer per dag wordt uitgezonden. Verder heeft de EPLF een sterke ondergrondse organisatie. Mensen komen van de EPLF en gaan werken onder de gewone mensen in Eritrea. Soms zijn de mensen van de EPLF actief met pamfletten en houden ze vergaderingen op een geheime plaats. Zo zorgen ze ervoor dat de EPLF contact houdt met de bevolking in de bezette gebieden."

En waarom ben jij nu uit Eritrea gevlucht?

"Ik was met de verzetsbeweging actief op school samen met vrienden. Ik werd gezocht door de soldaten, daarom ben ik gevlucht."

Na je vlucht ben je in Nederland terecht gekomen. Hoe was de ontvangst hier in Nederland?

"Als je in Nederland komt moet je een vluchtelingenstatus krijgen. Je weet helemaal niet hoe de situatie is in het land waar je terecht komt. Hier in Nederland krijg je bij je asielaanvraag een interview. Bij de vraag of je asiel krijgt of niet betrekken ze niet de situatie in Eritrea. Ze weten niet dat de mensen er helemaal niet kunnen wonen. Ze vragen naar de kleur van de stoelen in het vliegtuig waarmee je bent gevlucht en dan zegt een Eritreër dat ze blauw zijn en dan zeggen ze: "die waren rood" en dan ben jij niet uit Eritrea gekomen. Eritrese mensen vluchten omdat ze militaire dienst in het Ethiopische leger moeten doen en dan zeggen ze dat alle Nederlanders militaire dienst moeten doen hier in Nederland. Ze willen helemaal niet de redenen van de Eritrese mensen weten. Ze onderzoeken alleen maar of je misschien onwaarheden spreekt, of je afgevoerd kunt worden als vluchteling."

Dat viel je erg tegen hier in Nederland?

"Ja, heel erg, soms voel ik me gediskrimineerd worden tussen mensen uit allerlei landen. Als jouw bevolking een macht heeft krijg je erkenning en er wordt zoveel over je gepraat. Eritrese mensen hebben 28 jaar voor hun vrijheid gevochten. Als Eritrea

wordt geholpen via Amerika worden de vluchtelingen opgevangen in de bevriende landen van Amerika, of als Eritrea wordt geholpen door de Sovjetunie kunnen we misschien in andere landen een vluchtelingenstatus krijgen, maar Eritrea krijgt geen hulp van één van de supermachten en daarom worden de leden van die bevolking vergeten in de wereld.

Ik ken een vader en zijn zoon die zo oud is als ik. De vader is 28 jaar geleden begonnen te strijden en zijn zoon strijdt nu ook. Een oorlog die al twee generaties duurt. Hier zeggen ze alleen maar: "Er is honger in Ethiopië". Hoe komt dat, honger? Als ergens 28 jaar oorlog is hebben de mensen natuurlijk honger. Ze praten niet over de problemen waardoor de honger komt, dat vind ik ongewoon."

Je hoort inderdaad weinig over de strijd in Eritrea. Gisteren (wo 1 maart) stond er ineens wel iets in de krant, over Eritrea en Tigray. Was je blij met die aandacht in de krant?

"Ja, ja, er wordt over de honger gesproken, maar er wordt niet op de achtergronden ingegaan. Er wordt niet gevraagd: "Waarom moet die oorlog zo lang duren?" Er wordt niet gezegd: "Er moeten vredesbesprekingen komen waardoor die mensen niet langer hoeven door te vechten."

De internationale politiek kijkt naar het eigen politiek voordeel en niet naar de humanitaire redenen of naar de waarheid. Als je mensen wilt redden moet je alleen bedenken hoe je die mensen kunt redden en dan is de politiek de andere zijde van het eten. Je hebt ook een soort druk nodig, een druk die je verbindt aan de slachtoffers."

Je bent lid van de NUEY (National Union of Eritrean Youth) de internationale jongerenorganisatie voor de Eritreërs. Vind je het belangrijk dat de Eritrese jongeren georganiseerd zijn?

"Ja, dat is heel belangrijk. De NUEY heeft eigenlijk twee doelen. Zoals ik verteld heb heeft het Eritrese bevrijdingsfront geen hulp van andere landen. De Eritreërs in het buitenland zijn een macht voor het bevrijdingsfront, wij moeten daarom iets doen om

de situatie te verbeteren. Wij willen de kinderen en hun ouders in Eritrea helpen. De kinderen kennen geen vrede, ze hebben geen huis, alle huizen zijn ondergronds en overdag moeten de kinderen leren onder een boom of in de schaduw van een berg. De Eritrese jongerenbeweging moet die kinderen helpen, minstens met pennen en dat soort dingen, dat ze een eigen school kunnen bouwen.

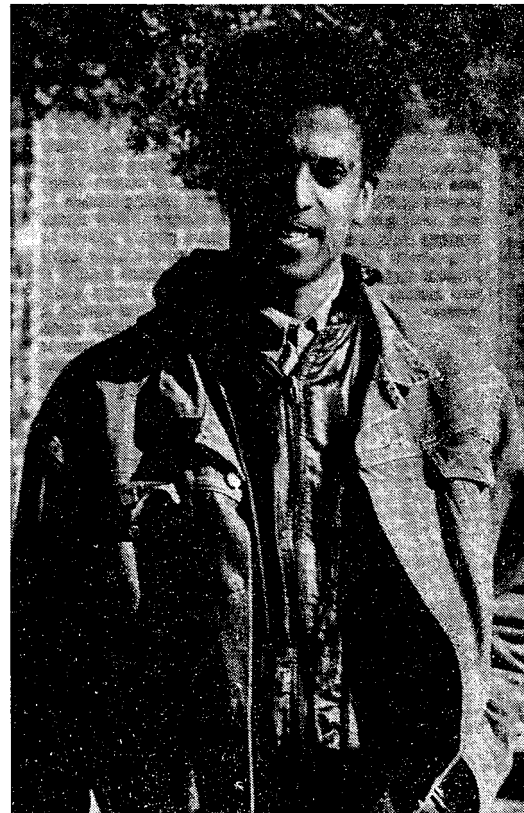
Het tweede doel is dat de mensen uit Eritrea in het buitenland zich Eritreër voelen. De mensen in Eritrea vechten en kunnen verder niets. Ze moeten zelfstandig worden en dan Eritrea opnieuw gaan opbouwen. Daarvoor zijn de Eritreërs uit het buitenland nodig."

Dus als Eritrea bevrijd is ga je terug?

"Ja, natuurlijk."

En als je je studie Civiele Techniek aan de TU Delft hebt afgerond en Eritrea is nog niet bevrijd?

"Als ik ben afgestudeerd moet ik voor de EPLF werken, anders ben ik niemand, lieg ik. Dus ik moet voor Eritrea dienst doen, zoveel mogelijk."

"Maar Eritrea krijgt geen hulp van één van de supermachten en daarom worden de leden van die bevolking vergeten in de wereld

In Eritrea heeft niemand een salaris, iedereen werkt voor zijn vrijheid. Ik hoop dat ik mijn studie goed zal afronden om dan terug te gaan naar Eritrea."

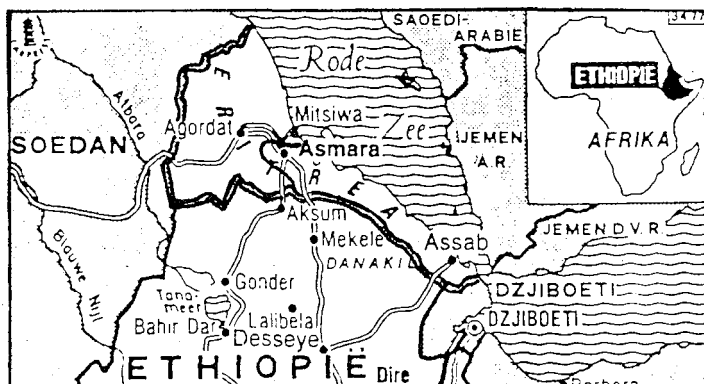
Wat ga je met Civiele Techniek in Eritrea doen?

"In Eritrea is bijna iedereen naar de politiek gericht. Ik zou liever rechten, geschiedenis of filosofie of zoiets gaan studeren, omdat ik de hele dag over de politieke situatie of over Eritrea denk. Maar de taal is in die studies erg belangrijk. Bij een technische studie

is dat minder.

Als ik klaar ben ga ik misschien aan politieke activiteiten in Eritrea doen of in het buitenland. Ik wil in mijn land actief zijn voor mijn bevolking, een bevolking die vergeten is."

Gegevens over Eritrea

Eritrea ligt aan de noordkant van Ethiopië aan de rode zee. De Ethiopische regering beschouwt het als een provincie van Ethiopië. Het gebied is echter voor 80% in handen van de bevrijdingsbeweging EPLF (Eritrean People Liberation Front). De EPLF streeft naar een onafhankelijke staat Eritrea.

Eritrea is ongeveer even groot als Engeland en telt ca. vier miljoen inwoners. In het gebied worden negen talen gesproken waarvan het Tigre en het Tigrinya de belangrijkste zijn.

Eritrea is ontstaan als kolonie van Italië. Nadat Italië in 1941 in Afrika verslagen was, stond Eritrea tot 1952 onder bestuur van Groot Britannië. In 1952 zorgde een VN-resolutie ervoor dat Eritrea als autonome staat met Ethiopië een federatie moest vormen.

Ethiopië schendt het federatieve verdrag al snel door het verbieden van vakbonden, de vrije pers en de politieke partijen. Op 14 november 1962 opent het Ethiopische leger het vuur op het Eritrese parlement in de hoofdstad Asmara. Vanaf toen is Eritrea als veertiende provincie toegevoegd aan Ethiopië. Een jaar eerder is het ELF (Eritrean Liberation Front) haar bevrijdingsstrijd voor Eritrea gestart.

In 1970 vormt zich uit het ELF het EPLF omdat de ELF zich te

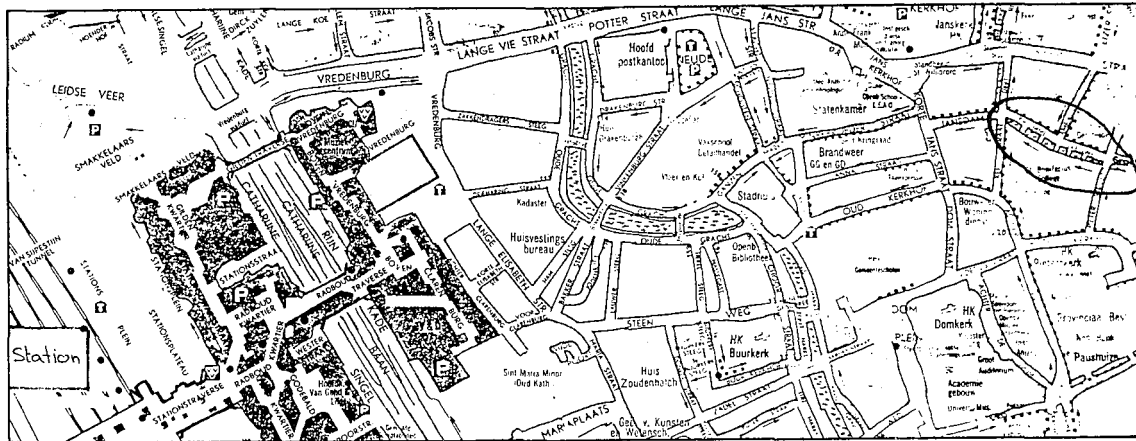
weinig van de wil van het volk zou aantrekken. De ELF verdwijnt in 1980 definitief van het toneel, terwijl de positie van de EPLF vanaf dan een zeer stevige is.

In de tweede helft van de jaren zeventig verovert de bevrijdingsbeweging een groot deel van Eritrea. Ondertussen verbreekt de Ethiopische regering in 1977 de nauwe banden met de VS en bindt nauwe banden aan met de Sovjetunie.

Rond de jaren tachtig wordt een groot deel van Eritrea door de Ethiopiërs heroverd. In 1980 stelt het EPLF voor een referendum onder de bevolking van Eritrea te houden over de toekomst van Eritrea. Ethiopië weigert dit. Het EPLF houdt dit referendum voorstel nog steeds aan. In 1982-1984 wint het EPLF een groot deel van Eritrea terug.

Kongres

d.d. 24 maart 1990
 CBS-zalencentrum
 Kromme Nieuwegracht 39
 3512 HD Utrecht
 tel: 030-312120
 (zie routebeschrijving)

Programma:

- 10:45 ontvangst
 - 11:00 Opening en mededelingen bestuur
 - 11:15 Bespreking van de opdracht van het interim bestuur.
 1. -leden/"Wijgevoel"
-Jonge Radikalenkrant
-10 jarig bestaan
 2. -Samwerking
Groen Linkse Jongerenorganisatie
 3. Organisatie
-medewerker
-ledenbestand
-boekhouding
 - (ca 12:00 korte pauze)
 - 4. Financiën -afrekening 1988/1989
-begroting 1990
 - 5. Algemeen lopende zaken
 - 6. Bestuur -taak- en -urenomschrijving
-samenstelling
- Procedure per item:
- uitleg van het bestuur over de stand van zaken.
 - vragenronde
 - beslissingsronde
- 13:15 Installatie/Decharges
- Jonge Radikalenkrant*
- Parlementaire werkgroep Groen Linkse Jongeren
- Bestuur
 - 13:30 Rondvraag
 - 13:45 Sluiting en lunch
 - 14:30 Opening middagsessie:
Aan de hand va stellingen

- 14:15 Toespraak van een prominente Groen Linkse politikus
 - 14:30 Groen Linkse Jongerenorganisatie
- podiumdiskussie met vertegenwoordigers van Groen Linkse jongerenorganisaties (over bijgevoegde stellingen)
 - (ca 15:00 korte pauze)
 - uiteen in discussiegroepjes
 - stelling-name/uitgangspunten
 - 17:00-17:30 sluiting
- Vanaf 17:30 zal er een gezellig samenzijn in café Jansdam plaatsvinden, met een maaltijd en feest. Komt allen!

Deelnemers aan de podiumdiskussie

- PSJG
Deelnemer: Jurgen Groenenboom
Functie: Voorzitter van het PSJG
- ANJV
Deelnemer: Johan Hilbrink
Functie: Voorzitter van het ANJV
- JOP
Deelnemer: Gjalte de Graaf
Functie: Penningmeester van het JOP
- CPN-Jongerenoverleg
Deelnemer: Ronald Albers
Functie: deelnemer in het CPN-Jongerenoverleg

- PPR-Jongeren
Deelnemer: Henk Thuis
Functie: Bestuurslid van de PPR-Jongeren
Persoonlijk
Deelnemer: Maarten van Poelgeest
Functie: Bestuurslid van de vereniging Groen Links

Stellingen

- 1 De Groen Linkse Jongerenorganisatie maakt een integraal deel uit van de partij "Groen Links". Derhalve zijn de deelnemende organisaties dezelfde als de deelnemende partijen in de partij "Groen Links".
- 2 De te vormen jongerenorganisatie zal, ondanks dat zij erkend zijn als jongerengroepering van de partij "Groen Links", geheel zelfstandig activiteiten intplooien. Activiteiten die primair over zaken gaan die betrekking hebben op jongeren, en derhalve kunnen afwijken van de lijn van het Groen Links programma. Om de onafhankelijkheid te benadrukken is het belangrijk dat de nieuwe organisatie beschikt over een eigen pand.
- 3 In het kader van het opkomen voor de belangen van jongeren is een regulier overleg tussen de Tweede Kamerfractie en het partijbestuur enerzijds en de Groen Linkse Jongerenorganisatie anderzijds, één van de belangrijkste instrumenten.
- 4 De jongerenorganisatie wordt een federatief georganiseerde stichting, waarbij regionale af-

delingen de basis zijn. Er komt aan algemeen bestuur met een coördinerende taak, waarin vertegenwoordigers van die afdelingen zitting hebben. Dit algemene bestuur wordt aangevuld met één dagelijks bestuur.

- 5 De Groen Linkse Jongerenorganisatie zal één blad uitbrengen, dat het karakter heeft

van een algemeen opiniërend periodien (à la Rampspoed (blad PSJG, red) en één blad verzorgen waarin het verenigingskarakter meer naar voren komt.

- 6 Op basis van een stappenplan zal er gewerkt worden aan een Groen Linkse Jongerenorganisatie, dat op 1 januari 1991 een feit moet

zijn. Dit houdt in dat de afzonderlijke politieke jongerenorganisaties zichzelf per 31 december 1990 opheffen.

- 7 Indien niet alle organisaties op 1 januari 1991 zich in een Groen Linkse Jongerenorganisatie kunnen of willen schikken, zullen de PPR-jongeren de erkenning van "Groen Links" vragen.

**FEST
10 MEI**

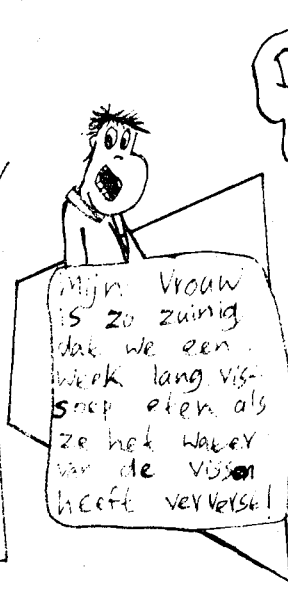
**10 jaar
PPR-jongeren**

**MEER INFO
ZIE VOLGENDE
JONGE RADIKALEN
KRANT**

STRIPPagina

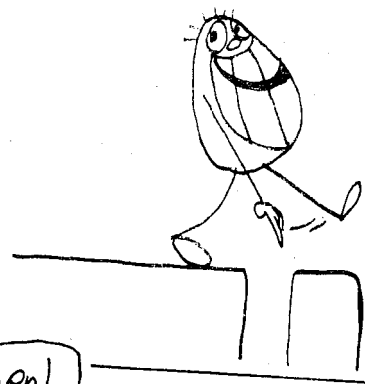
Verder met Lubbers
Terug met Jan Maat

Denk Na: Stop Jan Maat

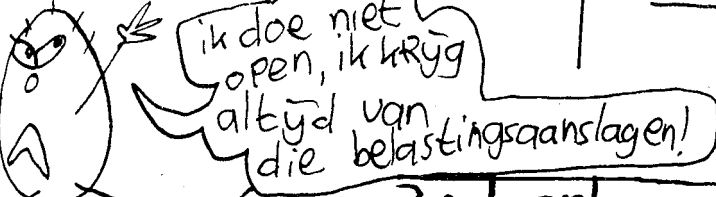
Ha Ha! Jullie dachten natuurlijk dat ik hier in zou vallen, heh?

mooi niet!

als Jan zo doorgaat, houdt hij niemand als maat

Extra Gat!

zo hoort het:

Niet zo!

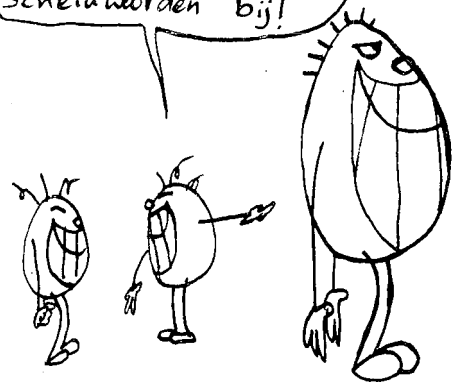
maar zo:

vieste turk! Levende asbak!

hallo vriend!

stop het racisme

Ik trap Eibert tegen zijn achterste, dan leren we er weer een paar groffe scheldwoorden bij!

BESTUURSPAGINA

Afdelingsbericht

Het stond er zo lullig, zo klein op die bestuurspagina. "De afdeling Noord Holland is opgericht". Welk een leed gaat er achter zo'n berichtje schuil. Beter is het eigenlijk te zeggen dat we zijn heropgericht. Sinds november 1989 zijn we ontwaakt uit onze winterslaap, gewekt door Ben en Luuk (voor de laatste onze onvergetelijke dank). De PPR-Jongeren groeien vrolijk door en Amsterdam had 't niet en dat kon niet vinden zij en wij, dus nu zijn we er, vol goede moed en veel ideeën zijn we begonnen.

Het bestuur had na een nachtje slapen voorstellen voor twee jaar, maar het probleem is dat wij de meest democratische afdeling van heel Noord Holland zijn: onze leden beslissen welke activiteiten werkelijk geactiveerd worden. Daarom vertel ik hier niet wat we willen gaan doen, da's niet netjes. Ik kan jullie wel vertellen wat we hebben gedaan: in de maanden januari en februari hebben we heftig over het probleem "leger" gebrainstormd. Tipje van de sluier: het bestuur heeft ook nog wat actievere avonden in de pijplijn. Zal ik even onze volledige naam noemen: PPR-Jongeren, afd. Noord-Holland e.o. Let vooral op dat laatste: e.o. (=en omstreken). Dat wil zeggen dat als je in Noord Holland studeert of werkt, er niet woont maar dat wel van plan bent, dat je dan ook van harte welkom bent. Laat dat dan even weten op ons postadres=adres partijbureau, t.a.v. ons. Ben haalt je brief er wel uit. Ook de lonely Annemiek Grein uit dat stille Brabant is van harte welkom, maar onze bijeenkomsten zijn wel in Amsterdam. Waar blijven trouwens de leden uit Den Helder en Texel en zo? Of hebben we die niet? Komt allen! Noord Holland wordt door ons stormenderhand veroverd, nu de rest van het land nog. Bel met het bestuur: Mirjam 020-996080, Ben 020-755242, Erik: is aan het verhuizen, probeer 't op 033-616474.

Preases

Bestuursberichten

Het interim-bestuur schrijft haar (vrouwelijk bestuur ? red) laatste berichten.

- Stel je kandidaat voor het nieuwe bestuur. Dit is je kans om met andere leden een leuk en enthousiast bestuur te vormen.
- De interim-bestuurders hebben reeds een gift gegeven voor de organisatie van de festiviteiten op 23 juni 1990.
- De koffers van het bestuur zijn te bezichtigen op het kongres van zaterdag 24 maart as. in CBS-zalenverhuur, Kromme nieuwegracht 39 te Utrecht.
- De afdeling Zuid Holland is bezig zich op te richten.
- De PPR-Jongeren is op zoek naar een dienstweigeraar.
- De uitwisselingsavond met de Eritrese jongeren was een succes. Binnenkort zal er een "Eritreadag" georganiseerd worden. Voor meer informatie: 03404-58146 (Pauline Verheule).
- De interim-bestuursleden stemmen op 21 maart Groen Links.
- De parlementaire werkgroep Groen Linkse jongeren is opgericht, voor deze werkgroep zoeken we nog twee verstandige vrouwelijke leden. Er zijn reeds twee mannelijke leden.
- De kongresstukken kunnen via het landelijk buro opgevraagd worden, ze zullen een week voor het kongres worden verstuurd.
- De interim-bestuursleden geven na het kongres een feestje voor alle leden. Tijdens het feestje is er koude schotel (vegetarisch) van de PPR-Jongeren en drank van de bestuursleden.
- De rust is teruggekeerd. Het schuim zakt weer rustig de grond in.

Het landelijk buro blijft elke woensdag bereikbaar onder telefoonnummer 020-228461.

Het interim-bestuur

BESTUURSPAGINA

De PPR-jongerenorganisatie wil jongeren interesseren voor politiek en opkomen voor belangen van jongeren. 1990 zal het jaar worden van één Groen Linkse Jongerenorganisatie.

Op het landelijk bureau van de PPR-jongeren te Amsterdam is plaats voor een

Dienstweigeraar

werkzaamheden:

- je ondersteunt het bestuur in de uit- en opbouw van de organisatie op landelijk, provinciaal en plaatselijk nivo;
- je bereidt scholings- en vormingsactiviteiten voor en voert deze uit;
- je ontplooit initiatieven voor een zo efficiënt mogelijke administratievoering;
- je verricht diverse administratieve werkzaamheden o.a. ledenadministratie en typewerk.

De dienstweigeraar die wij zoeken heeft aantoonbare affiniteit en belangstelling voor Groen Links. Hij heeft een HBO- of universitaire opleiding, beschikt over administratief inzicht en kan zich zowel schriftelijk als mondeling goed uitdrukken. Is bereid tot weekend- en avondwerk. Ervaring in Jeugd- en Jongerenwerk is een pré. Ben je geïnteresseerd, schrijf dan een brief voorzien van een CV binnen 14 dagen na het verschijnen van dit blad aan: PPR-jongeren, het bestuur, Eerste Weteringdwarsstraat 4, 1017 TN Amsterdam.

Voor telefonische informatie is de PPR-Jongeren elke woensdag bereikbaar op tel 020-228461.

Agenda

17 maart

Bonte-Reusactie, het weggalken/plakken van racistische leuzen. Gezamenlijke actie van de Groen Linkse Jongerenorganisaties. Meer informatie (ook voor bestelling poster): 020-225799 (ANJV)

18 maart

Bijeenkomst voor leden die kennis willen maken met het landelijke bureau van de PPR-jongeren. Tevens zal er uitgebreid verteld worden over het zijn/worden van bestuurslid. De bijeenkomst is zowel voor nieuwe als voor oude leden. 12:00 uur landelijk bureau te Amsterdam. Reiskosten worden vergoed. Meer informatie: 04490-25929 (Henk en 03406-64771 (Vincent)

21 maart

Gemeenteraadsverkiezingen, Stem Groen Links. Meer informatie: (Fred, Henk en Vincent)

24 maart

PPR-Jongeren kongres "een Groen Linkse Jongerenorganisatie". Zie ook elders in deze krant. Meer informatie: 070-450129 (Fred)

6/7/8 april

Weekend "een Groen Linkse Jongerenorganisatie". Gezamenlijke activiteit van de Groen Linkse Jongerenorganisaties. Kosten zijn f25,- op gironummer 3627817 van de Stichting Jongerenwerk PSP o.v.v. weekend 6/7/8 april. Een weekend voor het weekend ontvang je een uitgebreid programma en een reader. Meer informatie: 020-267374 (PSJG, vragen naar Mathijs)

22 april

Bijeenkomst klankbordgroep Groen Links om 13:30 uur op het landelijk bureau, Eerste Weteringdwarsstraat 4 te Amsterdam. Ook nieuwe leden zijn welkom. Meer informatie: 04490-25929 (Henk)

10 mei

De PPR-Jongeren bestaat 10 jaar. Meer informatie over de activiteiten: 03435-74263 (Jan)

19 mei

Bijeenkomst klankbordgroep Groen Links om 13:30 uur op het partijbureau. Eerste Weteringdwarsstraat 4 te Amsterdam.

Weer stemmen

Revoltant

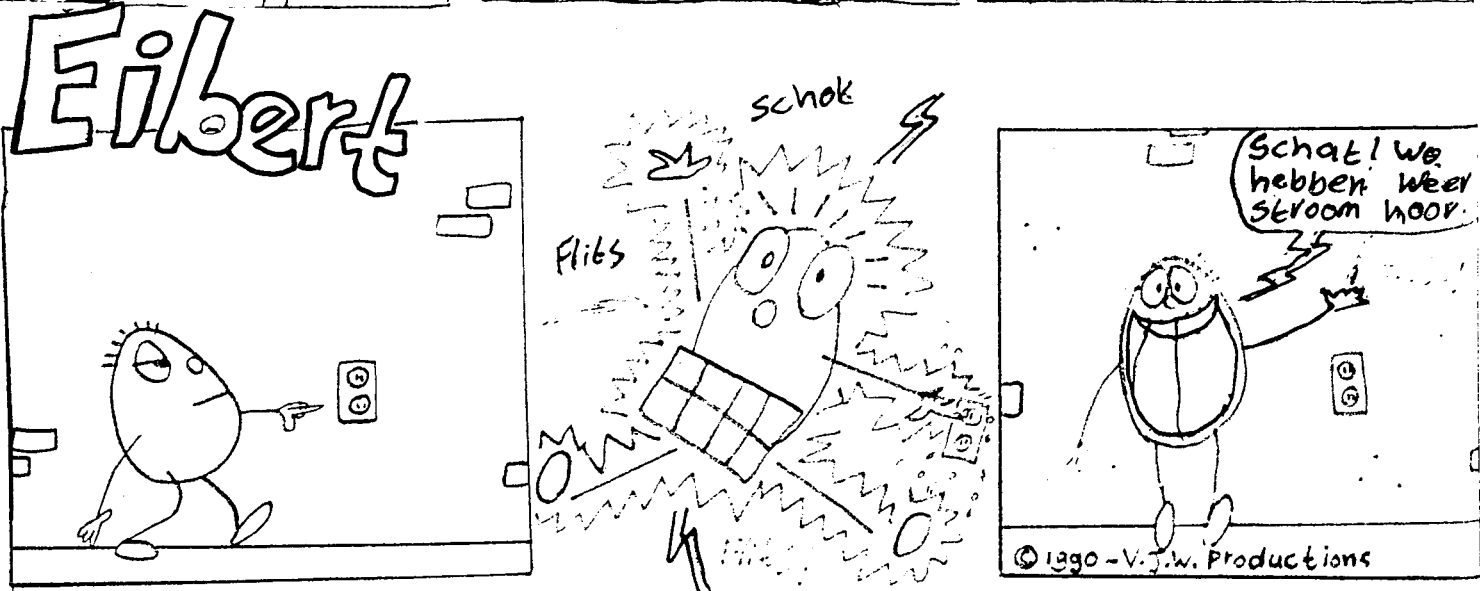
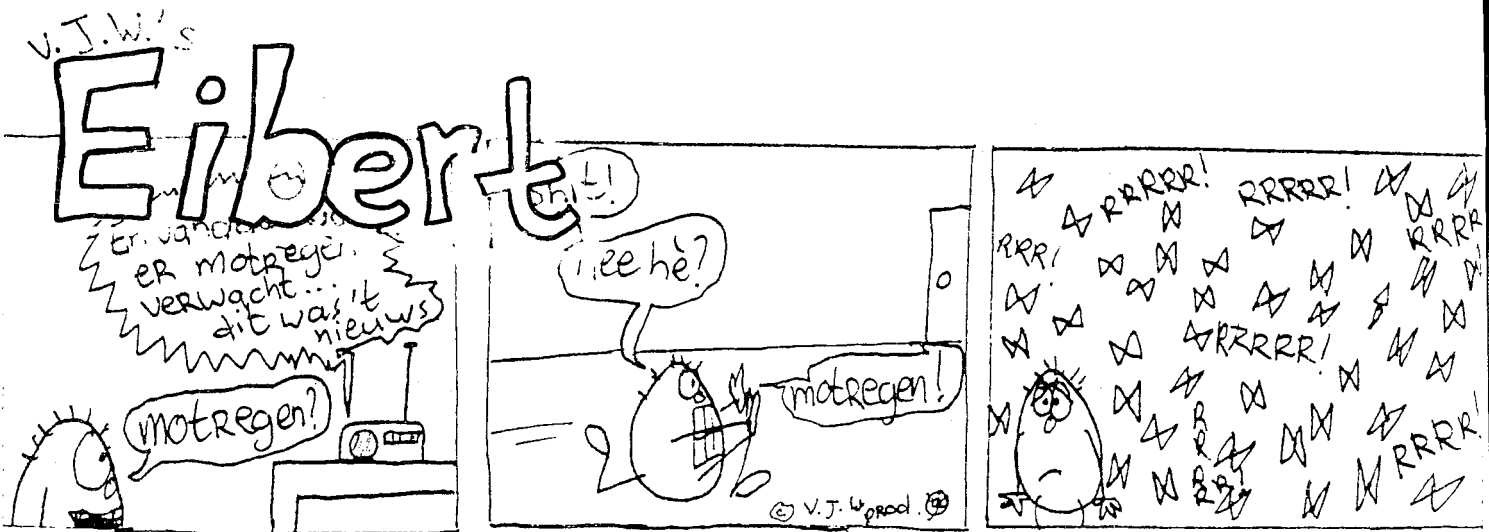
Nog nauwelijks bekomen van de Tweede Kamerverkiezingen heb ik gemerkt dat er wederom verkiezingen zijn, gemeenteraadsverkiezingen deze keer. Zo ook in mijn dorp, waar Groen Links haar vier raadszetels en wethouderzetel wil behouden, een heus verkiezingsprogramma waarbij je eerst door een brij die inleiding heet, heen moet worstelen, wat ik dus weiger, vervolgens komt het hoofdstuk 'wonen in mijn dorp' waarvan ik me alleen de uitbreiding van de tram en het woord 'grondpolitiek', what ever it may be, herinner en toen heb ik mijn exemplaar van het verkiezings-

programma met een welgemikte boog richting oud papier doen verhuizen.

Je raadt het misschien al, ik vind dit geen doen. Als ik al weiger om me door deze papierberg heen te worstelen, hoe zal het dan met de potentiële Groen Links stemmer staan? Het enige dat voor mensen zoals ik overblijft is afgaan op holle slogans als: "wij zijn voor een goed milieu" en "wij lusten er wel pap van", ja en ik wil dat mijn straat met een blauw-geel mozaïk wordt belegd. Groen Links, is dat niet dat klupje ruziemakers met zo'n irreëel verlanglijstje waarin alle belangengroepjes aan bod moeten komen, en waarom zal ik

stemmen op een klup die volgens mij zelf niet eens weet wat voor een samenleving ze eigenlijk voor ogen staat. Het lijkt er verdomd veel op dat ik van Groen Links verlanglijstjes met elkaar moet vergelijken en op dat verlanglijstje moet stemmen waarvan ik denk dat me dat het meeste voordeel oplevert, nou dat weiger ik dus!

Of Groen Links maakt mij eindelijk eens duidelijk hoe die toekomstige samenleving eruit ziet en wat de bijdrage van Groen Links in de gemeenteraad en andere raden tot de vorming van die nieuwe samenleving is, of ik stem geen Groen Links en blijf lekker thuis, lekker pù.

JONGE RADIKALENKRANT

Arm-rijk

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

JONGEREN

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

1990
3

Kolofon Redactioneel

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
1e Weteringdwarstr 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementenprijs:

PPR-Jongeren gratis
individueel f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer
Jan Willem de Vries
Mark de Vos
Peter Janssens.

Verder werkten mee:

Sabine Zwiars
Vincent van Rijswijk
Henk Thuis
Erik Sengers
Raphaëlle

Lay-out: De Redactie

Drukkerij: Pasklaar Sittard

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Peter janssens
Laan van Altna 35
2613 AG Delft
015-134022

Thema volgende krant:

Drugs

Sluitingsdatum:

23 mei 1990

Het voorjaar heeft de zon gebracht, zon die je hoofd in hogere sferen brengt, verliefdheid. Verliefd op zowel dat ene meisje als die ene jongen, en iedereen eist van je dat je een keuze maakt, hetero of homo.

Maar jij, jij wilt helemaal geen keuze maken, jij wilt zowel op jongens als op meisjes verliefd worden, omdat het voorjaar is, of zoals Iteke Weeda het ooit formuleerde: "omdat je dubbele kansen wilt hebben".

En je kijkt net iets te lang naar de hals van dat meisje, die hals, die zich opricht vanuit haar blouse die zich spant om haar stevige borstjes, en dan, dan zie je vanuit je ooghoeken een jongen langs lopen met een kontje, en kontje waar je met liefde je tanden in zou willen zetten. That's the sunny side of life. Helaas bestaat het leven niet alleen uit sunny sides. Voor de redactie van de JRK is er geen tijd om verliefd te worden. Redigeren dat moet zij doen, werken, omdat het blad af moet.

Afmaken, wederom heeft het blad een kleine verandering doorgevoerd. Voortaan bezit het blad een

nieuwe rubriek; "de doos van Pandora". Een rubriek die in plaats is gekomen van de brievenrubriek. 'De doos van Pandora' staat open voor alle lezers. De rubriek geldt als open forum, mocht je dus je mening ergens over willen geven, dan kun je die insturen naar het redactieadres.

'De doos van Pandora' staat ook open voor ingezonden brieven, waarmee je iets kunt vragen of kunt reageren op artikelen die eerder in de JRK zijn verschenen.

En dan, ineens ligt hij daar in je brievenbus, de nieuwe Jonge Radikalenkrant. Arm-rijk is het thema. Twee artikelen over het thema deze keer. Eén over de rijken in Nederland, -de redactie schrok zich wild-, en één over het armere deel van Nederland. Dan kun je ook nog lezen wat op het laatste PPR-jongerenkongres is gebeurd en een verslag over het Groen-Links-jongerenweekend.

Maar goed de redactie zal verder niet zeuren, lees alles eens rustig door en bedenk dat de wereld groter is dan de PPR-jongeren en de Jonge Radikalenkrant. Veel groter zelfs.

Rektifikatie

In alle haast en tumult zijn in de Jonge Radikalenkrant nr. 2 wat foutjes gelopen.

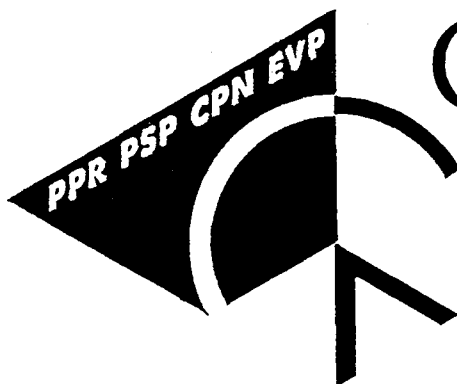
Ten eerste is het feest voor het tien jarig bestaan niet op 10 mei, maar op 23 juni. 10 mei is de datum waarop de PPR-jongeren officieel tien jaar bestaan. De redactie heeft in haar eigen wijsheid de adviezen van Sabine Zwiars in de wind geslagen, en je

ziet wat de gevolgen zijn. Sabine onze ekskuses.

Ten tweede is op pagina 10 bij de bestuursmededelingen sprake van een Eritreadag. Dat die georganiseerd wordt klopt. Alleen het telefoonnummer van Pauline Verheule voor meer info klopt niet. Het juiste nummer is: 03404-52236.

Inhoud

Redactioneel	2
Rektifikatie	2
Discipline en meerderheden	3
Een long-weekend	4
Sociale Verelendung	5
Een dagje Frans	6
Tien jaar PPR-jongeren	7
Doos van Pandora	8
Vervolg doos van Pandora	9
Bstuurspagina	10
Revoltant	12
Eibert	12

GROEN LINKS

Discipline en meerderheden

Op zaterdag 24 maart hield de PPR-jongeren in Utrecht haar landelijk kongres. De Jonge Radikalenkrant, financiële besloomingen en de toekomstige (?) Groen Linkse jongerenorganisatie waren de onderwerpen waarover in een klein, maar toch wel gezellig zaaltje gebabbeld werd. Nou ja, gebabbeld. Zo af en toe ging het er vrij heftig aan toe, vooral toen de cijfertjes aan de orde kwamen.

Mark de Vos

Ongeveer twintig leden hadden de moeite genomen naar Utrecht –kan het centraler– te komen. Naast PPR-jongeren waren er ook vertegenwoordigers van andere "Groen Linkse" jongerenorganisaties. Zo tegen het einde van

de middag leken de laatste zelfs in de meerderheid te zijn.

Jonge Radikalenkrant

Het ochtendgedeelte van het kongres bestond uit het bespreken van de opdracht van het interim-bestuur en werd voorgedragen door Miep de Jong, statenlid van de PPR in Utrecht. Miep had soms grote moeite de discussies overzichtelijk te houden en al gauw bleek dat we in grote tijdnood zouden komen. Vooral het bespreken van het redaktiestatuut van de Jonge radikalenkrant nam veel tijd in beslag. De afdeling Utrecht had het concept voor het redaktiestatuut zeer kritisch bestudeerd en kwam met een hele reeks wijzigingsvoorstellen. Toch wel zeer tegen de zin van één van de redactieleden werden ze allemaal aangenomen. Eén deelnemer ging dit allemaal nog niet ver genoeg. De jonge Drent vond dat de Jonge Radikalenkrant nog veel te kritisch en onafhankelijk zou blijven en zag veel meer in een soort van ordinair ledenwervend reclamefolderdje. Gelukkig voor de redactie werd zijn voorstel weggejoeld.

Financiën

Na een wel erg korte pauze stonden de financiën op het programma en dat betekende het echte vuurwerk. Omdat de schrijver van dit verhaal niet erg veel weet van cijfertjes had hij de grootste moeite om het allemaal te volgen. Centraal in de discussie stond de hoogte van de financiële reserve van de PPR-jongeren. Omdat hier toch al flink aan geknabbeld was vonden sommige leden dat het nu welletjes was geweest en dat de reserve niet onder de f10.000,- mocht zakken. De afdeling Utrecht –ja die weer!– zag absoluut niets in deze financiële discipline en stelde voor dat er nog best wel wat ekstra geld besteed kan worden aan het feest rond het tien jarig bestaan. Het kongres besloot dat de grens van f10.000,- doorbroken mocht worden en dus goed nieuws voor de feestvierders.

Bestuur

En dan was er nog het nieuwe bestuur. Slechts één persoon had

zich kandidaat gesteld. Gelukkig kwam er iemand met het geweldige voortsel om een kandidatenkommissie in te stellen. Deze commissie zal op zoek gaan naar nieuwe kandidaten die dan bij schriftelijke stemming zullen worden aangesteld. Hierover natuurlijk meer in de komende nummers.

Groen Linkse jongerenorganisatie

Ondertussen waren alle leden van het forum binnen gekomen en kon na een opnieuw te korte pauze de discussie over de Groen Linkse jongerenorganisatie losbarsten. Voorzitter was Bram van Ojik, aangekondigd als de "prominente Groen Links-politikus", die, vanwege tijdgebrek of omdat hij er gewoon geen zin in had, maar afzag van zijn geplande toespraakje. In het forum zaten vertegenwoordigers van de PSJG (jongerenorganisatie verbonden aan PSP), het JOP (EVP), CPN-jongerenoverleg, het ANJV en de PPR-jongeren. Op aandrang van de PSJG mocht ook Rebel (verwant aan de SAP) meedoen, weliswaar niet achter de tafel maar vanuit de zaal.

De discussie draaide met name om het punt van de binding van de toekomstige jongerenorganisatie met Groen Links. Het werd maar weer eens duidelijk dat vooral de PPR-jongeren, maar ook wel het JOP en het CPN-jongerenoverleg, voor een sterkere band zijn dan de andere deelnemers. De standpunten kwamen wat dit betreft niet veel dichterbij elkaar en dat lijkt ons weinig goeds te voorspellen voor de verdere besprekingen.

Stipt op tijd –voor het eerst die dag– kapte Bram de discussie af, waarna het de beurt was aan de kongresgangers om zich in groepjes aan de hand van stellingen over het onderwerp uit te spreken. Helaas was hier niet voldoende tijd uitgetrokken en leken de aanwezigen meer naar het feestje na afloop te snakken. Het resultaat was dat de PPR-Jongeren wel standpunten in namen, maar dat een diepgaande discussie daarvoor niet plaats vond. Misschien was dat ook wel de algehele teneur van het kongres.

Een long-weekend

Er moet één Groen Linkse jongerenorganisatie komen, zo heeft WVC beslist. Vijf verschillende organisaties omvormen tot één organisatie, waarbij geen licht probleem. Ieder heeft zijn eigen kultuurtje, en vindt het kultuurtje van de ander maar eng. Om dit te doorbreken was op 6/7/8 april een gezamenlijk long weekend voor iedereen in een ver oord. Hieronder een impressie door een free-lance redakteur.

Erik Sengers

"Jij gaat vast en zeker ook naar Lunteren?" "Ja dat dacht ik wel." Twee dames met grote rugzakken stappen in het boemtje dat de stoptrein tussen Amersfoort en Ede-Wageningen vertegenwoordigt. Dus je raakt zo wat aan de praat. Wineke uit Amsterdam en Karien (?) uit? waren van Rebel. We zaten voornamelijk wat te geinen, maar naast een vooruitzicht op een leuk weekend hadden we ook vooruitzicht op een moeilijk weekend. Alhoewel geen bevoegdheden van een echt kongres hebbende, beseften we immers onbewust wel dat de uitkomsten van de op zaterdag en zondag te houden forumdiskussies in hoge mate het verloop van de (fusie?) onderhandelingen zouden bepalen. En de verschillen leken onoverbrugbaar (waren ze ook). De trein denderde ondertussen voort over het kippenlijntje en stopte (!) ook nog in de gehuchten Barneveld, Barneveld-centrum en gelukkig ook Lunteren. Wat is het toch mooi en schoon buiten de randstad. Op het kleine perron liepen we maar richtig iets wat wel op een dorp leek. "Weet u waar de dorpsstraat ligt, mevrouw?" "Loop maar recht-uit." Recht-uit? O ja, je bent hier ver buiten de Randstad, even vergeten. Brutaal ogende jongetjes keken ons in het ons-kent-ons-dorp lang na. We raakten zowat buiten de bebouwde kom (meer weiland) en konden onze bagage in een langsrijdende brandweerwagen van het ANJV (?) stappen. Het aanbod van de lift sloegen we maar af, het zag er niet echt gemakkelijk uit. Van de bagage verlost liepen we vederlicht als engeltjes over de weg. Na ruim een half uur lopen namen we de lift toch maar aan. De route leek

op papier wel een kwartier. Schijn bedriegt dus. Wee degenen -en ze waren er- die het helemaal hebben gelopen. In het vakantiecentrum "de tortelduif" Zaten reeds enige jongeren. Een flower-power zat muesli met water te eten, enkelen waren reeds verwickeld in een pittige discussie, een enkele bekende, maar met Pieter begon de lol pas echt. De aanwezige PPR-jongeren kweekten in de voor zes personen wat te krappe driezits bank al een echt wij gevoel voor het feest van het tien-jarig bestaan. Bij afwezigheid van de film (lag nog in Amsterdam) en de spreker (was nog in Utrecht) was deze avond ronduit gezellig. Vooral het kampvuur was een goede plaats voor drank, gein, kontakten en discussies. Maar die Henk lult teveel.

's Avonds een man, 's morgens een man, maar die met de douchemuntjes sliep nog dus wasten wij ons maar met koud water. daarna kwam ik in een frisse wind met wat ochtend-hersengymnastiek langzaam wat bij. Steeds meer vermoeide en slaperige gezichten kwamen de eng steile trap afgestrompeld, Na afloop van het gezamenlijke ontbijt was de taal als de Japanse beursvloer na een lange werkdag (iet wat ongebruikelijke beeldspraak). Dus gingen we en masse in de zon zitten en werd afgedwongen dat de rest van de dag zich daar zou afspelen. De PPR viel weer uit de boot bij haar presentatie met een simpel doch effectief verhaaltje van Henk (omdat de folders en video nog in Amsterdam lagen, maar er was toch geen videospeler). Het ANJV presenteerde zich met een toneelstukje, Rebel draaide een opname van de KRO-radio van hun akties, de PSJG vertelde een verhaal van Domela Nieuwenhuis en deelde wat propagandamateriaal uit, de Vereniging durfde zich niet te presenteren en het JOP en de CPN-jongeren waren er niet dit weekend. Dus gingen we maar in de zon voor elkaar leuk lunch klaarmaken. Uit verveling wilde de PPR-jo haast wat gaan wandelen, maar uit kollegialiteit en wij-gevoel toch maar het skrupulespel gespeeld en wat gevoetbald op dat knollen-

veld. Om te wennen aan de nieuwe Groen Linkse-jongerenkultuur zongen Peter en ik na de maaltijd wat socialistische arbeidersliederen. heel gezellig, en we kenden er maar één. We hadden democratisch besloten dat het serieuze gedeelte tussen diner en koffie zou plaats vinden. De forumdiskussie. Ook het meest spannende deel, want hier werden de meeste vonken verwacht. Dat viel achteraf wel mee, want we waren het allemaal vrij snel eens over bijvoorbeeld de doelstellingen van de nieuw te vormen organisatie (tegen onderdrukking, uitbuiting; voor recht op een zelfstandig bestaan, democratie, emancipatie, internationalisme en milieu). Het zoeken naar een nieuwe politieke cultuur wordt de schanierende denktank die buiten-parlementaire axie (voor het betrekken van jongeren bij de politiek) en parlementaire actie (voor het bereiken van doelen) verbindt. En de organisatie is solidair met Groen Links, de SAP en alles verder links van de PvdA (eventueel, behalve de SP), maar we bepalen zelf onze agenda en de prioriteiten. Na enige nachtelijke omzwervingen en een pittige discussie kwamen we weer thuis. Daar barste het feest los.

Dus werden we weer laat en langzaam, vooral langzaam wakker. Totdat Jurgen de rust kwam verstoren omdat we de subsidie van WVC voor dit weekend toch enigszins goed moesten besteden. Onder leiding van Maarten kwamen we er achter dat iedere organisatie een vereniging als einddoel wilde, met sterke afdelingen en een service-verlenend bestuur en een kongres dat controleert, stuurt en wat beleidslijnen aangeeft. De nieuwe vereniging kent ad-hok werkgroepen (themagroepen die wat publiceren), en de leden van de nieuwe vereniging mogen een afwijkende mening hebben en die ook in onderling contact ontwikkelen en uitdragen. Hierop liep de discussie echter dood omdat we er niet uit kwamen in hoeverre dit geformaliseerd moest worden. het werd weer tijd voor het kweken van een zonnig wij-gevoel, ook op het knollenveld. Goed voor het vertrouwen, goed voor korte statuten.

Sociale Verelendung

Het thema van dit nummer is arm-rijk. Dit zal bij jullie misschien beelden oproepen van vetzucht en overvloed in het rijke Noorden van onze aardbol, en van uitgemergelde, hongerende kindjes in het onderontwikkelde Zuiden. Toch is het heel zinnig de aandacht eens te richten op ons eigen landje. Want ook in Nederland is in de jaren tachtig sprake geweest van een groeiende tegenstelling tussen arm en rijk, tot uiting komend in de nieuwe armoede.

Mark de Vos

Al een aantal maanden worden we in politiek Nederland doodgegooid met het begrip sociale vernieuwing, het paradepaardje van het derde kabinet-Lubbers. Het lijkt wel alsof de premier tot inkeer is gekomen, want het nieuwe beleid moet zich met name richten op die mensen die in de jaren tachtig door zijn beleid tussen wal en schip zijn geraakt. Dit beleid was eenzijdig gericht op het terugdringen van het financieringstekort, o.a. door grote en vaak rigoreuze bezuinigingen op allerlei sociale voorzieningen en uitkeringen. Nu de economie zich hersteld heeft en weer wat meer centen mogen worden uitgegeven mag Lubbers het door hemzelf veroorzaakte puin weer opruimen.

Verelendung

Eén van de elementen van dat puin is de nieuwe armoede. Hoezo nieuw? Om aan te geven dat de armoede van nu een andere verschijningsvorm heeft dan die uit de negentiende eeuw en de jaren dertig. In de vorige eeuw ontwikkelde zich in het liberale en puur kapitalistische systeem een omvangrijk industrieproletariaat. Het dagelijks leven van deze arbeiders, zowel mannen, vrouwen als kinderen, werd gekenmerkt door zeer lange werktijden in de fabriek (16 uur en meer), honger, erbarmelijke huisvesting, ziekte, kortom absolute armoede. Marx sprak in dit verband van de 'Verelendung'. Sociale voorzieningen en uitkeringen ontbraken nog. Zorg voor de armen en het garanderen van een bestaansminimum werden door de liberale politici niet als overheidstaak beschouwd. De armen waren afhankelijk van liefdadigheid, waarin met name de

kerk een rol speelde.

Verzorgingsstaat

Mede onder invloed van de traumatische jaren dertig, toen opnieuw miljoenen mensen als gevolg van de economische crisis in diepe armoede geraakten, besloot men na de Tweede Wereldoorlog dat het allemaal anders moest. De overheid moest daadwerkelijk gaan ingrijpen in het economische en sociale leven om misstanden en armoede te voorkomen. Langzamerhand kwamen er allerlei sociale voorzieningen en werden er sociale verzekeringen voor werklozen, bejaarden en arbeidsongeschikten ingevoerd. Kroon op het werk was de Algemeen Bijstands Wet van 1965 waarin de overheid iedereen het recht op voorziening in het levensonderhoud garandeerde. De liberale rechtsstaat uit de negentiende eeuw was vervangen door de 'verzorgingsstaat'.

Nieuwe armoede

Ondanks al deze verworvenheden heeft zich in het afgelopen decennium toch nieuwe armoede kunnen manifesteren. Allereerst is natuurlijk van belang dat deze armoede relatief is. Immers, kijkend naar datgene wat zich in de Derde Wereld afspeelt moet je konkluderen dat er in Nederland geen echte armoede bestaat. Als je echter rekening houdt met het welvaartsniveau van de Nederlandse samenleving als geheel, wordt duidelijk dat er in ons land wel degelijk een groot aantal mensen is dat tot de groep van armen gerekend mag worden. De schattingen lopen uiteen van een half tot anderhalf miljoen mensen die minder te besteden hebben dan de overheid als minimum garandeert.

Een belangrijk aspect van de nieuwe armoede is de sociale component. De 'nieuwe' arme is in het algemeen iemand die om welke reden dan ook geen betaalde arbeid (meer) verricht en voor velen leidt dit tot een sociaal isolement. De sociale contacten nemen af. Terwijl de 'bureaucratische' contacten, d.w.z. de relatie met allerlei arbeidsinstanties toenemen.

Krisis

Wie zijn nu die nieuwe armen? Uit diverse sociaal-wetenschappelijke onderzoeken is gebleken dat het vooral gaat om

langdurig werklozen, ouderen, vrouwen in de bijstand, arbeidsongeschikten en een deel van de kleine zelfstandigen (boeren en middenstanders). Ook is gebleken dat sprake is van feminisering en etnisering van de armoede, dat wil zeggen dat vrouwen en migranten oververtegenwoordigd zijn. Het gaat om mensen die langdurig aangevoelen zijn op een uitkering en die door de forse bezuinigingen onevenredig zwaar onder de crisis hebben geleden.

Sociale vernieuwing

Terug naar het nieuwe kabinet en de sociale vernieuwing. Het nieuwe beleid moet de mensen aan de arme kant weer perspectieven bieden. Door het herstel van de koppeling van de uitkeringen aan het minimumloon en door het scheppen van nieuwe werkgelegenheid moeten deze mensen weer in de welvaart kunnen delen. Het valt te betwijfelen of dit beleid de armoede afdoende kan bestrijden. Het lijkt immers in eerste instantie gericht te zijn op het voorkomen van grotere verschillen tussen arm en rijk, terwijl het inhalen van de opgelopen achterstand geen prioriteit krijgt.

Manifestatie

Om het probleem van de nieuwe armoede blijvend onder de aandacht te brengen zal op 19 mei in Den Haag de manifestatie 'Nederland tegen verarming' gehouden worden. De manifestatie wordt georganiseerd door 'De arme kant van Nederland', een werkgroep van de Raad van Kerken, die zich sinds 1988 bezig houdt met de groeiende armoede in Nederland.

Een dagje Frans

Arm en rijk, gôh, als jij nou de arme kant van Nederland neemt, nemen wij wel de rijke kant. Dat moet de redactie van de Jonge Radikalenkrant gedacht hebben. En daarom togen ze naar de plek waar rijk Nederland de boodschappen doet. Eén voorwaarde was er voor de rijkdomzoekers, ze moesten hun ervaringen op papier zetten. Aldus geschiedde.

Mark de Vos & Peter Janssens

We keken elkaar aan en dachten op dat moment hetzelfde. Op zoek naar de rijkdom in Nederland dat wilden wij, redakteuren van de Jonge Radikalenkrant wel. Met een zak vol geld, borst vooruit en net doen alsof het de normaalste zaak van de wereld is, besloten we naar één van de duurste winkelstraten van Nederland te gaan, de Hoogstraat in Den Haag. Op een kille donderdagmiddag winkelden we in de straat waar alle zaken 'Louis Fernand' heten. Helaas leek rijk Den Haag zich die dag niet in de kleren te willen steken. De grote winkelpromenade openbaarde zich als privé-domein voor onze voeten.

Bloementjesjurk

In de eerste winkel was het gelijk raak met een verkoper: "Hé, wat doen jullie daar?"

Wij: "Nou, eh, meneer wij doen boodschappen met pen en papier."

Verkoper: "Oh, dan is het goed." Vervolgens sprintte de winkelier hard weg.

Ons oog viel op een bloementjesjurk. "Enig, en dat voor een prijsje van f1.429,- inclusief BTW." Maar dan heb je wel een jurk van Maisson de Bonnetterie. 'helaas bleek de jurk geen van ons te staan, een veel te diep uitgesneden hals.

Totaal aangekleed

Verder de Hoogstraat in. Alsof het nog nooit zo goed is gegaan met Nederland als in 1990. Links een lapje stof; "nee dat is een blouse", van f349,-. Rechts een rokje; zwart-wit gestreept met strik voor f759,-. Lopen, lopen, tot ons doel is bereikt.

Als het fallische symbool doemde het voor ons op. "Wouw", totaal aangekleed voor f2.355,-; een blazer à f899,-; een blouse à

f369,-; een rok à f489,-; een tas à f159,-; een sjaal à f55,-; een hoed à f119,-; en schoenen voor f265,-. Dus een complete garderobe voor een vierde deel van het jaarkomen van een alleenstaande uitkeringsgerechtigde van 22 jaar, die met meerdere mensen een voordeur deelt.

Ijsje

"Kijk, Waterloopleinmode. Nee, nee, dat is de 'Frédérique groep'." Bij de marine moet je zijn. Als kapitein gekleed naar je gala moet het einde zijn. Niettemin hielden wij het toch maar op het echte Waterlooplein. Zelf kleurige vlaggen uit allerlei landen op het uniform borduren moet mogelijk zijn. Dan houden we nog geld over voor een ijsje.

Schapen

Verder ging het, een kudde schapen tegemoet, rondgeleid door een etalagepop, made up by Chanal 04. Op de vraag van één van de schaapjes: "Is dat ook een winkel?". antwoordde 'etalagepop': "Ja". "Maar wat voor een winkel is dat dan", mekerde een ander weer. "Nou", zei etalagepop, "haute couture".

Goedkoop

paleis Noordeinde, het paleis van de koningin der Nederlanden, "nu komt het" dachten wij. Toch een teleurstelling, de winkels werden Engels, gewoon 'The high society shop'. Na zo'n dagje Frans lijkt Engels zo goedkoop, zo bereikbaar, zo...ach laat ook maar.

Vrouwen, vrouwen, als puur mannelijke redactie geven wij het eerlijk toe; De Jonge Radikalenkrant belicht alles op een typisch mannelijke wijze en behandelt nooit die onderwerpen die vrouwen in het bijzonder aanspreken. Kortom, wij vinden de Jonge Radikalenkrant te, hoe zullen we het noemen, ja, te macho. Maar... desalnietemin vindt de redactie dat de Jonge Radikalenkrant veel vrouwelijker moet worden. Daarom zoeken wij enige **macha's** die de redactie willen versterken. Mocht jij vrouw zijn, en wel samen met ons het blad van de PPR-jongeren willen maken, dan verzoeken we je contact op te nemen met één van de volgende redactieleden:

Peter Janssens: 015-134022 of Mark de Vos: 020-384194.

Ook als je van jezelf vindt dat je eigenlijk niet zo goed kunt schrijven moet je het niet nalaten om te reageren. dat schrijven leer je vanzelf wel, tijdens het redakteurschap.

Tien jaar PPR-jongeren

Op 23 en 24 juni is het zover, dan vieren de PPR-jongeren hun tienjarig bestaansfeest!

Het volledige programma volgt in de volgende Jonge Radikalenkrant, maar nu alvast enkele tipjes van de sluier,

Sabine Zwiers

Zaterdagmiddag vindt er een voetbaltoernooi plaats en daarvoor zijn uiteraard teams nodig. Van alle afdelingen wordt verwacht dat ze met een team komen, maar ook de Tweede Kamerfractie, de andere politieke jongerenorganisaties, de Groen Linkse besturen worden gevraagd een team te vormen. Je kunt natuurlijk ook je eigen vrienden bij elkaar rapen om mee te gaan voetballen.

Teams bestaan minimaal uit zes personen, waarvan er zeker twee een vrouw moeten zijn. Gespeeld wordt op een half voetbalveld, de speeltijd is twee maal vijftien minuten. De normale voetbalregels zijn geldig. Kleedkamers met douche-ruimte zijn aanwezig. Ieder team moet zelf voor een

enigzins gelijkend tenue zorgen. Iedereen kan zich aanmelden bij: Rob Kniesmeijer, Margarethalaan 71, 2591 TW Den Haag, tel. 070-3856958. Als je een compleet team aanmeldt, geef dan ongeveer de sterkte van het team aan. Bijvoorbeeld: Het team bestaat uit drie mensen die in competitieverband voetballen, één die een bal kan trappen en drie krukken. Als je geen team kunt formeren kun je jezelf ook aanmelden onder vermelding van speelsterkte. De koördinator formeert, rekening houdend met andere wensen, dan teams met een gelijke sterkte. Meld je voor 9 juni aan! Het vrouwen-team "Opzij" van de afdeling Utrecht daagt iedereen uit!

Bij een tienjarig bestaansfeest van de PPR-jongeren kan iemand van de moederpartij niet ontbreken. Iemand die ons tien jaat heeft meegemaakt is Ria Beckers, zij zal dan ook zeker komen.

Er worden nog hard mensen gezocht die een instrument bespelen voor een begeleidings

band. Je hoeft niet goed te zijn en wat voor een instrument je speelt maakt niet uit. Dus geef je op: Dit kan bij Jan Spelier, Hordenweg 71, 3961 KB Wijk bij Duurstede, tel. 03435-74263.

Je kunt ook je eigen vrienden mee nemen naar het feest. Wij willen wel iedereen vragen om op te geven hoeveel mensen er willen blijven eten en slapen. Je kunt je als PPR-jongere aanmelden door onderstaande bon in te vullen en op te sturen. Daarop kun je ook het aantal mensen vermelden dat je mee wilt nemen. Opgeven kan ook telefonisch bij Jan Spelier.

Gelukkig komen er al wat giften binnen, maar we kunnen nog heel wat meer geld gebruiken. Stort je gift dan ook op giro 3953768 t.n.v. Stichting Jongerenwerk in de PPR te Amsterdam. O.v.v. tien jaat PPR-jongeren.

En last, but not least, hoogstwaarschijnlijk komen de Gigantjes ook.

10 jaar PPR-jongeren

naam.....

Komt met personen* naar het 10 jarig bestaansfeest

.....personen* willen

zaterdagavond meeëten

.....personen* eten

vegetarisch

.....personen* blijven slapen

en willen zondagochtend een

lekker ontbijt.

*aantal invullen.

Deze bon kan in een open enveloppe (zonder postzegel), opsturen naar PPR-jongeren, antwoordnummer 10718 in Amsterdam.

BON

Doos van Pandora

De doos van Pandora dient als open forum voor de mening van de lezers van de Jonge Radikalenkrant. Mocht jij als lezer ergens je mening over willen geven of ergens op willen reageren dan kan dat. Stuur je stuk naar het redactieadres (Laan. van Altena 35, 2613 AG te Delft). De redactie behoudt zich wel het recht voor om artikelen in te korten. De doos van Pandora staat ook open voor vragen van lezers aan de redactie.

Redactie,

...En dan ben je geïnteresseerd in de maatschappij, dan lees je eens wat kranten, volg je de actualiteiten en vorm je je eigen mening. Je herkent jouw mening in de politiek en uiteindelijk besluit je lid te worden van een jongerenorganisatie. Helaas woon je in het zuiden des lands en kun je in feite niet meer doen dan 't lezen van dit krantje (voor acties o.i.d. moet je zo ver weg). Goed je doet eens mee aan een amnestieschrijf-avond of je treedt op in een politiek debat op school Maar niet in naam van je partij...

't is mij overkomen en zolang ik niet studeer ziet het er naar uit dat ik niet meer hoor of zie dan het Radikalenkrantje en dat valt dan tegen.

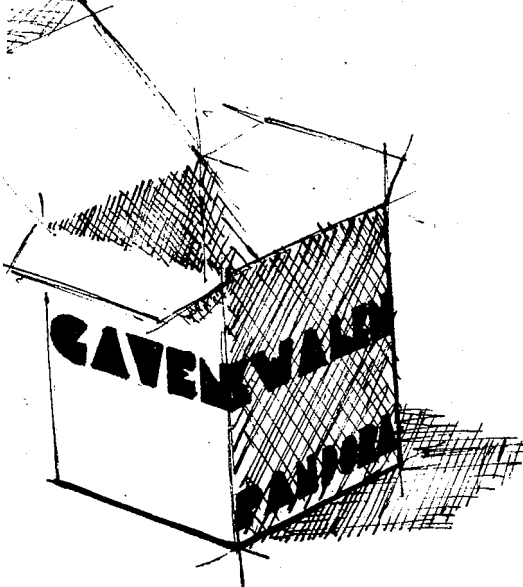
Er staat wel een thema op de voorpagina, maar meer dan één of twee artikeltjes gaan daar niet over. Vaak nog onsamenhangend en oninformatief, niet eens links gekleurd... vind ik jammer. Vervolgens wat bestuurlijke informatie en een zeer slordige strippagina. Het geheel heeft iets weg van een uit zijn voegen gegroeide schoolkrant.

Kunnen we er niet iets van maken dat mensen echt aanspreekt? Mensen zoals ik, die niet anders dan eventueel schriftelijk actief kunnen zijn wegens te weinig tijd. Een artikeltje gefabriceerd in de biebel is al een stap richting kwaliteit, maar ik denk nog niet genoeg. Maak eens wat ruimte voor reacties van mensen op wat zij gelezen hebben in de krant of tijdschriften, kabarets of films die men andere links-georiënteerde jongeren kan aanraden, of ga maar op zoek naar elementen passend bij het thema, wat heeft Groen

Links daarop te zeggen, hoe denken jongeren daarover?

Ik weet het, misschien ben ik te kritisch, vraag ik meer van de redactie dan erin zit; het kost tijd en moeite maar ik ben ook best bereid om vast kopy te leveren... en ik denk dat er meer mensen op zo'n manier actief willen zijn; plaats eens een oproep. Komen er reacties op dan kan de Jonge radikalenkrant zijn imago en kwaliteit wat opvijzelen, is tevens de druk op de redactie minder zwaar. Komen er geen reacties, dan weet ik dat ik teveel verwacht van een kleine jongerenorganisatie en zal ik wachten tot ik tijd zie vrij te maken om bestuurlijk actief te worden om op die wijze iets van mijn ideeën te kunnen verwezelijken.

Raphaëlle, Oosterhout

Lieve raphaëlle,

Als je over de duivel spreekt, trap je hem op zijn staart. Dit oude gezegde slaat ook op jouw brief. De nieuwe rubriek "De doos van Pandora" is juist voor reacties van mensen zoals jij. Deze reacties kunnen prima slaan op wat mensen in de krant of tijdschriften hebben gelezen, of op kabaret of films. Je wordt op je wenken bediend.

Wat betreft je commentaar op de inhoud van de Jonge Radikalenkrant is de redactie het niet met je eens. Wegens kosten mag de Jonge Radikalenkrant niet dikker dan twaalf pagina's zijn. van deze twaalf pagina's gaan er twee af die door het bestuur worden opgeëist. Vervolgens heb je nog pa-

gina 2 voor inhoudsopgave, redactioneel e.d. Ook op de voorkant kun je moeilijk artikelen plaatsen. Het gevolg is dat je acht pagina's over houdt. Acht pagina's waarin je zowel aandacht aan de ontwikkelingen binnen de PPR-jongeren moet besteden, zowel de lezers aan het woord moet laten, zowel de ontwikkelingen in de maatschappij kritisch moet belichten, alsook moet zorgen dat het geheel leesbaar is. Zo bezien is het logisch dat niet zoveel artikelen over het thema gaan. Overigens zijn het er meer dan jij suggereert. In nr. 6 vier artikelen; in nr. 1 drie; en in nr. 2 twee, waarvan één over drie pagina's. "Onsamenhangend en oninformatief". Volgens ons is de onderwerpkeuze zodanig dat de invalshoek per definitie links is. Wij als redactie vinden het niet onze taak om de lezers ook nog onze linkse mening over de onderwerpen te tonen. Een mening vormen moeten de mensen zelf maar doen.

Zijn de artikelen oninformatief? Is het oninformatief als je de belevingswereld van iemand uit Eritrea laat zien, of de kulturele vervlochtenheid van racisme, of uitspraken van prominente PPR'ers over Oost-Europa toetst aan de huidige ontwikkelingen, of eens een boek van een Rus bespreekt, of eens wat citaten van Marx achter elkaar plaatst (aan jou de taak om de ontwikkelingen van het kommunisme aan de uitspraken van Marx zelf te koppelen), of twee vormen van actie voeren naast elkaar plaatst, of eens laat zien hoe een grote actie in de praktijk verloopt, of waarom mensen geweld in acties gebruiken, of laat zien hoe in de USSR milieuacties worden gevoerd. Of wist jij dit allemaal al? Maar dan ben jij die hoogbegaafde superontwikkelde jongere die alle werken van Nietzsche tot Habermas, van Plato tot Wittgenstein kent en ook nog even iedere dag de hele wereld rondreist, helaas zijn niet alle PPR-jongeren zo. Als jij die hoogbegaafde enz. jongere bent, dan hopen wij nog veel artikelen van je te ontvangen. Natuurlijk hopen we dat anders ook wel. Mocht je dus ergens je mening over willen geven, schroom niet en schrijf. De redactie wacht in spanning.

Jonge Rat

Armoede in Nederland

Arm in Nederland; het klinkt vreemd. Het begrip armoede roept beelden op van uitgehongere kinderen in Afrika, van krottenwijken in Zuid Amerikaanse steden en van mismaakte bedelaars in India. Toch is er ook armoede in Nederland.

Raphaëlle

De jaren dertig zijn berucht als het om armoede gaat. De wereld-economie verkeerde in een diepe crisis, dat uitte zich in een enorme werkloosheid. Hele families leden armoede. Dat kwam ook doordat de 'steun' die werklozen kregen te weinig was om van rond te komen. In de oorlog daalde het levenspeil nog verder. Na de bevrijding in 1945 begon de wederopbouw van de samenleving. De welvaart steeg met sprongen. In die jaren werd ook het stelsel van sociale zekerheid opgebouwd. Het hoogtepunt was 1965, het jaar waarin de Algemene Bijstandswet werd ingevoerd. Die wet zou de armoede voorgoed moeten uitbannen – maar de werkelijkheid was anders. In 1965 schreef Joop den Uyl het voorwoord bij de studie 'Armoede in de welvaartsstaat'. Hij constateerde dat de welvaart vooral ten goede was gekomen aan mensen uit de boven- en mid-

denlaag van de samenleving. Voor de mensen in de slechtste posities was er werkelijk niets veranderd.

Het aantal huishoudens met een minimumuitkering –de zogeheten minima– is de laatste jaren sterk gestegen. In 1981 waren het 321.000 huishoudens, in 1987 meer dan twee maal zoveel: 817.000. Het gaat hierbij om anderhalf à twee miljoen Nederlanders. Volgens onderzoekers leven mensen met een minimumuitkering aan de rand van de samenleving. Veel minima hebben er moeite mee niet van die rand af te vallen. Sommigen lukt het inderdaad niet zich staande te houden. In Nederland zijn ongeveer 150.000 huishoudens die hun schulden niet op eigen kracht kunnen aflossen. Een andere groep probeert de problemen achter te laten en gaat zwerven. De nieuwe rijken zijn dan diegenen die het etiket 'yuppie' krijgen opgeplakt. Het zijn de goed opgeleide mensen van rond de dertig jaar. Ze hebben, anders dan hun leeftijdgenoten uit de jaren zestig, geen oude spijkerbroek en idealen over een betere maatschappij, maar zitten strak in het pak en richten zich vooral op hun eigen carrière. Zij bewonen liever een niet al te dure flat en geven hun geld aan leuke dingen

uit: aan buitenlandse reizen, mooie kleren, dure auto's en etentjes buitenshuis. Van dergelijke luxueuze zaken kunnen de Nederlandse armen alleen maar dromen. Maar ook veel van de 'gewonere' welvaart gaat aan hen voorbij. Dat valt alleen niet zo op. De nieuwe welvaart is niet erg moeilijk waar te nemen, maar de moderne armoede is zo goed als onzichtbaar. De regering benadrukt voortdurend dat er bezuinigd moet worden, maar meldt ook dat het met de economie steeds beter gaat. De economie komt de klap van de laatste oliecrisis (1973) te boven en dat betekent dat de welvaart weer toeneemt. Alleen: de echte minima merken daar niet veel van. De ekstra welvaart gaat naar andere mensen. Het lijkt erop dat de Nederlandse bevolking in twee groepen uiteen valt; een groep die een deel krijgt van de toegenomen welvaart, en een groep die achter het net vist en op de rand van de samenleving blijft balanceren.

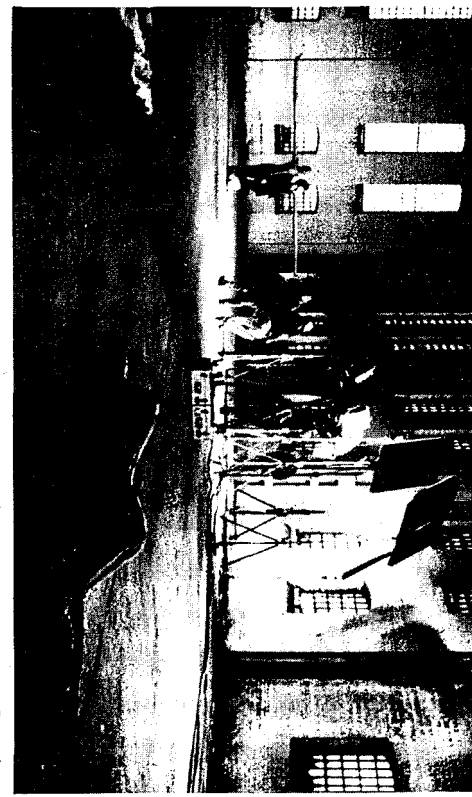
Best goed om eens bij stil te staan wanneer je na de film besluit nog een borrel te pakken, waarom denk je dat ik steeds weiger? Sta hier eens bij stil wanneer je loopt te showen met je collegesjaal en mij uitlacht omdat ik mijn oma er één liet breien. Sta eens even stil.

Márquez'

'Homage aan Gabriel Garcia

Hannes Wallrafen

sculptuur van Antony Gormley

BESTUURSPAGINA

Groen Links krijgt haar jongerenorganisatie

Het stappenplan in een proces

Het hele proces wordt in twee grote stukken gehakt. Een informatieperiode, die niet besluitvormend maar meningsvormend is. De tweede periode is de formatieperiode die besluitvormend is.

De informatieperiode

Tot aan de zomervakantie is er een periode waarin ruimte is voor uitwisseling van ideeën en meningsvorming. Onze activiteiten moeten erop gericht zijn knelpunten en nieuwe ideeën duidelijk te maken voor zover ze dat nog niet zijn. Aan het einde van deze periode moeten dan de meeste vragen die we hebben (over wat wel en niet kan en over wie wel of niet wil) beantwoord zijn. De volgende onderwerpen moeten daar in ieder geval besproken zijn:

- 1 Doelbepaling: welke mensen willen we bereiken, wat zijn de hoofddoelen van onze activiteiten, wat moet onze functie zijn binnen politiek Nederland en wat is de basis van onze politieke ideeën.
- 2 Werkwijze, wat kunnen we allemaal gaan doen, waarover wordt onze aandacht verdeeld, wat is 'leuk, verrassend en vernieuwend' en wat is dat niet.
- 3 Organisatievorm, hoe zou een organisatie eruit kunnen zien die aan onze eisen voldoet.

Een aantal meer concrete bijeenkomsten zijn:

- 1 wat zijn de grenzen van onze onafhankelijkheid (ANJV)
- 2 Inhoud, te kenmerken (Rebel)
- 3 Organisatievorm (PSJG)
- 4 Activiteitenprogramma 1991 (Vereniging Gr L)
- 5 Ledenblad (PPR-jongeren)

Die bijeenkomsten worden gewijd aan een bepaald onderwerp of een mogelijk knelpunt. De bijeenkomsten moeten geen massa-happenings worden, maar zijn bedoeld voor ongeveer vijftien personen. Van iedere bijeenkomst wordt een verslag gemaakt dat een basis kan vormen voor de discussies in de formatieperiode.

Formatieperiode

Na de vakantie beginnen we aan de eigenlijke besluitvorming over de nieuwe organisatie. Deze formatieperiode bestaat uit drie onderdelen. In het eerste deel worden er door enkele kleine werkgroepjes voorstellen gedaan voor de uiteindelijke besluiten. Er komen dan drie

diskussiestukken die binnen de organisatie verder besproken kunnen worden:

- 1 Een organisatievoorstel, met daarin een voorstel voor statuten.
- 2 Een voorlopig activiteitenplan voor het komende jaar.
- 3 Een politiek inhoudelijk stuk over de organisatie. dat zou een manifest kunnen zijn, maar je mag het ook anders noemen.

Deze drie stukken zijn nog geen definitieve onderhandelingsvoorstellen, ze vormen alleen de basis waarop de jongerenorganisaties zinnig kunnen reageren en dus aan kunnen geven aan de 'onderhandelaars' wat wel en niet kan. Dit eerste deel van de formatieperiode is dus nog niet de tijd voor harde onderhandelingen, die komen pas later. In deze fase moeten juist de creatieve ideeën naar boven komen.

Na het eerste deel van de formatieperiode moeten de organisaties hun mening kunnen geven op de drie stukken die dan geproduceerd zijn. Dit betekent dat er dan een kongres gehouden zal worden. Op basis van die kongressen kunnen dan de definitieve voorstellen samengesteld worden. Dat kan in de vorm van een aantal vergaderingen (onderhandelingsrondes). Uitkomst van die onderhandelingen moeten dan weer drie stukken zijn die geschikt zijn om voor te leggen aan de kongressen van de organisaties die dan definitief ja of nee moeten zeggen.

Na die definitieve ja-woorden gaan we trouwen. Dat wil zeggen dat de tijd van formaliteiten aanbreekt. Briefpapier mag dan ontworpen worden, statuten naar de notaris gebracht etc, etc.

Tijdsindeling

1 juli, einde informatieperiode.

Juli, zomerreces.

Augustus, eerste deel formatieperiode.

15 september, begin van het tweede deel van de formatieperiode.

1 november, definitief ja of nee van de organisaties en het begin van de formatieperiode.

1 januari 1991, oprichting van Groen Linkse jongerenorganisatie.

het stappenplan is op een gezamenlijke vergadering (3 april j.l.) goedgekeurd.

We gaan aan het werk. Meer informatie of wil je meewerken. Bel of schrijf met:

Fred Mossink: 070-450129

Vincent van Rijswijk: 03406-64771

Eerste Weteringdwarsstraat 4, 1017 TN Amsterdam.

BESTUURSPAGINA

Oproep voor reislustigen

Soms lijkt het erop of er binnen de PPR-jongeren alleen maar vergaderd wordt. Gelukkig is dat niet zo. Onze horizon is breder. V eel breder. Deze zomer kan menigeen zijn politieke horizon verbreden.

Op maandag en dinsdag 11 en 12 juni kunnen negen PPR-jongeren op bezoek bij het Europees parlement in Straatsburg. Je komt op maandagmiddag in Straatsburg aan en bezoekt een zitting van het Europees parlement in het begin van de avond. Je slaapt heerlijk in een hotel vlak over de grens in Duitsland. Op dinsdagmorgen volgt dan een gesprek met Nel van Dijk, lid van het Europees parlement namens Groen Links. Op dinsdagmiddag kun je Straatsburg verder verkennen en in het begin van de avond reis je terug naar huis.

Je gaat samen met een groep mensen van de "aktiegroep tegen vrouwenhandel" wat nog leuke kennissen en informatie kan opleveren.

De kosten zijn laag. We schatten tussen de f0,- en f25,- (bijdrage reiskosten) buiten dat wat je in kaf s, of weet ik waar, nog consumeert. De rest (eten, slapen etc.) is gratis.

Het enige wat we van je verlangen is een gezamenlijk verslag van de reis en als het even kan zou een dia-serietje ook leuk zijn, maar dat spreken we van tevoren nog wel af.

Van 6 t/m 20 augustus organiseert Pax Christi een reis naar Roemenië. Ze wil hiermee politiek-kulturele kontakten tussen jongeren in Oost en West bevorderen. Er kan  en PPR-jongere mee. De totale groep zal negen personen groot zijn, waaronder twee begeleiders.

Er zal geprobeerd worden mensen van de diverse Roemeense organisaties te ontmoeten die actief zijn op het gebied van jeugdwerk, politiek, religie, etc.

De reis duurt twee weken, waarvan vier   vijf dagen reizen per personenbusje. Er zullen tenten worden meegenomen.

ter voorbereiding is op 7 en 8 juni een weekend, waarop deelnemers zich inhoudelijk in de thema's kunnen verdiepen en met elkaar kunnen kennis maken. Verder gaan nog mee: twee leden van het jongerenberaad van Pax Christi; twee Roemeense in Nederland levende jongeren als tolk en een vertegenwoordiger van CDJA en JS.

Van deelnemers wordt medewerking verwacht bij de verslaglegging. Ook is het mogelijk dat deelnemers benaderd worden deel te nemen aan informatiedagen en avonden voor diverse jongerenorganisaties in Nederland.

Zo'n geweldige vakantie kan niet voor nop. Je wordt gevraagd zelf f450,- bij te dragen buiten je privé-uitgaven.

Wil je je voor  en van bovenvermelde reizen opgeven, bel dan zo snel mogelijk naar het landelijk bureau op dinsdag (020-228461) of naar Henk (04490-25929)

Schrijven kan ook, maar doe het wel snel. Het adres staat voorin deze krant.

Sluitingsdatum van aanmelden is tien dagen na het verschijnen van de Krant.

Bibliotheek

Op het partijburo komen regelmatig verschillende tijdschriften binnen. Jeugd en samenleving is er daar  en van.

In de Jeugd en samenleving van de afgelopen maand staat onder andere een artikel over de status van het leraarschap. Is die reddeloos verloren of niet? Hans de Frankrijker gaat in op recente plannen om het statusverlies van het leraarschap tegen te gaan. Het lijkt erop of de aandacht voor kwaliteitsverbetering van de opleiding tot leraar verdrongen wordt door een dreigend enorm tekort aan leraren.

Verder staat in dit exemplaar een kritische bespreking van een onderzoek naar de leefwereld van meisjes. Waar spreken meiden tussen de 12 en 16 met elkaar over, hebben ze het alleen maar over het uiterlijk en jongens of over nog meer zaken.

Wil je een artikel uit de Jeugd en Samenleving lezen, laat dat dan even weten. Meestal ligt er ook een inkijkeksemplaar in de Openbare Bibliotheek.

Pauline Verheule

Macht

Revoltant

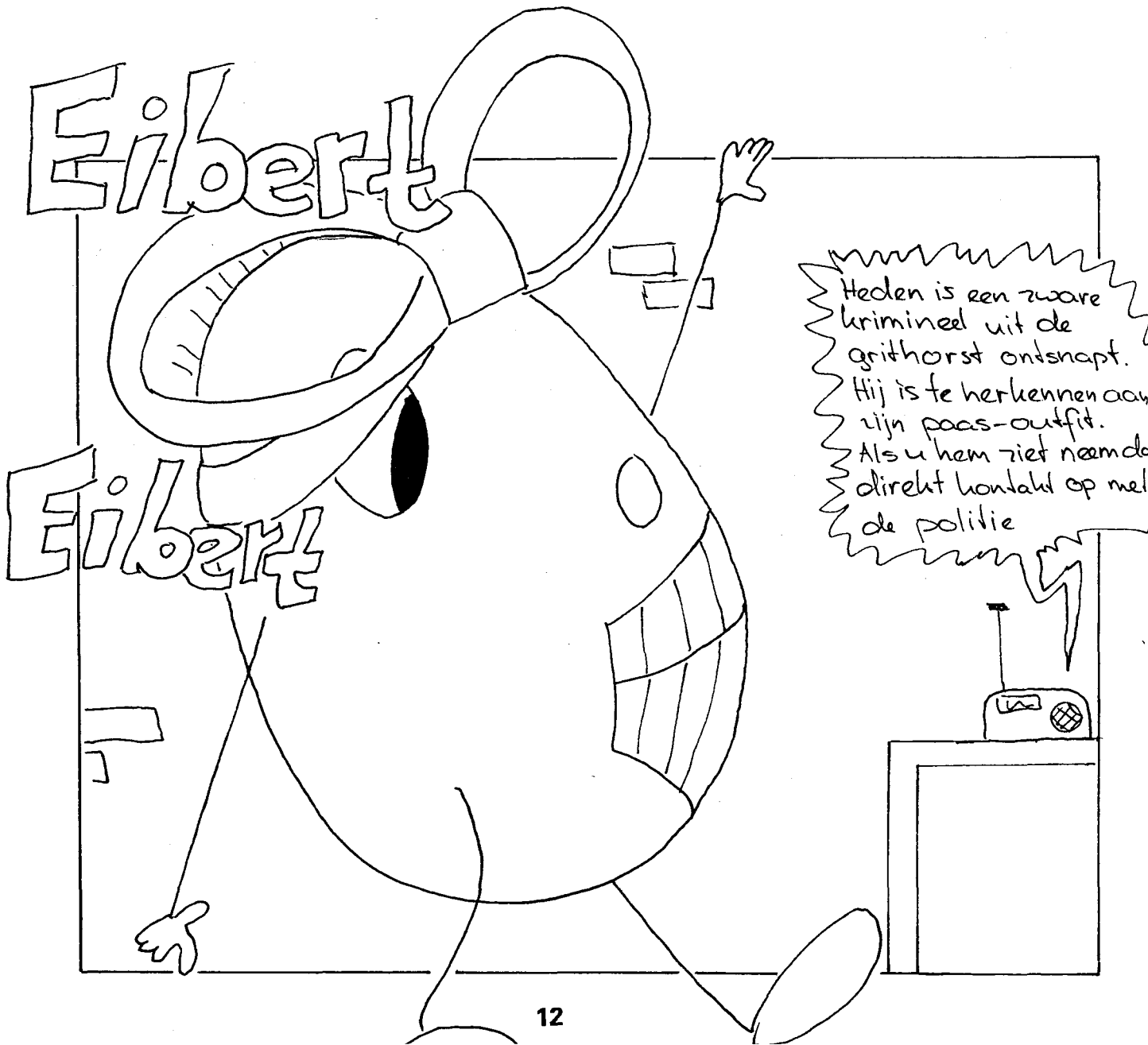
Machtige heren, en tegenwoordig ook vrouwen; mensen die macht bezitten. Macht en politiek, twee zaken die nauw met elkaar verbonden zijn. "De ongelijkheid in de wereld komt voort uit de verkeerde machtsverhoudingen", roept menig PPR-jongere, en ondertussen zie je al die jongeren denken dat als zij de macht hebben alles zal veranderen. Nou, PPR-jongeren, ik hoop dat jullie never-nooit-niet de macht veroveren. Net als bij al die andere groepen in de samenleving voorzie ik dan nieuwe machtsstructuren, met evenzo nieuwe machthebbers, met eigen onderdrukingsmechanismen en daarbij be

horende nieuwe onderdrukten, of misschien wel dezelfde onderdrukten als nu. Net als overal zie ik op PPR-jongerenkongressen iedere keer weer een ware machtsstrijd, een strijd die onder het mom van een goede democratische rechtsgang gevoerd wordt, een machtsstrijd die ieder persoonlijk initiatief van mensen ondergeschikt probeert te maken aan de partijlijn.

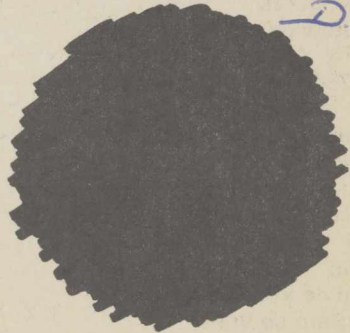
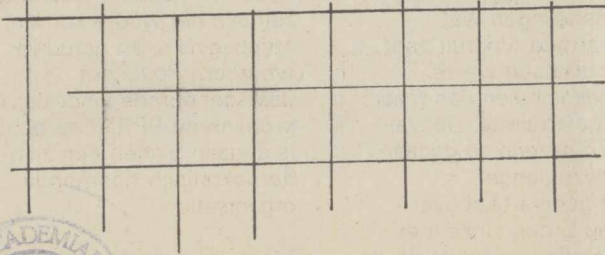
Ooit hoorde ik een machtswolf op een kongres tegen een bestuurslid zeggen: "Dat bepaal jij zelf niet. Het kongres bepaalt wat jij moet doen en daar heb jij je aan te houden." Stalin had het niet beter kunnen formuleren.

Ja, en nu heeft de redactie van de

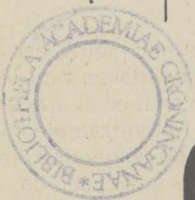
Jonge Radikalenkrant deze kolom geplaatst, daarmee het risico lopend door het volgende kongres ontslagen te worden, want het kongres heeft in zijn machtshonger besloten dat hij ten aller tijden de redactie mag ontslaan. Kom op, machtswelustelingen, laat jullie tanden zien, ga handtekeningen verzamelen en schrijf een nieuw kongres uit om de redactie ter verantwoording te roepen; of Revoltant weg, of de redactie weg. Doe dan, jullie, kleine Stalintjes, doe maar, trap tegen mensen die niet alleen voor het omgooien van de machtsverhoudingen zijn, maar het begrip 'macht' zelf ter discussie willen stellen. Nou, toe dan,...doe dan,...schiet op,...hop!...hop!

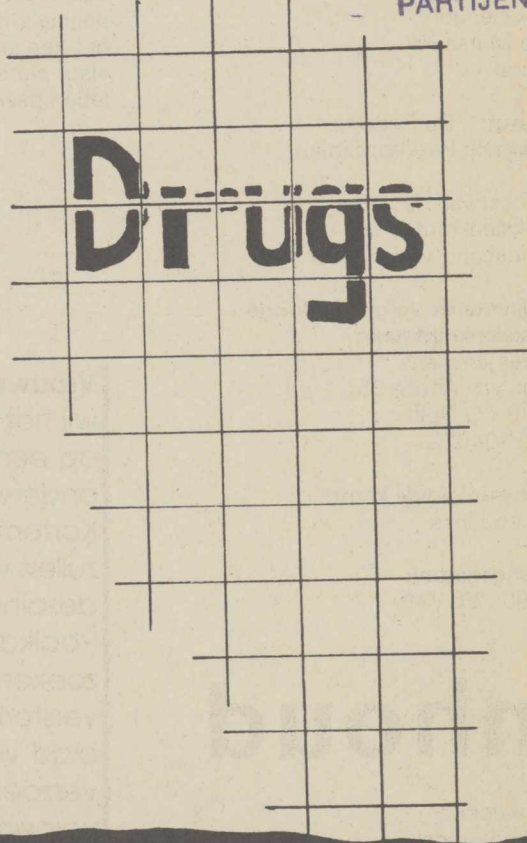
JONGE RADIKALEN KRANT

D.N.P.P.

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Drugs

JONGEREN

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

1990

Kolofon

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
1e Weteringdwarstr 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementsprijs:

PPR-Jongeren gratis
individueel f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer
Jan Willem de Vries
Mark de Vos
Peter Janssens.

Verder werkten mee:

Sabine Zwiers
Erik Sengers
Ilse Mutsaers
Merel

Lay-out: De Redactie
Drukkerij: Pasklaar Sittard

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Peter janssens
Laan van Altena 35
2613 AG Delft
015-134022

Thema volgende krant:
Groen Links

Sluitingsdatum:
1990 27 juni

Inhoud

Redactioneel	2
Sex and drugs	3
10 jaar PPR-Jongeren	4
VJW's strippagina	6
Doos van Pandora	8
Bestuurspagina's	9
Revoltant	12
Eibert	12

Redactioneel

Hangen en wurgen, zo mag de totstandkoming van deze Jonge Radikalenkrant wel genoemd worden.

Oeps wanneer was de deadline ook alweer. Gisteren wellicht. En dan al die mededelingen wat moeten we daarmee. Vooruit voor deze ene keer plaatsen we ze allemaal, we beknibben dan maar op de redactionele ruimte. Dat zal ze wel leren. Zo gezegd zo gedaan, en dus bevat deze Jonge Radikalenkrant geen artikel over het omgaan van Groen Links met de drugproblematiek en bevat deze Jonge Radikalenkrant ook geen artikel waarin op een journalistiek verantwoorde manier het nieuwe bestuur wordt gepresenteerd. Nee, in tegenstelling daarvan bevat deze Krant drie-en-een-halve pagina bestuursmededelingen, daarbovenop nog eens twee pagina's mededelingen omtrent het tien jarig bestaan van de klup; alsof die 950 niet-hyperactieve leden daarop zaten te wachten.

Maar goed voor deze laatste categorie blijven toch nog enige pagina's over; wij denken aan een artikel over de drugszone van Nederland ;Amsterdam-wallen, de doos van Pandora waarin de leden zelf aan het woord komen, de strippagina's, en natuurlijk wederom Revoltant. Laatsgenoemde vindt dat een prominente PPR'er nu echt te ver is gegaan binnen een zich democratisch noemende organisatie.

Maar goed alsof een nieuw jaar is gestart, heeft de redactie zichzelf beterschap gewenst en is alvast begonnen met het verzamelen van informatie voor de volgende krant. Dus, deze keer is ie wat aan de magere kant, daarentegen belooft de redactie met heel haar ziel dat het volgende nummer zal vlammen, spetteren, onthullen, en al die andere zaken waarop jij zit te wachten.

Vrouwen, vrouwen, als puur mannelijke redactie geven wij het eerlijk toe; De Jonge Radikalenkrant belicht alles op een typisch mannelijke wijze en behandelt nooit die onderwerpen die vrouwen in het bijzonder aanspreken. Kortom, wij vinden de Jonge Radikalenkrant te, hoe zullen we het noemen, ja, te macho. Maar... desalnietemin vindt de redactie dat de Jonge Radikalenkrant veel vrouwelijker moet worden. Daarom zoeken wij enige macha's die de redactie willen versterken. Mocht jij vrouw zijn, en wel samen met ons het blad van de PPR-jongeren willen maken, dan verzoeken we je contact op te nemen met één van de volgende redactieleden:
Peter janssens: 015-134022 of Mark de Vos: 020-384194.
Ook als je van jezelf vindt dat je eigenlijk niet zo goed kunt schrijven moet je het niet nalaten om te reageren. dat schrijven leer je vanzelf wel, tijdens het redakteurschap.

first lady doen hand in hand sentimenteel-krachtige uitspraken op de kijkbuis.

Een harde aanpak zorgt er echter ook voor dat de handel en het gebruik in de illegaliteit gaan. De controle wordt moeilijker en de levensomstandigheden van gebruikers verslechteren, wat gevaar oplevert voor hun (niet-gebruikende) omgeving. Je lost dus niets op door het niet erkennen, het verdringen, het niet-zichtbaar maken, of niet willen zien van dit soort mensen. De gevolgen zouden nog wel eens erger kunnen zijn voor de samenleving als geheel. In Nederland wordt druggebruik en drughandel gedoogd en je ziet de resultaten: minder excessen en door de grotere zichtbaarheid een beter mogelijkheid tot controle door de overheid die zo levensomstandigheden kan verbeteren en afhankelijkheid kan verkleinen. Het Nederlandse beleid wordt inmiddels internationaal geroemd en nagevolgd.

Een liberaal drugbeleid toont ook de tolerantie van een samenleving

ten opzichte van hen die er altijd waren en er altijd zullen zijn: de mensen die zich niet aan de gevestigde orde willen konformereren, die de harde werkelijkheid of het verdriet willen ontvluchten, ontkennen of vergeten of mensen die op een kunstmatige manier in kontakt willen treden met het Hogere, de kosmos, het universum of desnoods met andere culturen. Je moet erkennen dat dit soort mensen er zijn. Niet alleen uit humaniteit en/of tolerantie, maar dit zijn ook de subculturen die ervoor zorgen dat een cultuur dynamisch blijft. Het zijn de bronnen waar een cultuur inspiratie uit kan halen, die gebruikt kunnen worden voor verrijking. En door de subculturen de mogelijkheid te geven in de samenleving te integreren voorkom je op dit gebied een tweedeling in een maatschappij. De subculturen zijn onderdeel van een samenleving. En last but not least: door een liberalisering van drugs haal je de spanning voor de jeugd eraf. Kijk maar naar jezelf. Als je iets verboden wordt door je ouders ga je

het juist doen; voor de spanning, om ze voor lul te zetten tegenover hun burgerlijke kennissen, omdat de politie achter je aan kan zitten, etcetera.

Het lijkt dus wel alsof met de liberalisering van drugs het paradijs weer een stukje dichterbij zal komen. Een zeer gerechtvaardigde vraag in dit verband is dan ook of er aan de liberalisering geen haken en ogen zitten. Ik zal jullie een eerlijk antwoord geven: ik ben ze in mijn literatuur (knipselmappen, bibliotheek) niet tegen gekomen toen ik in zes VWO een skriptie over drugs maakte. En als er al tegenargumenten kwamen, dan konden ze zo weerlegd worden ("Het druggebruik zal stijgen"). De enige twist bij dit onderwerp is de manier waarop de liberalisering dan doorgevoerd zou moeten worden. Moet het via een vergunningstelsel, winkels, markt, vrij op straat, helemaal geen ingrijpen? Het middel liberalisering stond echter voor elke deelnemer aan die discussie voorop. Als middel voor een toleranter, vrijere, veiligere en levendigere samenleving.

BESTUURSPAGINA

Afdelingsbericht

Gelderland

Hoera, hoera, de PPR-jongeren hopen er weer een afdeling bij te krijgen en wel de afdeling Gelderland. Woon, werk en/of studeer je in de provincie Gelderland, vind je dat er nog veel verbeterd kan worden voor jongeren en wil jij je daarvoor inzetten, schrijf dan een briefje met je naam, adres en telefoonnummer naar: PPR-Jongeren afdeling Gelderland, Postbus 123, 6850 AC Huissen

Er wordt naar gestreefd om nog voor de zomervakantie een bijeenkomst te organiseren voor alle nieuwsgierige leden van Gelderland. Hierin wordt o.a. wat meer over de PPR-Jongeren verteld en krijg je een videofilm en dia-serie te zien van de afdeling Utrecht. Daarnaast zullen we een bestuur oprichten en gaan we brainstormen over wat voor activiteiten we in de toekomst willen en kunnen uitvoeren onder het motto: Provinciale Politiek met resultaat.

Ik wacht met spanning af op jouw reactie!!!

Groetjes van de afdeling Gelderland -in oprichting- en misschien tot ziens!

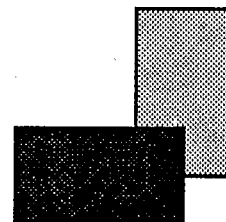
Michiel van Dijk

Limburg

4 mei jl. was, op initiatief van de PPR-jongeren, een bijeenkomst georganiseerd om te debatteren over de oprichting van een Groen Linkse jongerenorganisatie afdeling Limburg. Naast de leden van de PPR-jongeren waren voor deze bijeenkomst alle leden van CPN-jongeren, PSJG, Vereniging Groen Links en onafhankelijke uit Limburg uitgenodigd. Unaniem is besloten tot de oprichting van een Groen Linkse Jongerenorganisatie in Limburg.

Op dit moment wordt hard gewerkt aan het organiseren van de officiële oprichtingsavond. Een avond die natuurlijk zeer feestelijk gaat worden.

Annie & Doreen

BESTUURSPAGINA

Hier komen dan de berichten van het nieuwe ad interim bestuur

- Nadat het ad interim bestuur een tijdje ad interim-ad interim bestuur is geweest is het vervangen door een ad interim bestuur dat hopelijk na de verkiezingen (zie elders in deze krant) gewoon weer bestuur kan heten. Of in gewoon Nederlands: bedankt Henk, Vincent en Fred voor al jullie werk en hopelijk bestaat het nieuwe bestuur uit Pauline, Leon, Gretha, Pieter, Vincent en Ilse.

- Sinds 28 mei zijn wij in het bezit van twee nieuwe medewerkers. Voor 40 uur per week is aangenomen, als nieuwe medewerker: Erik Duivenvoorden. Erik vervult bij ons zijn vervangende dienstplicht. Mocht je van Erik's diensten gebruik willen maken neem dan contact op met Vincent (03406-64771). En Pauline Verheule is per 1 mei aangesteld als projektkoördinator "Jongeren en Groen Linkse Politiek". De aanstelling is voor 16 uur.

- Natuurlijk helpt het interim bestuur de feestkommissie. Wil je ook helpen bel dan Sabine (030-949792)

- Het ad interim bestuur is te bewonderen op het feest van 23/24 juni.

- Het stem voorstel van het ad interim bestuur: Kies ons.
Het landelijk Partijbureau is weer iedere dag bereikbaar. tel 020-226461

Agenda

4 juni

Op Pinkpop zal da afdeling Limburg proberen zo muzikaal (?) mogelijk leden te werven.

8 juni

Landelijke studenten demonstratie in Amsterdam. Het thema is: Ban de bezuinigingen. De demonstratie begint om 12:00 uur op de dam. Daarna is er een manifestatie ook op de dam. Voor meer info LSVb 030-316464.

11/12 juni

Een groepje van negen reislustigen reist af naar het Europees parlement in Straatsburg.

15/16 juni

Landelijke actie van 'Shell Uit Zuid-Afrika sankties nu!' Het is een geweldloze blokkade van het Shell hoofdkantoor in Den Haag. De organisatie zoekt mensen die willen helpen.

Giften zijn welkom op giro 5914299. Info Ilse 020-335465.

Info + opgave bij Shell Uit Zuid-Afrika 070-3648861.

16 juni

De klankbordgroep komt weer bijeen om 16:00 uur op het landelijk bureau, Eerste Weteringdwarsstraat 4 in Amsterdam. Nieuwe leden zijn zeer welkom. Bel voor info Pieter 04490-46058 (weekends)

23/24 juni

Groot feest. De PPR-jongeren bestaan 10 jaar. Zie het spetterend programma elders in deze krant.

Kursussen

In juni/Oktober organiseert het LAKS kursussen voor leerlingen die belangstelling hebben voor de medezeggenschapsraad. Voor meer info en opgaven LAKS 020-381792. Ps. Praat met je school over de kosten f60,-.

Verder is er informatie binnen gekomen van Woordbrokers Bentveld. Zij bieden kursussen aan voor vrouwen. De kursussen zijn: Theaterweek; het leven leuker maken; zomerweek, schrijvenderwijs; kadertraining, leren werken met spel. De kosten zijn 265/295. Info Ilse 020-335465

Informatiefase

In de vorige JRK stond op blz 10 het stappenplan. Dit stappenplan bestond uit een informatie en formatieperiode. In de informatieperiode worden bijeenkomsten gehouden waarbij de verschillende groeperingen ideeën uitwisselen over een bepaald thema. Per groepering mogen er maximaal vijf personen meedoen. De data en thema's zijn:

3 juni Organisatievorm

8 juni Positie t.o.v. Groen Links

10 juni Inhoudelijke kenmerken

Voor meer informatie en opgave bel Ilse 020-335465.

Het kongres van de PPR-Jongeren bijeen te Utrecht op 24 maart 1990 heeft besloten dat:

Met ingang van 1 januari 1991 een nieuwe jongerenorganisatie met de navolgende uitgangspunten dient te worden opgericht.

- De nieuwe jongerenorganisatie is een onafhankelijke organisatie voor jongeren.
- Zij voelt zich verbonden met en staat positief kritisch ten opzichte van de politieke formatie/partij Groen Links. Dit komt o.a. tot uiting in het ondersteunen van haar politieke programma.

- De nieuwe jongerenorganisatie onderneemt zelfstandig activiteiten van verschillende aard gericht op politieke bewustwording en het formuleren en uitdragen van politieke standpunten.

- In het kader van het uitdragen van haar ideeën en het opkomen voor de belangen van jongeren is een regulier overleg tussen de jongerenorganisatie met het bestuur en de Tweede Kamerfractie van de formatie/partij Groen Links een belangrijk instrument.

- De verbondenheid van de nieuwe jongerenorganisatie met de formatie/partij Groen Links zal in haar naam tot uiting worden gebracht.

Met ingang van 1 januari 1991 de PPR-jongerenorganisatie wordt opgeheven.

Te bereiken met de auto:

- Via A12 Utrecht-Arnhem, afslag Driebergen-Zeist, bij stoplichten rechtsaf richting Austerlitz-Woudenberg, 700 m na KNVB-centrum linksaf het bos in (volg de bruine borden en de PPR-Jongeren borden).
- Via A28 Zwolle-Amersfoort, afslag Maarn-Doorn, richting Maarn, rechtdoor tot aan kruising Quatre Bas, daar rechtsaf richting Zeist-Austerlitz, 4 km rechtdoor (dus voorbij pyramide en afslag Driebergen), rechtsaf het bos in (volg de bruine borden en de PPR-Jongeren borden)

Te bereiken met de trein:

- Vanuit Utrecht naar Driebergen-Zeist rijden vijf treinen in het uur: de intercity naar Arnhem-Nijmegen om 10 minuten voor het hele uur, de stoptrein naar Arnhem om 6 minuten over het hele en het halve uur. De trein doet er circa 10 minuten over.
- Vanuit Arnhem gaan er drie treinen in het uur naar Driebergen-Zeist: de intercity naar Den Haag om 7 minuten over het halve uur en de stoptrein naar Utrecht om 13 minuten over het hele uur en 11 minuten over het halve uur. De trein doet er circa een half uur over.

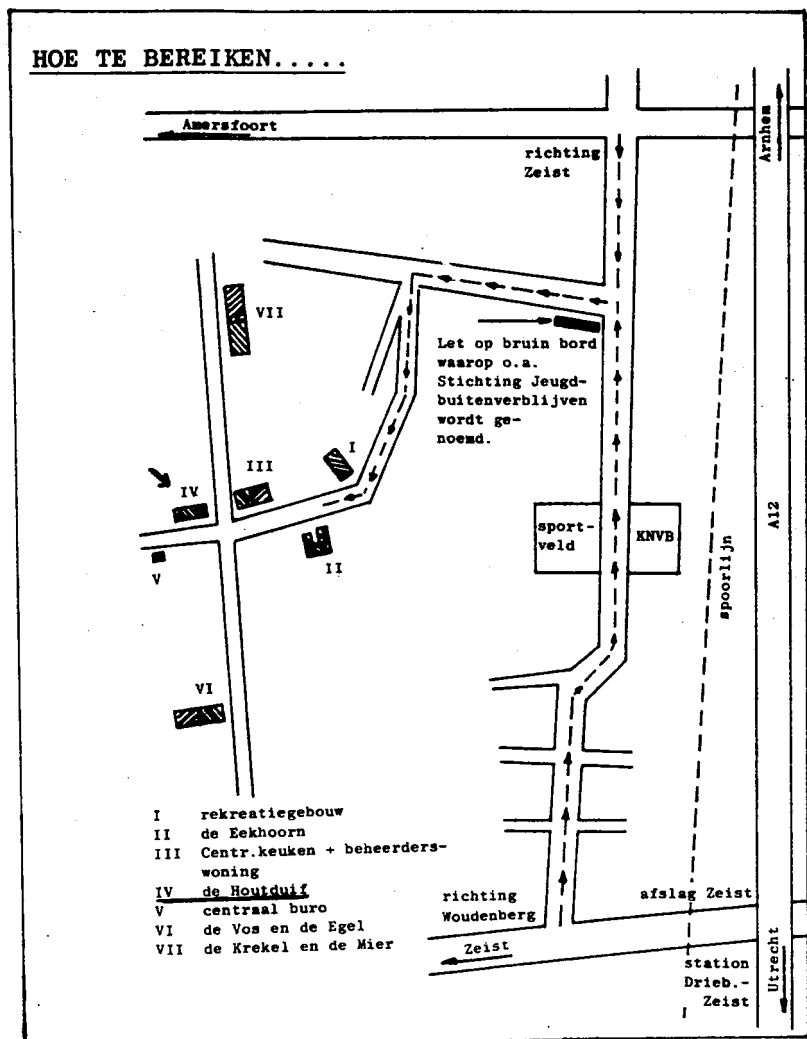
Voor de mensen die naar het station in Driebergen-Zeist gaan rijdt er regelmatig een busje en een auto naar de Houtduif. Er gaat vanuit Driebergen-Zeist geen bus naar de Stichting Jeugdbuitenverblijven.

Te bereiken met de bus:

Vanuit Utrecht met lijn 81. Deze vertrekt van het streekbusstation om 12 minuten over het hele uur. Uitstappen bij halte: hotel Oud London op de Woudenbergseweg. De bus doet er 42 minuten over. Loop achter de bus aan en volg verder de route zoals aangegeven voor de auto's hierboven.

niet vergeten mee te nemen:

- sportkleden voor de voetballers
- slaapzak

Vrijdag

STRIPPAGINA

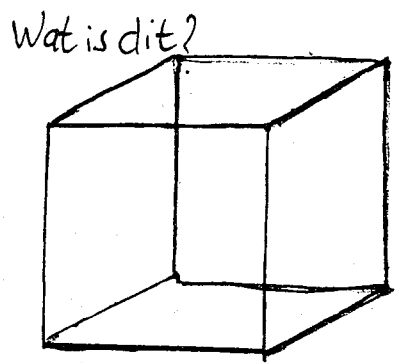
Vol Moppen enz.

Ik heb een nieuw cijferstok op m'n fiets! De cijfers zijn allemaal vijven. Maar ik zeg lekker niet in welke volg orde!

Gefeliciteerd! U bent de 50.000e auto op deze weg! Ik mag u daarom 5000,- aanbieden!

Wat is dit?

oplossing: het is een constructiefout met een fermistal met

zou ik misschien die jurk in de etalage mogen passen.

verkoopt u ook het boek "De Man als hoofd van het gezin"?

Sorry meneer, maar sprookjesboeken verkopen we niet

Natuurlijk, maar we

BESTUURSVERKIEZING

INLEIDING

Hier komt dan eindelijk jullie stemkaart !

Nadat op het congres van 24 maart jongstleden te Utrecht is besloten dat een verkiezingscommissie werd ingesteld om de bestuursverkiezingen voor te bereiden, zijn wij aan het werk gegaan. Aanvankelijk bestond de verkiezingscommissie uit 4 personen, maar omdat 2 van de 4 leden zich later kandidaat stelden voor het bestuur, is de commissie gehalveerd.

Om te beginnen hebben we leuke, spontane kandidaten gezocht, die bereid waren hun energie in het laatste P.P.R.-jongerenbestuur te steken. Een P.P.R.-jongerenbestuur mag maximaal 7 leden tellen, dus toen we 6 kandidaten gevonden hadden, vonden we dat we er aardig in geslaagd waren om een nieuw bestuur samen te stellen.

Normaal gesproken is de zittingsduur van een bestuur 2 jaar, maar omdat we per 1 januari 1991 overstappen op een groen-linkse jongerenorganisatie zal dit bestuur maar tot 1 januari zitten.

Op voornoemd congres is tevens besloten dat de stemming schriftelijk plaatsvindt. De verkiezingscommissie heeft getracht deze verkiezingen zo eerlijk mogelijk op te zetten. Dit gebeurt op de volgende wijze: In het midden van deze verkiezingsbijlage vinden jullie een stemkaart. Hierop staan de namen van de kandidaten (die zo meteen nog nader aan jullie worden voorgesteld) met daarachter 3 hokjes, met respectievelijk de vermelding voor, tegen of onthouding. Bij elk van de kandidaten moet je een hokje inkleuren, je mag zelf weten met welke kleur je dat doet. Er is toch geen kleurwedstrijd aan verbonden, dus je hoeft het ook niet netjes te doen. We moeten natuurlijk wel goed kunnen zien welk hokje je bedoelde in te kleuren.

DUS: je brengt 6 stemmen uit, op elke kandidaat 1 stem. Nadat je dit gedaan hebt ren je naar de brievenbus en deponeert de briefkaart, zonder postzegel, in de bus. Dit alles moet je gedaan hebben binnen twee weken na verschijnen van De Jonge Radikalenkrant.

Oh ja, de abonnees van onze krant zullen, omdat ze geen lid zijn, geen stemkaart in deze krant aantreffen.

De verkiezingscommissie

ILSE MUTSAERS

Naam: Mutsaers
Voornamen: Ilse
Roepnaam: Ilse
Geslacht: vrouw
Geb.datum: 21-12-1966
Woonplaats: Amsterdam

Ilse, wat doe je zoal in Amsterdam?

Op dit moment studeer ik politiekologie aan de universiteit van Amsterdam. Mijn afstudeerrichting is internationale betrekkingen. Ik zit in mijn 4e jaar en mijn scriptie zal waarschijnlijk gaan over de internationale financiële wereld. Verder besteed ik mijn tijd aan zinnige dingen.

Hoe ben je in godsnaam op het idee gekomen om lid te worden van de P.P.R.-jongeren?

Leuke vraag. Nu moet ik even in het verleden duiken. Volgens mij was het in 1986 dat naar aanleiding van de Tweede Kamerverkiezingen mensen werden gevraagd om op school in een forum te gaan zitten en een partij te vertegenwoordigen. Ik heb toen gekozen de P.P.R. te vertegenwoordigen. Ik wist toen nog niet zoveel van deze partij. Voor het forum heb ik toen materiaal opgevraagd en nadat mijn sceptische vragen beantwoord waren, vond ik de P.P.R. een prima partij. Toen ik op Pinkpop een P.P.R.-jongerenstand tegenkwam ben ik lid geworden.

Waarom heb je je kandidaat gesteld voor het bestuur en wat wil je in het nieuwe bestuur te gaan doen?

Op het laatste congres in Utrecht werd ik gevraagd om kandidaat te zijn voor het nieuwe bestuur. Ik heb lang nagedacht of ik het wel of niet zou doen, maar uiteindelijk is mijn beslissing positief uitgevallen. De taken die mij in het bestuur zouden liggen zijn o.a. het verzorgen van de bestuurspagina's in De Jonge Radikalenkrant. Ook vind ik het onderhouden van contacten met '31 en LAKS een leuke taak. LAKS is de landelijke scholierenbond en '31 is het nederlands comitee voor multilateraal jongerenwerk. Verder zou ik het leuk vinden om samen met Pieter en Leon voor het inhoudelijke werk te zorgen. Hierbij denk ik vooral aan de groen linkse jongerensamenwerking en aan het verzorgen van het inhoudelijke gedeelte van het congres.

We hebben je gevraagd een actiefoto mee te nemen. Vind je deze foto zelf nu zo actie-rijk?

Van de weinige foto's die ik hier in Amsterdam heb, is dit de foto met de meeste actie. Ik had toen vakantie, dus je kunt zelf wel denken hoe actief ik was.

LEON BOBECK

Naam: Bobeck
Voornamen: Leon Alexander
Roepnaam: Leon
Geslacht: man
Geb.datum: 11-03-1968
Woonplaats: Rotterdam

Leon, wat doe je in het dagelijkse leven, naast je studie?

Zoals je al zei, ik studeer en wel economie te Rotterdam. Voor deze studie denk ik nog zo'n 2 jaar nodig te hebben. Verder vul ik mijn tijd op met het genieten van sprankelende muziek -a la Red Hot Chili Peppers, Pixies, Urban Dance Squad- met wielrennen en met me te verdiepen in filosofie. Na mijn economiestudie wil ik op een of andere manier filosofie gaan studeren.

Je bent een zogenaamd (links) groentje. Sinds wanneer ben je lid en waarom ben je lid geworden?

Ongeveer 8 maanden geleden ben ik, enthousiast over de groen linkse samenwerking, lid geworden van de P.P.R.-jongeren. Sinds het begin van dit jaar wil ik erbinen ook actief zijn: mezelf inzetten voor de vorming van een hechte groen linkse jongerenorganisatie, waarin de P.P.R.-jongerenvisie sterk aanwezig is.

Vanaf februari zit ik in de klankbordgroep groen linkse jongerensamenwerking. Op een van de vergaderingen vroeg het interim bestuur of ik deel wilde uitmaken van een nieuw landelijk bestuur. Na afweging heb ik besloten mij kandidaat te stellen. Met trots kan ik zeggen dat ik de enige was die zich op het congres kandidaat stelde. In het bestuur zitten is volgens mij de ideale mogelijkheid om iets voor de organisatie te kunnen betekenen.

Voor welke taken in het bestuur wil je je met veel enthousiasme inzetten?

Bestuurstaken die mij erg aanspreken zijn het inhoudelijk werk, het onderhouden van contacten met M50 (het kweken van politieke bewustwording bij jongeren vind ik van groot belang), financiën (dan kan ik misschien iets van mijn studie in praktijk brengen) en het organiseren van het congres. Ik heb er veel zin in!

PAULINE VERHEULE

Naam: Verheule
Voornamen: Maria Paulina
Roepnaam: Pauline
Geslacht: vrouw
Geb.datum: 02-11-1965
Woonplaats: Zeist

Pauline, hoe kom jij zo bij de P.P.R.-jongeren terecht?

Al een tijd was ik lid van de P.P.R. In de Radikalenkrant zag ik steeds de oproep om lid te worden van de P.P.R.-jongeren. Binnen de P.P.R. kregen de jongerenstandpunten, vond ik, te weinig aandacht en het was niet goed mogelijk om als jongere je stem te laten horen binnen de P.P.R. Zeer nuttig dus om lid van de jongeren te worden. Tijdens mijn studie, ik heb net de opleiding pedagogiek aan

de universiteit afgerond, ben ik actief geworden binnen de P.P.R.-jongeren. In eerste instantie voornamelijk binnen de afdeling Utrecht. Nu vertegenwoordig ik de P.P.R.-jongeren al een tijdje bij M50 en doe ik allerlei klussen op het landelijk bureau.

Wat zie je als de functie van een politieke jongerenorganisatie zoals de P.P.R.-jongeren?

In eerste instantie vind ik het erg belangrijk dat de deelname van jongeren in de politiek bevorderd wordt en natuurlijk zou het het mooiste zijn als dat binnen de P.P.R.-jongeren is!

En het bestuur, wat zoek je daar?

Vanuit het bestuur wil ik M50 blijven vertegenwoordigen. Verder hoop ik dat er zo snel mogelijk een groen linkse jongerenorganisatie van de grond is te tillen. Door in de parlementaire werkgroep van groen linkse jongeren te gaan zitten hoop ik daar ook een bijdrage aan te leveren. Ook wil ik actief zijn naar de afdelingen toe. Binnenkort start het project lokale activiteiten. Hierin wil ik actief zijn en met de afdelingen werken aan kennis over groen linkse politiek.

De kandidaten zoals ze er nu voor het bestuur zijn, zijn een leuke club. Ik denk veel te kunnen leren van de frisse ideeën van de nieuwe actieve kandidaten en andersom denk ik dat zij kunnen profiteren van de kennis die ik van de P.P.R.-jongeren heb.

Zo, en nu nog je foto. Je kunt goed luisteren zeg, zo aandachtig!

Dat valt dat nogal mee hoor. Normaal luister ik veel, hoewel ik niet onder stoelen of banken steek wat ik van dingen vind. Je moet op deze foto echter goed kijken naar wie ik luister. Caspar kan goed vertellen en daar luister ik dus graag naar.

PIETER BEMELMANS

Naam: Bemelmans
Voornamen: Petrus Aloysius
Roepnaam: Pieter
Geslacht: man
Geb.datum: 14-03-1968
Woonplaats: Maastricht

Zo Pieter, nu ben jij aan de beurt voor een interview of denk je het wel alleen af te kunnen?

Tsja, ik wil het wel eens proberen. Nou, daar gaat 'ie dan.

Die jongeman links op de foto, dat ben ik dus. Sommigen zullen mij in de 4 jaar die ik inmiddels al lid ben van de P.P.R.-jongeren al eens ontmoet hebben. In de afdeling Limburg, op het afdelingsoverleg, in het landelijk bestuur, in de klankbordgroep of op congressen en weekenden.

Voor diegenen die mij nog niet kennen zal ik me nog kort even voorstellen. Mijn naam is Pieter Bemelmans. Ik ben geboren op 14 maart van het jaar van de flower power en de oprichting van de P.P.R., namelijk 1968. De snelle rekenaars onder jullie hebben uiteraard al vastgesteld dat ik 22 lentes jong ben. Ik woon in het mooiste stukje Nederland, te weten Limburg. Om preciezer te zijn: Maastricht, waar ik bezig ben met het voltooien van mijn rechtenstudie. Eat de P.P.R.-jongeren betreft, ik heb al de nodige functies gehad in of namens de club. Ook heb ik een tijdje in het landelijk bestuur gezeten. Omdat dit bestuur niet functioneerde, je weet wel, het bestuur dat in oktober aftrad. Toen zat ik er echter al niet meer bij. Ik zag de ruzies niet zitten, kon er niets zinvol doen en ben toen maar opgestapt. Het kan niet altijd meezitten in het leven.

Maar die problemen liggen nu gelukkig achter ons. Van belang is nu het heden en de toekomst van de P.P.R.-jongeren. Er staan grote dingen te gebeuren. De opheffing van de P.P.R.-jongeren op 31 december en de oprichting van een groen linkse jongerenorganisatie waarin de huidige P.P.R.-jongerenleden zich thuis kunnen voelen. Een niet-dogmatische jongerenorganisatie, die naast acties ook voldoende aandacht besteedt aan scholing en vorming en aan inhoudelijk politiek werk. Dat is een niet geringe opgave. Daarom is het belangrijk dat er een nieuw volwaardig bestuur komt. Een bestuur dat de leden weet te betrekken, dat luistert naar de leden en dat gesteund wordt door de leden.

Hier kan ook jij voor zorgen. Ook als je niet actief bent binnen onze club. Door je stem te gebruiken en te kiezen voor deze en de vijf andere bestuurskandidaten. Dan ben ik ervan overtuigd dat we de toekomst met vertrouwen tegemoet kunnen zien, een toekomst als P.P.R.-jongeren en als groen linkse jongeren

Oh ja, in het nieuwe bestuur wil ik me voornamelijk bezig gaan houden met het inhoudelijk werk, de parlementaire werkgroep groen linkse jongeren en het begeleiden van de klankbordgroep.

GRETHA KOENDERS

Naam: Koenders
Voornamen: Gretha
Roepnaam: Gretha
Geslacht: vrouw
Geb.datum: 24-08-67
Woonplaats: Zwolle

Gretha, jij bent echt een nieuwe naam binnen de club van gezapige P.P.R.-jongeren.

Ja, wat gegevens over mij zet je bij dit interview al apart. Verder ben ik nu druk bezig met afstuderen aan de PABO, je weet wel, de opleiding tot onderwijzeres. Ik schrijf een scriptie over lesgeven in tekenen. In juni, dus ongeveer als de krant verschijnt, ben ik klaar. Daarnaast doe ik eigenlijk niet zoveel en besteed ik mijn tijd lekker veel met koffiedrinken en uitslapen en nu dus de P.P.R.-jongeren. Voorheen was ik altijd een niet-actief lid van de P.P.R.-jongeren. Eenmaal bezocht ik een congres. Dat was in het voorjaar van 1989 in Amsterdam. Eerlijk gezegd vond ik het nogal hopeloos.

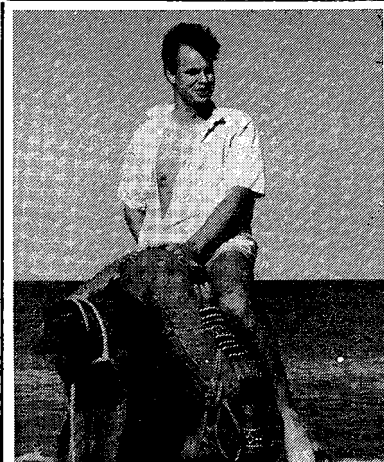
En nu ben je dan plots bestuurskandidaat. Hoe kan dat dan?

Zelf was ik ook behoorlijk verbaasd toen ik door het interim bestuur werd gevraagd me kandidaat te stellen voor het bestuur. Maar het leek me wel een leuke uitdaging en aangezien de leus "niet alleen balen, maar zelf meebepalen, hoewel al oud, me wel aansprak evenals de groen linkse politiek heb ik besloten om actief mee te gaan doen.

Wat wil je binnen zo'n geheel nieuw bestuur gaan aanpakken?

Nou, aangezien we aan het einde van het jaar, hopenlijk, overgaan in een groen linkse jongerenorganisatie lijkt het me vooral belangrijk dat we zorgen dat we een hechte club zijn met veel actieve leden. Mijn activiteiten wil ik daarom voornamelijk richten op ledenwerving en vooral ledenbinding. Daarnaast wil ik meewerken aan scholings- en vormingsactiviteiten. Ook wil ik de hiermee samenhangende publiciteit gaan doen. Dat betekent dat ik in de functie van secretaris publiciteit gekozen zal moeten worden. Op mij stemmen betekent dus mij kiezen als secretaris publiciteit (de statuten schrijven het kiezen in functie voor voor o.a. deze functie red.).

Door actief mee te werken aan de P.P.R.-jongeren weet ik zeker dat de groen linkse jongerenorganisatie volgend jaar een goede start kan maken. Daar wil ik mijn steentje aan bijdragen!

VINCENT VAN RIJSWIJK

Naam: van Rijswijk
Voornamen: Vincent Gerardus Theodorus
Roepnaam: Vincent
Geslacht: man
Geb.datum: 20-04-65
Woonplaats: De Meern

Zo, jij bent dus Vincent, wie of wat is die Vincent nu? Raakte jij niet al een beetje uit?

Even helder wezen, je vraag: "Wie is die Vincent nu?". Nou ja, een gewone jongen eigenlijk. Ik heb tot een tijdje terug HBO personeelswerk gestudeerd en nu werk ik als dienstweigeraar in een psychiatrisch ziekenhuis. Hier doe ik gelukkig ook personeelswerk, dus dat bevalt me wel. Binnen de P.P.R.-jongeren ben ik al lange tijd actief. Tijdens een congres in Limburg in 1983 (met Toontje Lager) heb ik in een onbewaakt ogenblik mijn lidmaatschap kado gekregen. Sinds die tijd is het me niet meer gelukt me te onttrekken aan het zuigende karakter van de P.P.R.-jongeren. Binnen 2 maanden was ik penningmeester in de afdeling Utrecht. Daarop volgde een bliksemcarrière van secretaris tot voorzitter en daarna een korte tijd alle functies in een. Gelukkig kwam er met de tijd hulp en zijn er mensen gekomen die de taken eerlijk hebben verdeeld.

Met de carrière steeg de bemoeizucht. Er moest een goede krant komen. Na een spontane samenwerking met Meint Pool en Henk Thuis is er een aardige krant ontstaan. De Jonge Radikalenkrant is nu beter dan ik ooit had kunnen dromen. Vanaf die tijd is het P.P.R.-jongeren afdelingen(maffia)offensief ontstaan. Met Henk als onze eigen "godfather".

Toen in oktober 1989 er geen bestuur meer was, was het nog maar een kleine stap om plaats te nemen in het, inmiddels weer afgetreden, interim bestuur samen met Fred Mossink en Henk Thuis.

Nou ja, en wat dat 'uit'-raken betreft. Ik ben nog jong, ik wil wat en ik kan alleen maar hopen dat mensen mijn ideeën steunen.

En nu ben je dan kandidaat voor het nieuwe bestuur. Wat wil je dan eigenlijk?

Ik stel me kandidaat als secretaris organisatie. Hiervoor word je in functie gekozen door de leden. Het is voor mij een uitdaging ervoor te zorgen dat onze administratie na jaren sukkelen, perfect wordt. Maar dat is niet alles. Kiezen voor mij betekent ook;

- per 1 januari 1991 een groen linkse jongerenorganisatie die verbonden is met Groen Links;
- een sterke organisatie die haar basis vindt in autonome afdelingen;
- een combinatie van het serieuze en het leuke in veel activiteiten, en daarnaast nog vele zaken die niet echt als propaganda gezien kunnen worden.

De bovengenoemde zaken realiseren lijkt me al heel wat voorlopig. Wat vind je eigenlijk van de kandidaten als team?

Het is een goede club. Er zitten 3 meer ervaren en 3 nog vrij nieuwe mensen in, het zijn 3 mannen en 3 vrouwen, er is enthousiasme, kortom het ziet er goed uit. Met deze ploeg moet een goede start van de jaren 90 mogelijk zijn.

Tot slot, vanwaar deze vreemde pasfoto?

Vorig jaar was ik heerlijk op vakantie in Marokko. Een ritje op een ezel is dan een must, en ik sta er toch ook niet onaardig op. Wel dan?

Het

Henk Schram Centrum

is een vormingscentrum dat zich richt op groepen uit de arbeidersbeweging, dan wel progressief emancipatorische basisbewegingen die actief bezig zijn met de ontwikkeling van zich zelf en de maatschappij.

Ons centrum draait voor een belangrijk deel op vrijwilligers.

In ons centrum, dat gelegen is in Valkenburg a/d Geul, is op korte termijn plaats voor een

erkend gewetensbezwaarde militaire dienst

Werkzaamheden:

- Het opzetten en begeleiden van een nieuw project. Dit project behelst het organiseren van internationale uitwisselingen van kansarme jongeren uit achterstandsgebieden met jongeren uit Limburg. Het eerste land waarmee inmiddels contacten zijn gelegd is Noord-Ierland.
- Je draagt zorg voor een goede inventarisering van subsidiemogelijkheden op provinciaal, landelijk en Europees niveau.
- Programmering en uitvoering voor en door de jongeren die meedoen aan dit project.
- Inzetbaar bij en voor deze werkzaamheden die in het Henk Schram Centrum plaatsvinden.
- Verzorgen van de administratie m.b.t. genoemd project.

Wij zoeken

iemand die op HBO-nivo kan functioneren, de Engelse taal machtig is in woord en geschrift. Franse taal strekt tot aanbeveling. Het nut inziet van internationale ervaring voor kansarme jongeren en hiervoor zijn organisatievermogen wil inzetten. Het werken met deze categorie jongeren betekent geen job van 9 tot 5 uur. Daar staat echter wel een grote vrijheid in tijdsbesteding tegenover. Het werken met vrijwilligers vereist een aparte aanpak. Wij zouden graag zien dat je daar ervaring mee hebt.

Wij bieden

- een interessant project
- goede begeleiding
- evt. is over huisvesting te praten

ETRURIA TRAVELS

Zomerreizen

19 dagen naar

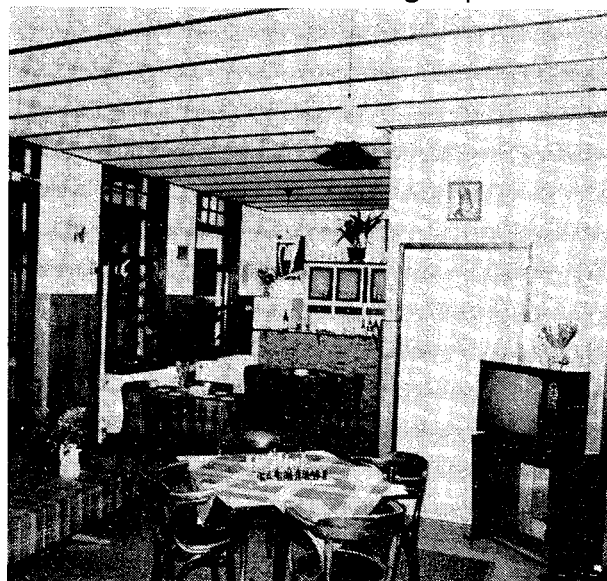
Tsjechoslowakije, met maximaal 8 personen.

Deze reizen worden georganiseerd i.s.m. Nederlandse en Tsjechoslowaakse milieu-organisaties.

Naast cultuur, natuur, ook contacten met mensen in de milieubeweging en in de politieke beweging.

Prijs f. 935,00

**Tel. 043-619351
Postbus 280
6200 AG Maastricht**

Voor meer inlichtingen kun je terecht bij:

Berry van Rijswijk,
tel. 04406 - 41619,
St. Gerlach 52,
6301 JD Valkenburg.

Sollicitatiebrieven moeten voor 30 juni worden gestuurd naar bovenstaand adres, o.v.v. sollicitatie dienstweigeraar.

Doos van Pandora

De doos van Pandora dient als open forum voor de mening van de lezers van de Jonge Radikalenkrant. Mocht jij als lezer ergens je mening over willen geven of ergens op willen reageren dan kan dat. Stuur je stuk naar het redactieadres (Laan van Altena 35, 2613 AG te Delft). De redactie behoudt zich wel het recht voor om artikelen in te korten. De doos van Pandora staat ook open voor vragen van lezers aan de redactie.

Ik snap het niet meer

Moet ik nu mijn problemen in deze doos leggen? Zo'n grijs kartonnen doos waarin het helemaal donker is? Alleen een kiertje licht komt er door het deksel heen als

het niet helemaal goed sluit. Maar goed., ik snap het wel. Eens in de zoveel tijd komt de verlossende hand van de redactie, zij zullen de doos openen en mijn papiertje er ook uithalen. Dan zal ik even op handen gedragen worden, toch beter dan bij het RIAGG.

Nou dan toch mijn probleem maar opgeschreven. Groen Links bestaat al en velen zijn enthousiast. Jongeren vragen ook naar de Groen Linkse politiek en niet naar de PPR-jongeren volgens mij. Dat klinkt toch helemaal niet logisch. "Is zeker een probleem, om logisch te denken als je in de politiek geïnteresserd bent." Zouden het eigenlijk alleen de PPR-Jon-

geren zelf zijn die zo moeilijk doen. Of denken alle leden dat ze al lang Groen Linkse Jongeren zijn en zijn het alleen de bestuursleden en andere bobo's die zo moeilijk doen.

Ik snap het niet meer hoor!
Merel

Noot redactie: Wij zijn niet zo blij met anonieme brieven en zullen die in het vervolg ook niet meer plaatsen, tenzij de schrijverster goede redenen aanvoert om anoniem te blijven. De redactie zou dan minimaal een telefoonnummer of adres hebben waarop contact door de redactie met de auteur kan worden opgenomen.

Drug is een inspiratiebron

Het is altijd leuk om mensen op stang te jagen omdat ze iets emotioneel niet willen, maar rationeel wel moeten aanvaarden. Sommige mensen worden dan echt bloedlink, die kunnen niet tegen hun verlies. Het is ook moeilijk om iets vrij te laten wat haaks op al je normen en waarden staat. Alles wat je voor jezelf en je kinderen slecht acht moet je eigenlijk vrijelijk toestaan, omdat dat juist beter voor jezelf en je kinderen is dan krampachtig aan je normen en waarden vasthouden en streng toezien op de verdediging ervan. Dit is nu de paradox van de legalisering van drugs: toestaan wat je slecht acht omdat het beter is.

Erik Sengers

De drugshandel is waarschijnlijk de enige echte vrije internationale handel ter wereld. Zonder enige importheffingen, exportsubsidie, Quotering, non-tarifaire belemmeringen of gehinderd door GATT-afspraken, wordt de handel van Colombia via Suriname naar de VS en/of West Europa verscheept. Dit betekent dat de prijs van de drugs in zeer sterke mate

bepaald wordt door de wet van vraag en aanbod. En juist daarin ligt het wapen waar we de handel mee kunnen pakken.

Het verhaal is heel simpel. Als de Openbare Ministeries van de druggebruikende landen actief de drughandel aan gaan pakken, dan daalt het aanbod en stijgt dus de prijs (bij gelijkblijvende vraag) in deze landen. De gevolgen zijn drieërlei. De boertjes in de Latijns-Amerikaanse landen gaan eerder drugs verbouwen (of worden daartoe gedwongen) omdat het dan meer oplevert dan de alternatieve gewassen. De tussenhandel maakt meer winst bij een hogere prijs en vergroot zo haar macht in de bananenrepublieken waar ze de thuisbases hebben. En ten derde wordt de afhankelijkheid van de individuele gebruiker ten opzichte van de leverancier groter. Het wordt voor de gebruiker immers moeilijker om bij anderen aan het spul te komen.

Het werkt ook een andere kant op. Een hoge prijs noodzaakt de gebruiker om door middel van stelen aan de middelen te komen om aan de dagelijkse behoefte te kunnen voldoen. Het klein-

kriminele gedrag van gebruikers neemt toe omdat ze het van de uitkering niet meer kunnen betalen. Vrouwelijke gebruikers zullen door de grotere afhankelijkheid van de pooiers nog meer hun lichaam moeten verkopen. Meer vernedering, maar meer vernedering zou ook een verhoogde kans op het krijgen van geslachtsziekten (AIDS ?) kunnen betekenen, afhankelijk van de voorzorgsmaatregelen die ze in de haast van de drang naar klanten nog kunnen nemen. Een actieve aanpak van de drughandel heeft het gevaar in zich dat een land een politiestaat gaat worden. Kijk maar naar de VS, waar de angst voor drugs te vergelijken is met de kommunistenjacht uit de jaren vijftig van deze eeuw. Er gaat veel geld naar het politieapparaat, legeractiviteiten breiden zich voor de aanpak van de drughandel uit tot aan de territoriale grenzen van andere soevereine (!) staten zoals Colombia, licht afwijkend gedrag van kinderen leidt tot panische reacties van ouders die denken dat ze gefaald hebben omdat het "spook van de drugs" nu ook in hun huis rondwaart en de president en zijn

Sex and drugs

Drugs! Bij één van onze redactieleden roept dit begrip toch wel heel speciale gevoelens op. Hij woont namelijk in de Amsterdamse binnenstad, om precies te zijn in de 'rosse buurt', vlakbij de beruchte Zeedijk en de Nieuwmarkt. Ondanks goed bedoelde pogingen van de plaatselijke politici en de betrokken instanties, wil het nog steeds niet goed lukken met dit mooie en unieke stukje Amsterdam.

Mark de Vos

Wie kent het Amsterdamse 'red light district' eigenlijk niet? Velen van jullie zullen er misschien al heel jong, streng aan de hand van papa en mama, eens doorheen gelopen zijn. Toen je je nog verwonderde over al die rode lampjes, de schaars geklede vrouwen, die schijnbaar geen geld hadden voor bovenkleding, en niet te vergeten die rare heertjes die zomaar bij die vrouwen naar binnen gaan. En wat te denken van die vreemde snoeshanen die in een onbekende taal papa lastig vallen: "Doe joe want kokum oor has?"

Wat maakt deze buurt nu eigenlijk zo bijzonder, dat ze jaarlijks volstroomt met busladingen toeristen? Gelukkig zijn het niet alleen de negatieve kanten die de aandacht trekken. Want boven alles is het er gezellig. En dat is ook het eerste wat opvalt als je er komt te wonen. Het is er altijd vol. Je kunt er eten in de meest exotische restaurantjes, waar je absoluut niet te weten komt wat er nu precies op je bord ligt. En dan zijn er nog de bewoners, een vreemde mengelmoes van echte Amsterdamse binnenstadters, studenten, yups, intellectuelen en Chinezen.

Niets dan goed zou je zeggen. Echter, zoals iedereen weet, is het in de rosse buurt behoorlijk mis. Ze wordt al jaren bedreigd door de volledig uit de hand gelopen drugs-problematiek. Wat zich dagelijks afspeelt, de openlijke handel op straat, het spuiten op straat en de geluidsoverlast, heeft mijns inziens alle grenzen van het toelaatbare overschreden. De overlast die het hele drugsgebeuren met zich meebrengt is voor veel bewoners, met name de

ouderen en de middenstanders, te groot geworden.

Toen het afgelopen jaar door een aantal bewoners een soort van klachten-actie op touw werd gezet, om de gemeenteraad en het kollege nog maar eens op de problemen te wijzen, kwam er heel wat naar de oppervlakte. Veel van de klachten van medebewoners kwamen mij bekend voor. Er werd vooral aandacht gevraagd voor het feit dat de overlast zich niet beperkt tot alleen 's avonds of 's nachts, maar juist 24 uur per dag doorgaat. Het begint al 's morgens als je je woning verlaat en tot groot ongenoegen blijkt dat men ook de afgelopen nacht weer je voordeur en stoep als urinior gebruikt heeft.

Op weg naar je school of werk loop je de 'pillenbrug' of de 'Duitse brug' over die dag en nacht vol staat met overwegend Duitse heroïne-hoertjes, uitgemergeld, met holle ogen, die je haast smeken om met ze mee te gaan. Tussen deze trieste schepsels staan de veel veracherlijkere mannen, wachtend op het moment dat de meisjes uit wanhoop de prijs nog verder laten zakken en bereid zijn zo'n kerel voor vijftien of tien gulden naar één of ander vies hok mee te nemen.

Als je 's avonds terug komt gebeurt het soms dat je deur geblokkeerd wordt door dealende of zelfs spuitende junks. Persoonlijk loop ik in zo'n geval nog maar een blokje om. Het is namelijk al gebeurd dat mensen bedreigd werden met een vuile spuit. En dan te bedenken dat er in deze buurt ook nog kinderen wonen. Hun speelplaatsen zijn echter allang in bezit genomen door zwervers, hoertjes en junks.

's Nachts is het vooral de geluidsoverlast die ergelijk is. Niet alleen het geschreeuw van de ruzie makende junks, maar ook de megafoon van de politie, die groepjes uiteen moet jagen, zorgen voor onrustige nachten. Gelukkig ziet de politie meestal het zinloze er snel van in. Zodra ze iemand weggagen komen ze hem even later weer in een ander steegje tegen.

Hoe zit het eigenlijk met de poli-

AMSTERDAM HEEFT

-MEER DAN 15 JAAR DRUGSOVERLAST IN DE OUDE BINNENSTAD-
-MEER DAN 15 JAAR FALEND DRUGSBELEID VAN GEMEENTE EN JUSTITIE-
-STEEDS TOEGEHENDE OVERLAST EN AGRESSIE TEGEN BEMONERS EN Ondernemers-

Het afgelopen jaar is de situatie zichtbaar achteruit gegaan. Allereerst maatregelen en middelen voor de politie zijn inverteerd, en de komende maanden zullen voor de komende periode KAMPZIJLIGE gevolgen hebben!!!

NOG MINDER POLITIEAGENTS OP STRAAT NOG MEER OVERLAST EN AGRESSIE

De situatie is onhoudbaar, wij kunnen niet meer voor de gevolgen instaan. Daarom organiseren wij een

- AKTIE VERGADERING

Ditmaal geen politiefunctionarissen of stadhuisambtenaren met allerlei mooie verhalen en beloften. Die tijd hebben wij gehad.

RMV MASSAAL IN VERZET, WIJ PIKKEN HET NIET LANGER !!

AKTIE NU !!

Voor verslaafden, slijter, allerlei opvang en hulpvoorzieningen!!!

Voor politieagenten worden allerlei maatregelen genomen om ze niet te lang onder de druk en strasse van deze buurt te laten werken!!!

VOOR BEMONERS EN Ondernemers WORDT HELPMOED NIEZS GEDAAN!

DIT PIKKEN WIJ NIET LANGER - KOMT MASSAAL IN VERZET - AKTIE NU - KOMT ALLEN

- GROTE AKTIE VERGADERING

DINSDAG 25 OKTOBER A.S.
AANVAANG 20.00 UUR
OUDE KERK
OUDE KERKPLEIN, AMSTERDAM

ER GENOEG VAN

paraflet waarmee bewoners werden opgeroepen

tiek? Volgens veel bewoners heeft de gemeente veel te weinig aandacht voor hun problemen en wordt er nauwelijks tot geen vooruitgang geboekt. Toch zijn er wel degelijk ambitieuze plannen. Een aantal jaren geleden werd het NV Economisch Herstel Zeedijk opgericht, een samenwerkingsverband tussen gemeente en particuliere ondernemers. Doelstelling was en is van de Zeedijk weer een gezellige winkelstraat te maken. De NV koopt panden op, renoveert ze en stelt ze onder gunstige voorwaarden ter beschikking aan middenstanders. Het probleem is dat deze ondernemers niet echt warm lopen en het hele project is dan ook wat in het slop geraakt.

Het gevoel bij de bewoners, dat hun problemen niet de aandacht krijgen die ze verdienen, werd hier zeker niet door vermindert. Zo'n anderhalf jaar geleden kwam het dan ook tot een uitbarsting. Onder het motto "Amsterdam heeft er genoeg van" werden er demonstraties georganiseerd en werd op andere manieren de publiciteit gezocht. Mijn inziens heeft dit zeker niet tot concrete resultaten geleid, maar publiciteit en hernieuwde discussie in de politiek vormden al winstpunten. Voor de rest is het nu afwachten wat voor plannen het nieuwe kollege van B&W, met ook Groen Links daarin vertegenwoordigd, voor de Amsterdamse binnenstad in petto heeft.

10 jaar PPR-jongeren

Feestprogramma 23 en 24 juni

Het programma voor het tienjarig bestaansfeest is compleet; nu hopen we alleen nog dat jullie in grote getalen zullen komen om er een knalfeest van te maken! Je kunt jezelf en je vrienden, die uiteraard ook welkom zijn, opgeven door onderstaande bon in te vullen en op te sturen. Vergeet ook niet om je voetbalteam aan te melden bij Rob Kniesmeijer, tel. 070-3856958.

zaterdag 23 juni

13:00 Spektakulaire opening

Zorg dus dat je op tijd bent!

13:20 Politiek jongerengedeelte

Bij het feest van een politieke partij hoort een politiek programma. Het thema is: jongeren en politiek in de jaren 90. Doormiddel van drie pittige vragenrondjes worden de sprekers ingeleid. Het thema wordt uitgewerkt aan de hand van vier stellingen, in de vorm van dynamische debatten. In elk debat staan twee personen tegenover elkaar. Wie het beste is blijkt uit jullie stem.

14:35-14:55 Toespraak Ria Bekkers

15:15 Voetbaltoernooi

Ria Bekkers zal gevraagd worden om de aftrap te verrichten en dan kan de sportiviteit losbarsten! Onder andere de volgende teams zullen tegen elkaar strijden: Prima Prima, het ANJV, de Knies All Stars, de Annies uit Limburg, de Utrecht boys en het vrouwenteam Opzij uit Utrecht. Vergeet niet om ook je eigen team op te geven. Voor de niet-voetballers zal er een alternatief programma zijn in de vorm van workshops en wordt er een creatieve boswandeling uitgezet.

18:00 Barbecue

Iedereen kan zich tegoed doen aan de lekkere hapjes (ook voor vegetariërs!) klaargemaakt door de afdelingen Noord-Holland en Utrecht. Voor de barbecue en ook de drank zijn consumptiebonnen verkrijgbaar à f2,50 resp. f1,-.

18:30 Prima Prima

Deze Nederlandstalige band zal met muziek, zang en dans het eten opluisteren. De muziek loopt

uiteen van funky hardrock tot rustige ballads en de poëtische Nederlandse teksten nemen een belangrijke plaats in. Zelf omschrijven ze hun stijl als neokryptokommunistische Nederpop. Het moge duidelijk zijn: het optreden van Prima Prima mag niemand missen!

19:45 Open podium

Wil je een feestrede houden, de PPR-jongeren feliciteren, een kado aanbieden, je gram spuien of je tot nu toe verborgen talenten laten zien? Dat kan allemaal!

20:45-21:45 Ien van Duijnhoven

Ien van Duijnhoven won in 1988 zowel de jury- als de publieksprijs op het Camaretten Festival. De kritieken over haar zijn zeer lovend. In haar programma "En we noemen haar..." speelt ze een jonge vrouw, Anja; een heel beschaafd en keurig meisje. Totdat Anja alleen is; dan borrelt alles wat in haar leeft naar buiten, met als enige getuigen de radio, de

spiegel, een enorme berg met oude kleren en het publiek.

22:00 De Gigantjes

De Gigantjes zijn één van Nederlands meest gevraagde livebands, die door hun uitstraling (niet op zijn minst door zangeres Mieke Stemmerdink) en hun swingende rock 'n roll muziek al velen zalen plat gespeeld hebben. Dit moet ook op het PPR-jongeren-feest kunnen lukken! Na de Gigantjes gaat het feest uiteraard door en kunnen jullie tot in de kleine uurtjes doorswingen...

Zondag 24 juni

10:00-12:00 Doorlopend ontbijt en daarna met z'n allen nog even de boel opruimen.

Adres

De Houtduif
Stichting Jeugdbuitenverblijven
Woudenbergseweg 43 te
Austerlitz
tel: 03439-1482

Gigantjes

Ien van Duijnhoven

Bon 10 jaar PPR-jongeren

naam.....

komt met personen* naar het 10 jarig bestaansfeest

.....personen* willen zaterdagavond meeëten

.....personen* eten vegetarisch

.....personen* blijven slapen en willen zondagochtend een lekker ontbijt

* aantal invullen

Deze bon in een open enveloppe (zonder postzegel) opsturen naar de PPR-Jongeren, antwoordnummer 10718 te Amsterdam.

BESTUURSPAGINA

M50

Woensdag 25 april werd in de Nieuwe kerk in Den Haag een kongres gehouden met als titel: "Wie is de jeugd de baas?" Een kongres dat als doel had een discussie te voeren over de hoofdpunten van het jeugdbeleid.

Het was een stralende dag. In de trein leek het alsof ik een dagje uit ging. In Den Haag aangekomen zag ik allerlei mensen in mantelpak en pak hard lopen dus ik dacht: "Nee, ik ben toch op weg naar serieuze zaken". M50 was gevraagd een forum te organiseren op het kongres waarin politieke jongerenorganisaties discussie zouden voeren over "De kloof tussen politiek en politiek jongerenwerk". Dit forum was na het betoog van mevrouw D'Ancona. Zij ging in haar betoog in op alle facetten van het jeugdbeleid. Iets wat me bijgebleven is is dat ze nadruk legde op goede

informatievoorzieningen voor jongeren. Jongeren moeten terecht kunnen met allerhande vragen. Zij noemde een voorbeeld van een jongereninformatiewinkel in Tilburg waar jongeren terecht kunnen met vragen over werk en inkomen, vrijetijdsbesteding, hulpverlening en cultuur en over beroepen en opleidingen. Zulk soort initiatieven juicht mevrouw D'Ancona van harte toe.

Verder ging zij nog in op de ontwikkelingen bij jongerenorganisaties. Zij benadrukte dat ook jongerenorganisaties als het JOPLA (JongerenPLatform van de gehandicaptenraad) en organisaties van homo jongens en meiden een beroep op haar kunnen doen (ik neem aan in de vorm van subsidie). "De politiek moet", aldus D'Ancona, "eigentijdse organisaties in staat stellen jongeren te mobiliseren."

Mevrouw D'Ancona benadrukte dus volgens mij dat jongeren serieus moeten worden genomen. Ondanks dat 's ochtends nog in de krant stond dat het CDA en de PVdA voor de handhaving van het Jeugdwerkgarantieplan zijn, terwijl de vakbonden en werkgevers het absoluut niet zien zitten hiervoor garanties te geven. Maar goed, mevrouw de minister gaat serieus met jongeren om.

In de forumdiskussie zijn wij hier ook nog op door gegaan. In het forum zaten een vertegenwoordiger van de JOVD, van het CDJA, van de JS, van de JD en ondergetekende namens de PPR-jongeren. Tijdens de discussie hebben we benadrukt dat het fijn is dat jongeren serieus genomen worden, maar dat we dat niet beperkt willen zien tot aparte organisaties waar jongeren als in een soort proeftuin, groot kunnen worden. Jongeren moeten ook daadwerkelijk vertegenwoordigd zijn op plaatsen waar besluiten over hun genomen worden.

Ik hoop dat de mensen in de zaal (geen jongeren overigens) dat goed in hun oren geknoopt hebben. Het leek erop dat zij misschien al wisten wie de jeugd de baas was, namelijk zichzelf. Maar volgens mij is er maar één die dat weet en dat is de jeugd zelf!

Pauline Verheule

Projekt "Jongeren en Groen Linkse Politiek".

Sinds 1 mei is er bij de PPR-Jongeren een projekt van start gegaan met als onderwerp Jongeren en Groen Linkse Politiek".

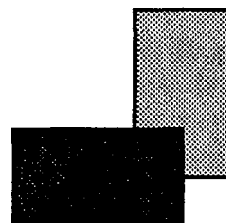
Het is de bedoeling dat dit projekt mogelijkheden biedt voor ondersteuning van lokale activiteiten. Activiteiten die worden ontwikkeld door PPR-Jongeren afdelingen en door andere Groen Linkse Jongeren. Kortom iedere jongere die geïnteresseerd is in Groen Linkse Politiek. De ondersteuning bestaat uit een drietal trainingen/diskussieavonden. Ten eerste een sprekerstraining van twee avonden. Hierbij zal aan de orde komen hoe je voorbereid op een spreekbeurt die je moet houden. En op de tweede avond zal geoefend worden met het presenteren van het verhaal. Ten tweede wordt er een training publiciteit gegeven. Deze training duurt één avond. Daarop zal uitgelegd worden hoe je een persbericht moet opstellen en welke andere mogelijkheden er zijn voor het maken van publiciteit. Tot slot zullen er op het eind van het jaar discussie-avonden met een Statenlid voor Groen Links uit de provincie, georganiseerd worden. Dat zal zijn in de provincie waar de mensen die zich aanmelden wonen. Hij of zij kan je vertellen wat het voeren van Groen Linkse politiek in de praktijk betekent.

De avonden worden gegeven op de plaats waar de jongeren wonen die zich aanmelden. Een afdeling of een andere groep geïnteresseerden meldt zich aan, in overleg wordt er een datum afgesproken en dan kan de training gehouden worden.

Het is de bedoeling dat je minimaal vier mensen bij elkaar hebt wil je aan één van de avonden mee doen. En er is een maximum van twaalf gesteld voor de trainingen. Anders wordt het onmogelijk om een goede sprekerstraining te geven.

Als je een groep bij elkaar hebt kun je je aanmelden op het landelijk buro 020-228461. Ook als je geen groep hebt is het misschien handig om te bellen want dan kan misschien via het landelijk buro een groepje samengesteld worden.

Tot ziens op de avonden,
Pauline Verheule (projektkoördinator).

JONGE RADIKALENKRAN

GROEN LINKS

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

D.N.P.P.

JONGEREN

1e Weteringdwarstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

1990

Kolofon Inhoud

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
1e Weteringdwarstr 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementenprijs:

PPR-Jongeren gratis
individueel f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer (strips)
Jan Willem de Vries (strips)
Mark de Vos
Peter Janssens

Verder werkten mee:

Ilse Mutsaers
Eric Duivenvoorden
Wim Mulder
Pauline Verheule
Kees Verkerk

Lay-out: De Redactie
Drukkerij: Pasklaar Sittard

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Peter janssens
Laan van Altena 35
2613 AG Delft
015-134022

Thema volgende krant:
Jongereninitiatieven

Sluitingsdatum:
12 september 1990

Onafhankelijk en Links

De Groen Linkse jongerenorganisatie komt eraan. Anti-kapitalistisch, voor een algehele revolutie, of worden de idealen dichter bij huis gezocht. En hoe zit het met de positie ten opzichte van Groen Links? Meer dan een half jaar zijn de deelnemende organisaties nu aan het onderhandelen, en de formatiefase zal ook nog zeker een half jaar duren, dat lijkt het enige zekere op dit moment. /pag 3

Groen Links: Klein Links

Mensen, kinderen; vier meiden en één jongen uit vijf politieke jongerenorganisaties geïnterviewd over Klein Links. Kaders doorbreken of juist niet. Een brede beweging links van de PvdA of duidelijk een Groen Linkse jongerenorganisatie. Bovendien schijnt leidingwater niet meer gezond te zijn. Als uiterste vorm van een brede jongerenorganisatie kun je altijd de JOVD nog bij de besprekingen betrekken. /pag 4

Sukcesvol ten onder

Eén jaar en twee maanden is Groen Links nu een feit in de Tweede Kamer. Eén grote fractie dat zal een doorbraak voor radikaal links in Nederland betekenen, zo dacht men. Een doorbraak die echter uitbleef. Groen Links bleef klein links; leuke ideeën maar weinig invloed. Met één Groen Linkse jongerenorganisatie voor de deur is nu de tijd gekomen om terug te blikken op de tot stand koming van één Groen Linkse fractie, waarbij niet wordt vergeten te analyseren wat er mis ging. /pag 7

Straatsburg

Nel van Dijk vertelde waar Groen Links in het Europees Parlement mee bezig is, enkele PPR-jongeren luisterden. Diezelfde jongeren mochten alles bezichtigen; fractiekamer in en uit; de konsekwenties voor doven van een Europees rijbewijs; en mensen die als beesten rijden. Pauline Verheule was onder hen en doet verslag. /pag 8

Het Europees Parlement

Wim Mulder was in het parlement van Europa. Hij constateerde dat het niet werkt. Voor hem een reden om een artikel voor de Doos van Pandora in te sturen over het EP. Een pleidooi voor een goede, rechtvaardige en democratische wet- en regelgeving. /pag 8

Wat waart er rond ?

Eric van Duivenvoorden is filosoof. De vorming van de Groen Linkse jongerenorganisatie inspireerde hem tot het schrijven van een inhoudelijk betoog. In plaats van socialisme een ideologie van de vrijheid, een vrijheidsideologie zonder te vervallen in vrije marktdenken. Een nieuwe ideologie voor een nieuwe organisatie in de Doos van Pandora. /pag 9

En verder

VJW's strippagina /pag 6; bestuurspagina's /pag 10&11; Revoltant /pag 12; en Eibert/ pag 12

Uitslag bestuursverkiezingen

naam	voor	tegen	onthouding
Ilse Mutsaers	40	7	5
Leon Bobeck	41	6	5
Pauline Verheule	42	7	3
Pieter Bemelmans	40	9	4
Gretha Koenders	41	4	7
Vincent van Rijswijk	36	8	9

Onafhankelijk en links

Marxisten, libertairen, anarchisten, radikaal Christenen en sociaal liberalen; samen zijn zij één nieuwe radikaal linkse jongerenorganisatie aan het vormen. Nu, een half jaar na de start van de onderhandelingen is de informatiefase, waarin de diverse organisaties elkaar konden aftasten en leren kennen zonder dwang van het moeten behalen van resultaten, afgelopen. Na het zomerreces moeten de knopen worden doorgehakt, dan moet de nieuwe formatie een feit worden. De informatiefase gaf genoeg stof tot discussie.

Peter Janssens

"Kenmerken van de huidige kapitalistische maatschappij met haar vrije markt economie, racisme, milieuvervuiling, vrouwenonderdrukking enzovoort (met name de gevolgen voor jongeren)", dat leek Rebel een goede opening voor de discussie over 'doel en inhoud' van de nieuwe organisatie. Voor de PPR-jongeren en de Vereniging Groen Links was deze terminologie schrikken; vooral door het bijgevoegde stuk waarin Rebel haar visie op de huidige maatschappij gaf: "Onze maatschappij, het kapitalisme is een klassemaatschappij. Er zijn twee klassen: de arbeidersklasse en de kapitalistenklasse. De kapitalisten zijn een kleine minderheid, die het alleen voor het zegen hebben."

"Sinds 1848 is er nog wel het één en ander veranderd in de maatschappij, de huidige situatie is veel complexer", riepen Anjo van de Vereniging en Ilse van de PPR-jongeren. "Bovendien zijn behalve het Marxistische denken ook andere denkrichtingen belangrijk; bijvoorbeeld het libertaire denken, daar valt ook inspiratie uit te halen", stelde een andere PPR-jongere. De Rebellers met in hun kielzog Fokke van het ANJV bleven vasthouden aan een anti-kapitalistische ideologie waarbij door een totale omverwerping van de huidige maatschappij een democratisch centralistische socialistische samenleving geschapen moet worden.

No future

Jurgen van de PSJG probeerde de impasse te doorbreken door een "weg met de ideolgiën", volgens hem is het doel van een jongerenorganisatie het omzetten van de morele verontwaardiging van jongeren in politiek handelen, wat daaruit voortkomt zien we vanzelf wel. Een no future denken.

Uiteindelijk is iedereen het erover eens dat door de gezamenlijke jongerenorganisaties geen eenduidige ideologie geformeerd kan worden. Besloten wordt daarom om vóór de formatiefase op een tiental concrete punten als milieu en racisme verdere doelstellingen uit te werken.

Met hun eigen politiek

Op een eerdere, druk bezochte (22 mens), bijeenkomst is gesproken over de positie van de nieuwe jongerenorganisatie ten opzichte van Groen Links. Op deze avond werd snel duidelijk dat door de verschillende mensen zeer gehecht werd aan de onafhankelijkheid van de jongerenorganisatie ten opzichte van Groen Links.

Met de, door het ANJV, geformuleerde stelling dat het goed zou zijn als één lid van het bestuur van de jongerenorganisatie tevens lid is van het bestuur van Groen Links, waren slechts twee aanwezigen het eens, zestien oneens en wisten drie mensen het niet. De stelling: Kontakt met de Kamerfractie van Groen Links is genoeg, kontakt met partijleden of bestuur is niet belangrijk, leverde een meningsverdeling van twaalf mee eens; twee niet mee eens; en vier weet niet. Tevens was iedereen het erover eens dat het een slechte zaak is als je begroting gekeurd moet worden door Groen Links.

Een greep uit de overwegingen voor een grote onafhankelijkheid ten opzichte van Groen Links: "Doel moet zijn om jongeren te motiveren, niet om Groen Links te beïnvloeden." Jongeren zijn helemaal niet geïnteresseerd in een verbinding met een partij. Ze zijn volop bezig met meningsvorming, met zichzelf, met hun

eigen politiek." "Om kritiek op Groen Links te kunnen hebben moet je erbuiten staan."

Argumenten voor een meer afhankelijke positie waren: "Het is te gek om onafhankelijk te willen zijn en toch te willen dat Groen Links je erkent als haar jongerenorganisatie." "Om dingen voor jongeren te bereiken moet je invloed hebben: wel in Groen Links zitten dus." "Kontakt met mensen van Groen Links is niet vies, maar dan wel met de aktieve."

Konkreet voorstel

Naast de twee meer ideologisch getinte bijeenkomsten zijn er drie op meer praktische zaken gerichte informatiebijeenkomsten geweest, over organisatie, ledenbladen en activiteitenplan. Een konklusie, over hoe de nieuwe organisatie eruit moet zien, kwam niet duidelijk naar voren. Wel kwamen enkele steekwoorden naar voren als: werkgroepen, naast vergaderen ook gezellige activiteiten, afdelingen meer of minder autonoom en wel/niet betaalde krachten aanstellen. Eén van de aanwezigen zou een konkreet voorstel voor de formatieperiode maken.

Zielig mierenneuken

Een echt duidelijke konklusie die in de informatieperiode is getrokken gaat over de bladen van de toekomstige organisatie. Het worden twee bladen. Eén blad waarin jongeren zoveel mogelijk aan het woord worden gelaten en gaat over vernieuwingen in de maatschappij. Het tweede blad is het blad van het bestuur en bevat allerlei verenigingsnieuws.

"Misschien dat door het snel konkreet maken van deze ene aktiviteit de verschillende organisaties meer naar elkaar toe groeien, dat mensen de oude organisaties van zich afschudden omdat ze zich meer verbonden voelen met de nieuwe gezamenlijke activiteiten dan met de oude. Dan is de nieuwe jongerenorganisatie een voldongen feit", stelt een jongere die al die aparte organisaties maar een beetje zielig mierenneuken vindt.

Groen links

Peter Janssens

Je bent jong en je denkt... ach. Zo ook de jongeren van de radikaal linkse jongerenorganisaties in Nederland. Het wordt tijd om de bestaande organisaties bij te zetten in het museum voor oudheden en iets nieuws op te bouwen. Echter iets nieuws betekent niet direkt nieuwe mensen. Daarom vier meiden en één jongen uit vijf verschillende organisaties over de nieuwe organisatie.

Flauwekul

Een strijdpunt is de breedte van de organisatie. Ellen (PSJG), Ilse (PPR-jo) en Annet (Vereniging) zien het liefst een jongerenorganisatie die zich verbonden voelt met Groen Links. Ilse noemt het idee van een brede socialistische beweging links van de PvdA, zoals Bouke (ANJV) het liefst zou zien, flauwekul. Ilse: "Flauwekul ja, omdat ik denk dat Groen Links een goede partij is en een Groen Linkse jongerenorganisatie iets is waarvoor ik sta. Bovendien is het zo net alsof de PvdA net niet links genoeg is, terwijl dat het niet is. Het gaat om onze eigen ideeën en onze eigen cultuur."

PSJG'er Ellen wil het iets voorzigtiger zien. Voor haar is Groen Links de leukste partij. Ze wil echter wel kwijt dat Groen Links niet de beste is of het ideaal. Er moet volgens Ellen ook voor gewaakt worden dat we niet de kleintjes van Groen Links worden. Ellen: "Op zich is het nu de kans voor alle organisaties om een frisse start te maken. Ik zou het heel leuk vinden als die echt goed gebruikt werd, waarbij dus gezegd wordt dat we niet de kweekvijver van Groen Links zijn."

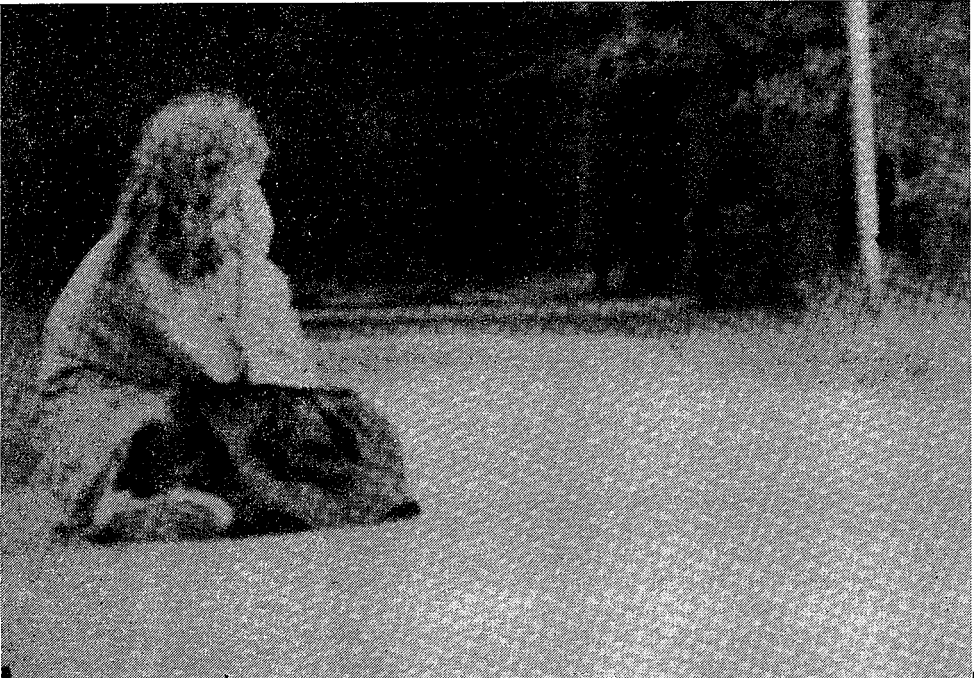
Raar verlopen

Wineke (Rebel) realiseert zich dat haar organisatie het minst met Groen Links te maken heeft. Rebel is verwant aan de SAP (Socialistische Arbeiders Partij). Volgens Wineke is het een beetje raar verlopen hoe Rebel erbij is betrokken. Wineke: "We zijn er pas later bij betrokken. Eerst ging het alleen om één organisatie van Groen Links. De PSJG had toen zo iets van: waarom zou je Rebel daar ook niet bij betrekken, bij het vormen van de nieuwe organisatie." Logisch dat Wineke naar

Tijdens feest 10-jarig bestaan PPR-jongeren: gezamenlijke activiteit

"Ik vind dat er teveel gezeikt wordt. Er wordt alleen gesproken over hoe de organisatie in elkaar zou moeten zitten. Ik heb zelf zo iets van, laten we gewoon wat samen doen ofzo, bijvoorbeeld over het leidingwater. Dat water schijnt niet zo gezond meer te zijn, net als het water uit plastic flessen. Het lijkt me leuk om dat soort dingen uit te vissen. Of gewoon te kijken wat er gebeurt met meiden in de verschillende organisaties."

Toewerken naar nieuwe organisatie vereist onderlinge sociale contacten

Links: Klein Links

een brede onafhankelijke organisatie streeft. Als het een sterk aan Groen Links gelieerde organisatie wordt denkt de Rebeller dat haar organisatie er niet snel in zal stappen.

Prachtige term
Een politieke jongerenorganisatie doet aan politiek. Als het aan Bouke (ANJV) ligt moet de nieuwe organisatie een socialistische zijn. 'Socialisme' vindt de ANJV'er een prachtige term. Hij vindt de discussie over een wel of niet socialistische organisatie een oneigenlijke discussie. Bouke: "Ik zie die discussie niet gaan over of wij een socialistische organisatie moeten zijn. De discussie gaat erover of we de term 'socialistisch' wel moeten gebruiken, of die niet wat minder populair is dan een tijdje terug. Als je naar de standpunten van de deelnemende organisaties kijkt zijn die wel degelijk socialistisch." Socialisme is voor Bouke een alternatief voor de huidige kapitalistische samenleving. Nogmaals Bouke: "Socialisme is dat je streeft naar een andere samenleving, een samenleving met gelijkheid, een samenleving waarin de mens meer centraal staat dan de economie." Bouke gelooft niet in een soort sociaal democratische theorie waarin alleen geprobeerd wordt de klappen van het kapitalisme voor bepaalde groepen op te vangen. Hij wil een totale verandering.

Milieu
Ilse (PPR-jo) gelooft niet in een totale verandering van de samenleving. Van haar hoeft het hele systeem niet omver. De PPR-jongere: "Sommige mensen willen het hele systeem omvergooien. Ik denk dat je in een kader zit en daarbinnen probeer je veranderingen af te dwingen. Misschien, op de hele lange termijn, kun je het kader veranderen, maar ik ben bang dat ik er dan al lang niet meer ben. Dus ik heb zoiets van: we moeten de dingen binnen het kader veranderen. Ik denk dat je dan een best aardige samenleving kunt hebben." Voorbeelden van veranderingen wil Ilse wel geven. Milieu is daarbij een belangrijk item. Volgens Ilse moet op dat gebied een duidelijke mentaliteitsverandering komen: "Mensen moeten bewust gemaakt worden over het milieu, dat ze afval gescheiden inzamelen, dat als ze dingen kopen

stilstaan bij de verpakking. Verder moet de overheid zorgen voor een beter openbaar vervoer, een inperking van het autogebruik en de invoering van een Groentax. Ook moet de economie veel kleinschaliger en moeten de mensen inspraak hebben in het economische proces, dus niet dat een paar mensen beslissen, maar dat iedereen werkelijk meebeslist. Tevens moet er een basisinkomen komen zodat je zelf kunt besluiten van ik heb genoeg, ik ga schilderen en dat een ander zegt van "nee", ik wil meer geld hebben en ga daarvoor werken."

Duidelijke eisen
Ondanks dat Rebel via revolutie de huidige samenleving omver wil gooien, en een socialistische wil vestigen, hoeft van Rebeller Wineke de nieuwe organisatie niet per se socialistisch te zijn. Letterlijk zegt ze: "Nou, als het kan wel, maar voor mij hoeft het niet speciaal, als je maar duidelijk bent. Uit de eisen die je stelt moet duidelijk worden dat je een radikale klup bent." Wineke wijst erop dat het er niet om gaat of je nu twee klassen hebt, een arbeidersklasse en een kapitalistische: "Wel moet er gediskussieerd worden over een andere maatschappij, hoe die eruit ziet, hoe je die kunt bereiken en welke mensen je daarvoor gaat organiseren."

Een beetje om lachen
Ellen (PSJG) lijkt niet zo te geloven in de revolutionaire plannen van een organisatie als Rebel. Ellen: "Ze hebben van die ideeën over mensen bewust maken, aansluiten en dat soort dingen, daar moet ik een beetje om lachen. Die tijden zijn er nooit geweest en komen ook nooit. Zo zitten mensen niet in elkaar. Je kunt mensen niet dwingen om in een bepaalde organisatie mee te gaan. Ik vind het gewoon belangrijk dat mensen binnen een organisatie kunnen participeren wanneer ze dat willen, als ze daar tijd voor, en zin in, hebben. Ze moeten er ook met hetzelfde gemak weer uit kunnen gaan. Tegen mij wordt wel eens gezegd 'Ellen van de PSJG', daar zou ik wel vanaf willen. Ik ben niet van een bepaalde organisatie maar gewoon lid."

Annet (Vereniging) lijkt het met Ellen eens. Als echt Verenigingslid zegt ze zich binnen al de verschillende organisaties thuis te

voelen. Annet: "Kijk er zijn een heleboel stromingen. Daar kun je allemaal inspiratie uit opdoen. Ik denk niet dat je je moet binden aan één ideologie." Wel moet Annet bekennen dat ze er nooit aan heeft gedacht lid te worden van de PPR-Jongeren, dit in tegenstelling tot andere Verenigingsjongeren. Annet voelt zich meer aangetrokken tot de 'onredelijkheid' van de PSJG.

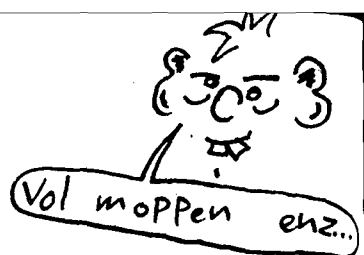
Gewoon wat samen doen
Langzaam lijkt er enig ongeduld bij de mensen te ontstaan over de onderhandelingen die gevoerd worden voor een samengaan. Ellen (PSJG) formuleert het als volgt: "Ik vind dat er teveel gezocht wordt. Er wordt alleen gesproken over hoe de organisatie in elkaar zou moeten zitten. Ik heb zelf zoiets van, laten we nou gewoon wat samen doen ofzo, bijvoorbeeld over het leidingwater. Dat water schijnt niet zo gezond meer te zijn, net als het water uit plastic flessen. Het lijkt me leuk om dat soort dingen uit te vissen, of gewoon te kijken wat er gebeurt met meiden in de verschillende organisaties."

Bouke (ANJV) denkt dat je op papier wel in twee maanden een organisatie kunt opzetten, maar dat je daar weinig aan hebt. Hij vindt het veel belangrijker dat de mensen elkaar leren kennen: "Het is vreselijk belangrijk dat je elkaar leert kennen, dat je zo de vooroordelen ten opzichte van elkaar wegneemt. Vooral als jongerenorganisatie vind ik dat je niet alleen bezig bent met de Haagse politiek, maar met een groter iets waarin je de link, behalve naar politiek, ook naar kulturele zaken legt, en sociale contacten. Voordat je begint met samengaan moet je eerst beginnen met samenwerken in activiteiten."

Met de JOVD
Voor Ilse (PPR-jo) vindt, behalve gezamenlijke activiteiten, de onderhandelingen belangrijk. Ze stelt: "Als je samengaat in één organisatie moet je dezelfde soort ideeën hebben, daarvoor zijn de onderhandelingen. Het gaat er niet alleen om dat je goed met elkaar kunt samenwerken. Ik bedoel je kunt ook gaan samenwerken met de JOVD, maar dat wil niet zeggen dat je met de JOVD samengaat."

En zo kabbelt de samenwerking langzaam door. Het schrikbeeld voor allen lijkt het opgeven van de eigen vertrouwde organisatie te zijn, maar de wil is er, Klein Links komt.

STRIPPAGINA

Zuister eens, meneer! U hebt vorige maand bij ons een rekening geopend en er f2000,- op gestort... Maar u hebt inmiddels f4000,- aan cheques uitgegeven! Dat bedrag moet u ons zo snel mogelijk terugbetalen!

Dat is toch geen probleem? Ik schrijf wel even een cheque uit!

Ach, stom toeval! Ik wilde de knop van de brandkast omdraaien en toen bleek het de knop van een radio te zijn!

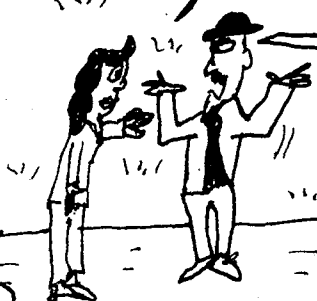
Bij deze bent u vrijgesproken van de juwelenroof Wegens gebrek aan bewijs.

Betekent dat dat ik de juwelen mag houden?

ga jy naar de begrafenis van Pietersen?

Nee, hij komt toch ook niet op de myne.

U spreekt met het automatische antwoord apparaat van de familie Jansen. Ze zijn op dit moment niet thuis... O... daar komen ze net aan!

U kunt zeker wel tachtig worden

maar ik ben tachtig!!

nou wat zei ik?

Niemand begrijpt me!

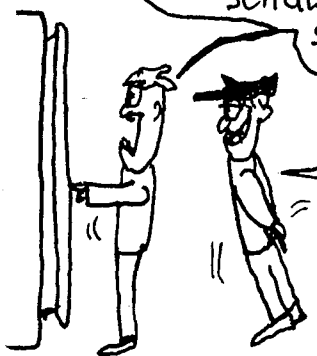
hoe bedoel je??

zie je wel?

wat is dit een afschuwelijk schilderij!!

dit is een spiegel, meneer...

Sukcesvol ten onder

Iets meer dan een jaar geleden, om precies te zijn op 19 mei 1989, werd het samenwerkingsverband Groen Links opgericht. Tijd, zo leek het de redactie, voor een terugblik

Mark de Vos

Het waren roerige tijden in politiek Nederland, die voorjaarsmaanden van '89. Voorhoeve liet het kabinet Lubbers 2 vallen over een op het eerste gezicht vrij onbenullige strijdpunt. De Euroverkiezingen stonden voor de deur, en dan was daar, schijnbaar uit het niets, die nieuwe politieke groepering, die van klein links groot links zou moeten maken.

Het tot stand komen van Groen Links ging niet bepaald van een leiden dakje. In 1986 had de PPR het initiatief genomen om te komen tot een samenwerkingsverband tussen de kleine linkse partijen in de Tweede Kamer. De CPN en de EVP reageerden gematigd positief, maar de PSP verkocht 'nee'. Gek genoeg bleek het de PPR te zijn die samenwerking het minste nodig leek te hebben. Immers, bij de verkiezingen in '86 wist zij zich als enige te handhaven met twee zetels. De PSP verloor één zetel en de kommunisten en de progressief christenen keerden helemaal niet meer in de kamerbanken terug.

De roep om samenwerking bleef klinken en het onderhandelingsproces kwam, zij het moeizaam, op gang. In april '89 leek alles toch weer vast te lopen, toen de PPR de onderhandelingstafel verliet. Zij vond dat met name de CPN zich teveel richtte op het behoud van de eigen identiteit en zich niet wenste in te zetten voor een nieuwe politieke partij met een eigen en dus ook nieuwe identiteit. Na ingrijpen van de partijraad werd door een nieuwe onderhandelingsdelegatie op 19 mei alsnog een akkoord bereikt. Tot spoed aangezet door de val van het kabinet en dus de komende verkiezingen waren in no-time een gezamenlijk programma en kandidatenlijst tot stand gekomen. Na goedkeuring door de verschillende partijcongressen was Groen Links een feit.

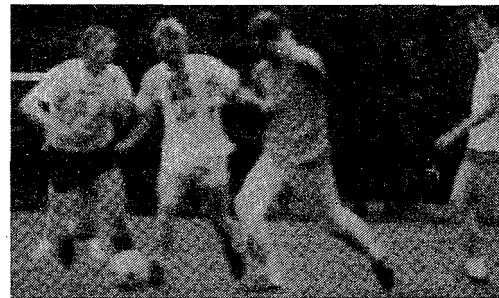
Wat heeft Groen Links het afge-

lopen jaar er nu van terecht gebracht? Deze vraag dwingt je te kijken naar de behaalde verkiezingsresultaten. In de politiek draait het er immers om zetels in vertegenwoordigende lichamen te winnen om zo ideeën en idealen in enigerlei mate verwezelijkt te zien. Het optimisme was aanvankelijk groot. Bij de Euroverkiezingen had de Regenboog zeven procent van de stemmen behaald en was daarmee de vierde partij. In allerlei peilingen stond Groen Links op tien tot twaalf zetels en de wervingskracht van onafhankelijke kandidaten als Paul Rosenmöller en Maarten van Poelgeest leek geen grenzen te hebben. Groen Links kwam echter niet verder dan zes zetels. Hoewel nog altijd drie meer dan in '86 was de teleurstelling groot. Groen Links werd geen vierde partij en kwam zelfs niet in de buurt van Van Mierlo.

Natuurlijk werden goede resultaten behaald, vooral in de grote gemeenten, maar veel van het verlies van de PvdA ging naar D'66, waar juist Groen Links had moeten profiteren.

Hoe valt de tot nu toe geringe aantrekkingskracht van Groen Links te verklaren? Allereerst moet natuurlijk het conservatieve stemgedrag van het Nederlandse electoraat in de jaren '80 vermeld worden. Ook nu het economisch gezien Nederland weer voor de wind gaat blijken veel kiezers niet de overstap naar links te durven maken. Dan is er de algemene identiteitskrisis waarin geheel links in de jaren '80 verzeild is geraakt. Oude waarden van links, zoals een heel sterke overheid en de fundamentele kritiek op ons politiek en economische stelsel lijken te hebben afgedaan, maar hebben nog niet plaats gemaakt voor nieuwe waarden en ideeën.

Naast deze wat meer algemene redenen zijn er ook meer specifieke zaken die bijgedragen hebben tot het feit dat Groen Links niet die winst behaald heeft, waarop werd gehoopt. Zo kunnen de tegenvallende resultaten van september verklaard worden uit het feit dat het de partij ontbrak aan tijd om zich voldoende bij de kiezers te kunnen profileren. In een paar maanden kun je niet

Niet die winst behaald, waarop gehoopt goedmaken wat in de voorafgaande jaren aan steun verloren is gegaan.

Maar ook na september heeft Groen Links nog niet getoond rijk te zijn voor een plaats als vierde of misschien zelfs derde partij van Nederland. De Tweede Kamerfractie blinkt nog niet uit in duidelijkheid en haalt zelden de publieciteit. Bovendien heeft de fractie blijkbaar moeite met het voeren van oppositie tegen een kabinet met de PvdA erin. Veel mensen vinden ook dat de partij over tal van onderwerpen, die misschien wat minder belangrijk zijn dan bijvoorbeeld milieu- en inkomensbeleid, geen heldere standpunten heeft, zoals over kriminaliteitsbeleid en Europese zaken. Natuurlijk is ook van belang dat de partij er nog niet in is geslaagd als eenheid naar voren te komen. Regelmatig worden we opgeschrikt door berichten over problemen bij de samenwerking in bepaalde regio's en over de oprichting van linkse of rechtse fora binnen de formatie. Ook de discussie over de inkomenspositie van de minima tussen Ina Brouwer en Peter Lankhorst spreekt in dit opzicht voor zich. Het is wel leuk natuurlijk, al die openheid, maar voor de kiezer is het bepaald geen teken van duidelijkheid en eenheid.

Konkluderend lijkt mij het grootste gevaar voor het succes van Groen Links dat het verdeeld zal raken in twee kampen: aan de ene kant de groep die vindt dat er voldoende ruimte moet blijven voor de oude partijen om zich binnen Groen Links te profileren en aan de andere kant de groep die meent dat Groen Links een geheel nieuwe partij moet worden, waar de oude partijstandpunten losgelaten worden en plaats maken voor nieuwe en frisse ideeën.

Straatsburg

Voor de meeste mensen begon deze reis zo rond een uur of acht maandagochtend de elfde juni. In Utrecht zijn vijf deelnemers met enige moeite in een busje geladen. Op weg naar de zesde deelnemer in Maastricht. Met Doreen haalden we ook Clouseau binnen, voor sommigen een genoeg, voor anderen iets minder. In ieder geval lalde aan het eind van de reis iedereen alle liedjes hartstochtelijk mee.

Pauline Verheule

Als ik in België kom neem ik me altijd voor geen rare opmerkingen over de benedenburen te maken want ze zijn zo lief. Toch snapten we daar niet alles. Bij Bastogne zou de nieuwe snelweg volgens de kaart klaar zijn. Dat was ook zo, alleen stond er zo'n groot hek voor. We moesten dus op een primitieve weg rijden, ondertussen kwijlend kijkend naar de brede snelweg die naast ons lag. (Dat kwijlen kan natuurlijk niet als Groen Links denkend mens maar we lagen al een uur achter op schema.) Verder verliep de reis voorspoedig. In Straatsburg rijden de mensen, net als in de meeste Franse steden, als beesten. Geen

probleem, wij passen ons wel aan.

Smachtend naar een bakkie leut ploften we voor het Europees Parlement neer waar Gijs Baks al zat te wachten met een aantal vrouwen en één man van de stichting tegen vrouwenhandel. Nadat nog een aantal mensen waren gearriveerd werden we vervolgens met een Euro-pen in de hand als zeer speciale gasten binnengelaten. Daar vertelde een ambtenaar wat het Europees Parlement ongeveer inhoudt en waar het mee bezig is. Nel van Dijk kwam ons vervolgens vertellen waar Groen Links in het parlement zich mee bezig houdt. Op zich heeft het Europarlement niet zo heel veel invloed, maar er zijn soms toch wel suksessen te halen. Naast het parlementaire werk is men ook veel bezig met het opzetten van Europese actiegroepen, bijvoorbeeld een Europese Des-werkgroep. Op deze manier ontstaan er Europese netwerken en kan men beter informatie uitwisselen om zo meer vaart achter de aktie te zetten.

Met een speltje met de Europese vlag in het knuisje werden we vervolgens geleid naar de pu-

blieke tribune van het parlement. Het parlement in aktie, wat inhoudt dat verschillende mensen hun verhaaltje afdraaien waarin ze hun standpunt over een bepaald onderwerp naar voren brengen. In de vergadering die wij bijwoonden werd onder andere gesproken over het niet meer hoeven te vervangen van het rijbewijs als je in een ander land gaat wonen. Dit heeft konsekwenties voor de regels die bijvoorbeeld gelden voor doven. Tijdens de zitting wordt streng op de spreektijd gelet. Een tijdmetter geeft de spreektijd aan. Bij overschrijding gaat de voorzitter hameren, de spreker sneller spreken en de tolk raakt de draad van het betoog kwijt.

Na bezichtiging van de kleine fraktiekamer werd iedereen weer in de bus geladen. Wij hadden nog een aangename aanraking met een vuilniskontainer en een paaltje (maar het rozenperkje bleef heel!) voordat we Straatsburg uit konden rijden richting Duitsland. Daar stond ons hotel waar van ons verwacht werd dat we ons als jongeren zouden gedragen: luidruchtig en rekalcitrant, maar dan wel ontzettend braaf. Dat hebben we dus maar zo gedaan.

Doos van Pandorra

Het EuroParlement

In dit artikelje wil ik het hebben over hoe het Europees parlement (EP) werkt. Ook wil ik wat zeggen waarom het niet werkt en wat de relatie van het EP met de raad van ministers en de Europese Commissie is. Als laatste wil ik betogen hoe belangrijk het EP voor ons kan zijn.

Wim Mulder

Onlangs ben ik samen met enige andere jonge radicalen op uitnodiging naar het EP in Straatsburg geweest.

Een groot probleem voor het EP is dat het nauwelijks serieus genomen wordt. Zeker niet door haar uitvoerend orgaan de Europese Commissie waar onder andere

Delors en Andriessen inzitten. Het EP kan hier vrijwel niets tegen doen want alleen als er meer dan 260 stemmen voor een besluit zijn moet de Europese commissie het besluit uitvoeren. Die 260 stemmen voor een voorstel komt zelden voor omdat er zelden meer dan 300 afgevaardigden aanwezig zijn.

Wat ook meespeelt is de rol die de raad van ministers speelt. Zij fietst door de zeggenschap van het EP heen en "adviseert" de Europese commissie hoe ze iets kan uitvoeren. De raad van minsters zijn de ministers van de dertien EG-landen. Als deze raad een kompromis heeft bereikt betekent dat dat alle landen zich in het besluit kunnen vinden. (het is

onduidelijk wie deze raad van ministers controleert). Een derde punt in het niet serieus nemen van het EP is het niet uitvoeren van besluiten door de lidstaten.

Het belang van het EP valt nauwelijks te overschatten. Als burger van de EG heb je groot belang bij een democratisch tegenspel van allerlei grote pan-Europese organisaties. Grote fabrikanten, werkgevers, instanties en een slecht milieu maken het nodig dat er een parlement komt die haar zwakke individuele burgers tegen grensoverschrijdende praktijken bescherming biedt. Wanneer je het EP meer macht geeft wordt het meer serieus genomen door zichzelf en door anderen. Dit is hard nodig.

Wat waart er rond

Groen Linkse jongeren? Hieronder wil ik centraal stellen welke plaats de jongeren van Groen Links straks in het politieke krachtenveld kunnen innemen. Zijn er bepaalde ideeën... maatschappelijke orde? Los van de financiële en organisatorische overwegingen wil ik ingaan op enkele inhoudelijke argumenten.

Eric Duivenvoorden

De mate waarin afscheid genomen gaat worden van de socialistische ideologie lijkt –in ieder geval op de achtergrond– een centraal thema te worden tijdens de komende onderhandelingen. Maar, wat komt ervoor in de plaats?

De afgang van de socialistische ideologie in Oost-Europa is bijna voltooid. Alsof het om een wedstrijd ging worden het Westerse liberalisme en kapitalisme tot grote overwinnaars uitgeroepen. Nu de ene partij haar nederlaag heeft moeten erkennen volgt automatisch de suprematie van de ander, wordt geredeneerd. Op deze overwinnaar, de ideologie van de vrijheid, rust nu de zware taak de rest van de wereld met de vrijheid te leren omgaan. Vaak gaat men nog een stapje verder. Wanneer aangenomen wordt dat de ideologie van de vrijheid de socialistische ideologie heeft verdrongen dan kan, aldus de redenering, tegelijk het einde van de ideologieën als zodanig afgekondigd worden. De kern van de ideologie van de vrijheid is namelijk de afkeer van ideeën die vantevoren vastleggen hoe iemand zich individueel of in de maatschappij heeft te gedragen. Want, zo redeneert men, hoe komt men eigenlijk aan zulke ideeën? Vertegenwoordigen zij soms een onbetwistbare, absolute waarheid waartegen niets meer in te brengen valt?

Opmerkelijk is echter dat de overwinning van de ideologie van de vrijheid op alle andere ideologieën vanuit twee nogal verschillende invalshoeken wordt opgeëisd. Aan de ene kant meent een liberaal en kapitalistisch pluralisme het gelijk aan zijn zijde te krijgen; het is een vrije markt die in deze wordt beschouwd als de beste garantie voor de individuele vrijheid. Aan de andere kant wordt vanuit een postmoderne en relativistische hoek de uiterste konsekwentie getrokken dat de mens

op niets anders een beroep kan doen om in vrijheid zijn doen en laten te rechtvaardigen dan op zijn eigen individuele ervaringen. De mens zet zelf zijn koers uit door te schipperen tussen alles wat hij denkt te kunnen gebruiken: feminisme, pacifisme, ekologisme, evangelisme, kommunisme, katholicisme, socialisme, pluralisme, reformisme, radikalisme, liberalisme, anarchisme. een beetje van dit en een beetje van dat, zonder er één in zijn totaal aan te hangen: "Anything Goes".

Welke konklusies kunnen we uit het bovenstaande afleiden ten aanzien van een nieuwe te vormen Groen Linkse jongerenorganisatie?

In de eerste plaats dient gewezen te worden op het gevaar dat de taal van het postmoderne anti-dogmatisme uitstekend begrepen wordt door de bestaande vrije markt in de westerse maatschappijen. De vrije markt houdt zich juist in stand door gebruik te maken van het adagium: "Anything goes". Door zo te functioneren is ze ook in staat zich voortdurend te vernieuwen. In zekere zin is het ontbreken van enige andere vorm van ideologie een voorwaarde voor het bestaan van de vrij markt zelf. Wanneer je om je heen kijkt zie je ook dat de vrije markt uitstekend in staat is om flexibel in te spelen op onverwachte combinaties. De meest eksotische combinaties op het gebied van film, muziek, mode, voeding en hebbedingen kun je samenstellen om een eigen "lifestyle" te ontwikkelen die bij jouw persoonlijkheid past. Zelfontplooiing?

de andere kant van de medaille is echter dat de bestaande situatie in de maatschappij niet verandert; alles blijft zoals het is! Werkloosheid, armoede en de aantasting van het milieu; de vrije markteconomie is niet in staat de door haar voortgebrachte problemen in toom te houden, laat staan op te lossen.

Op de tweede plaats werpt het bovenstaande een ander licht op de rol van het socialisme. Mij dunkt dat haar klassieke rol is uitgespeeld; als ideologie van de klassenstrijd is ze achterhaald, als utopie ongelooftwaardig. De waarde van de erin gelegen inzichten komt met name naar boven wanneer we ze toepassen

op het hierboven geschetste dilemma van het anti-dogmatisme en de ongeremde vrijheid van het individu aan de ene en het maatschappelijk functioneren van de vrije markt aan de andere kant. Marx's inzet –de afschaffing van de vrije markt– komt voort uit de achterliggende drijfveer om een bepaalde gemeenschapszin te herstellen, om de ontworteling van de mens in de moderne maatschappij tegen te gaan. Hij streefde dit na zonder terug te vallen op één of andere God als bindmiddel. Ieder voor zich; maar wat voor ons allen?

Het lijkt mij dat dit oorspronkelijke streven van Marx niets aan aktualiteit heeft ingeboet. Integendeel, de kwestie heeft zich in onze technokratisch, bureaucratische en apathische samenleving enkel verscherpt.

Met het wegvallen van de op Marx geïnspireerde ideologieën lijkt zich een grote leegte van Links Nederland te hebben meester gemaakt waar het een maatschappijkritiek betreft die meer om het lijf heeft dan wat vertrouwd in het gehoor liggende slogans. Het is daarom toe te juichen dat de zorg voor het milieu in staat is dit vacuüm voor een belangrijk deel op te vullen. Op zich biedt een vereenzelving met de zorg voor het milieu nauwelijks mogelijkheden om je als politieke organisatie te profileren. Tot vervelens toe zal iedereen het met je eens zijn! Pas als de maatregelen die uit deze vereenzelving voortvloeiën gerechtvaardigd worden door standpunten die ingebed zijn in een breed veld van maatschappelijke inzichten, bestaat pas de kans dat je waarmaakt waar je voor staat: radikale politiek. Dat betekent bijna automatisch dat, in ieder geval in eerste instantie, de meesten in onze samenleving het niet met Groen Links eens zullen zijn.

De doos van Pandora dient als open forum voor de mening van de lezers van de Jonge Radikalenkrant. Mocht jij als lezer ergens je mening over willen geven of ergens op willen reageren dan kan dat. Stuur je stuk naar het redactieadres (Laan. van Altena 35, 2613 AG te Delft). De redactie behoudt zich wel het recht voor om artikelen in te korten. De doos van Pandora staat ook open voor vragen van lezers aan de redactie.

BESTUURSPAGINA

Hallo Jonge Radikalen,

Het heeft even geduurd, maar hier ben ik dan: de nieuwe, tijdelijke, vaste medewerker. Tijdelijk omdat ik als dienstweigeraar maar tot december 1991 aan het werk ben; vast omdat ik tot die tijd met de grootst mogelijke regelmaat op het partijbureau te vinden zal zijn.

Ik ben 27 jaar oud en vader van een klein zoontje. Vorig jaar ben ik als filosoof en socioloog afgestudeerd. In de eerste helft van de jaren tachtig ben ik, naast mijn studie, actief geweest in de Amsterdamse kraakbeweging, in het bijzonder in de Staatsliedenbuurt. Het is in deze oude 19e eeuwse stadswijk, waar ik nog steeds woon, dat ik samen met anderen de non commerciële gredeschapsuitleen "De Blauwe Duim" draaiende houdt. Verder heb ik een gezonde afkeer van de gevestigde Haagse politiek en voel me vaak verloren en opstandig in de wereld van prullaria, Véronique en Peter Stuyvesant.

Het is de bedoeling dat ik me met tal van zaken bezig ga houden: van administratief en ondersteunend tot inhoudelijk en creatief. Met de vorming van een Groen Links jongerenorganisatie hebben de PPR-jongeren hun eigen doodvonnis getekend. Ik zie het als mijn belangrijkste opgave om deze nieuwe jongerenorganisatie een flitsende start te bezorgen.

Ik vind dat de Groen Links jongeren zich veel op straat moeten laten zien, zij het niet om hun gebrek aan ideeën te camoufleren. Noch vind ik dat in de nieuwe organisatie het verdwenen dogmatisme gevierd moet worden als de nieuwe heilsleer. Niets is vanzelfsprekend, laat staan linkse politiek.

Door middel van het opzetten van discussies, het organiseren van inspirerende uitstapjes en het aanbieden van diverse cursussen en thema-

groepen, wil ik bereiken dat de PPR-jongeren zich thuis gaan voelen in een Groen Links jongerenorganisatie. Ik hoop in de nabije toekomst met velen van jullie kennis te kunnen maken. Niet in de laatste plaats om me op de hoogte te stellen van jullie wensen en ideeën omtrent al-

les wat politiek zo interessant kan maken. Zelf ben ik voorlopig voor iedereen met vragen, suggesties en wat iets meer zij bereikbaar op het partijbureau.

Eric Duivenvoorden

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR.

Het ad interim bestuur is niet meer.

We zijn nu definitief gekozen. Namens het bestuur, bedankt.

Het feest was heel erg leuk. De debatten waren fel, Ria Beckers feliciteerde ons, de voetbalwedstrijden waren spannend, de barbecue was lekker, de band Prima was prima, Ien van Duijnhoven was heel goed en de Gigantjes, gigantisch leuk. Dus voor al degenen die niet geweest zijn, jullie hebben heel wat gemist. Hierbij wil ik speciaal de feestcommissie bedanken voor hun werk. Dus Sabine, Berry, Gretha, Henk, Jan, Wil, Rob en Eric hartelijk bedankt.

Dat het bestuur niet alleen goed is in vergaderen, bleek wel bij het voetballen. Maar liefst 4 bestuursleden zaten in de halve finale. Vincent bij de "Utrechtse Boys" en Gretha, Pieter, Leon in het team "En Omstreken" met Ilse als coach. De finale bleek echter voor iedereen onbereikbaar. Deze keer won "Het Binnenhof" met glans.

Op 27 oktober is er een congres in Zwolle. Op dit congres zullen de PPR-jongeren hun definitieve oordeel moeten geven over het onderhandelingsresultaat dat als basis zal dienen voor de Groen Links jongerenorganisatie.

Het is de bedoeling dat afdelingsberichten en andere mededelingen die op deze pagina's thuis horen in het vervolg bij Eric op het partijbureau terecht komen. De volgende sluitingsdatum is 12 september. Maar houdt in de gaten waar de PPR-jongeren tegen die tijd precies zitten. Er is een kans dat we voor die tijd al verhuisd zijn. De PPR zal namelijk vanaf 1-9-'90 zijn intrek nemen bij Groen Links.

Ten slotte: ook het bestuur heeft last van vakantiekriebels.

BESTUURSPAGINA

Festival van de Toekomst

Van vrijdagavond 28 september tot en met zondagmiddag 30 september organiseert het Oost-West bureau voor jongeren van Pax Christi in het kader van de Vredesweek het "Festival van de toekomst".

Aan het "Festival van de toekomst" zal naar verwachting worden deelgenomen door duizend jongeren uit Nederland en zo'n 200 Oosteuropese jongeren. Het thema van het festival is: "Oost en West op weg naar een nieuwe toekomst".

Het festival is een mixture van muziek, theater, film, lezingen en workshops gegeven door Oosteuropese jongeren. Zo zijn bijvoorbeeld de bands Nastya en Dieti uit de Sovjet-Unie uitgenodigd en de vrouwenband Oci Chornye uit Polen. Gruppo Sportivo verzorgt het slotoptreden. Er worden recente documentaires vertoond over de ontwikkeling -en in Oost-Europa,

en jongeren uit Oost-Europa zullen workshops geven over de recente ontwikkelingen in hun land. Dit met name aan de hand van zeer concrete projecten waar zij bij betrokken zijn. In de theatertent worden stukken uitgevoerd van Havel, Mrozek en Brecht.

De kosten bedragen F 50,-, incl. twee overnachtingen. Je moet zelf tent en slaapzak meenemen. Op het festival terrein is goed en goedkoop eten verkrijgbaar. Tevens bestaat de mogelijkheid om zelf jongeren uit Oost-Europa uit te nodigen. Wil je meedoen of misschien nog wat meer

'31

'31 is een vereniging van 27 jongerenorganisaties. Ook de PPR-jongeren zijn lid. Het doel van '31 is vooral de jongerenorganisaties te vertegenwoordigen in multilaterale verbanden (dit zijn verbanden tussen meerdere landen), het gaat dan over organisatorische en statutaire aangelegenheden en om lidorganisaties toegang te geven tot multilaterale fora.

'31 is om haar doelen te bereiken aangesloten bij de Council of European Youth Committees en het jeugd forum van de Europese Gemeenschap. Ook neemt '31 deel in de activiteiten van de Raad van Europa, Oost-West jongerensamenwerking en de Verenigde naties. Ieder jaar gaat er van '31 uit een jongerenvertegenwoordiger naar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en iedere twee jaar gaat een jongerenvertegenwoordiger naar de Algemene Conferentie

van de UNESCO (de VN organisatie voor onderwijs, wetenschap en cultuur.) De twee vertegenwoordigers van het afgelopen jaar zijn weer terug in Nederland. Ze gaan nu scholen en groepen langs om over hun ervaringen te vertellen. Als afdeling of als een groepje geïnteresseerden kun je een afspraak maken voor een bijeenkomst. Je moet dan bellen naar Exis tel 020-262664 en vragen naar Luuk Heijlman. Ga wel van te voren even na wat je precies wilt. Wil je een algemene

AGENDA

4 augustus

Is er weer een vergadering van de klankbordgroep. Iedereen is van harte welkom om 13.30 in de Eerste Weteringdwarsstraat 4, in Amsterdam. Voor meer informatie en de stukken voor de volgende vergadering bel Pieter 04490-46058. (weekends)

28,29,30 september

In Nijmegen vind dan het festival van de toekomst. Voor meer informatie zie stukje op deze pagina.

29 en 30 september

In dit weekend organiseert de Meidengroep van de PSJG een thema-weekend. Het thema is deze keer: Meiden en zelfbeeld.

Als je zin hebt om mee te doen en het een goed idee vindt om, met het oog op de vorming van de Groen Links jongeren, kennis te maken met de meiden van de PSJG neem dan contact op met Ellen: 020-253946.

13 oktober

Is er in Utrecht een Eritrea-dag. Het is een informatiedag met als thema: "Leven en toekomst in Eritrea". Naast informatie zijn er ook leuke activiteiten m.b.t. Eritrea. Nadere informatie volgt nog.

27 oktober

Het PPR-jongerencongres in Zwolle over de toetreding tot de Groen Links jongerenorganisatie.

uitleg over de VN of Unesco, wil je meer een verslag hoe het er aan toe gaat of wil ben je eerder geïnteresseerd in de invloed en de macht van de VN.

Verder zoek ik enthousiaste mensen die een groepje willen vormen dat zich bezig gaat houden met '31.

**Voor meer informatie:
bel Ilse 020-335465.**

Positief kritisch

Revoltant

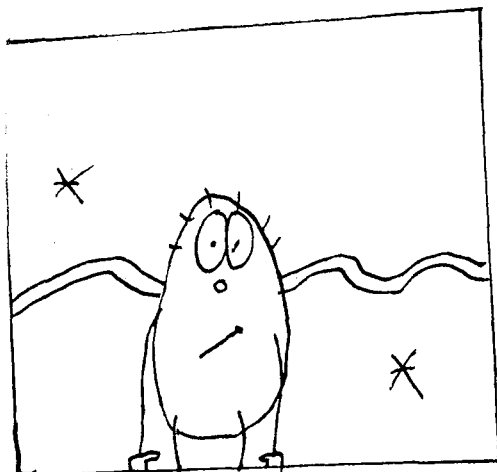
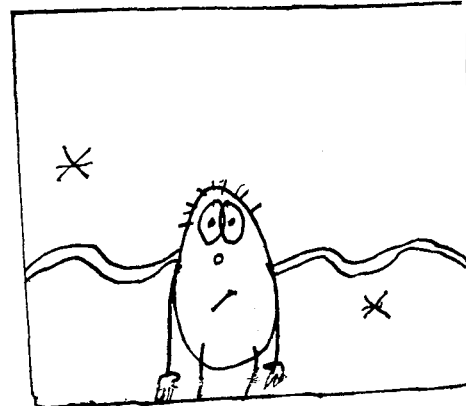
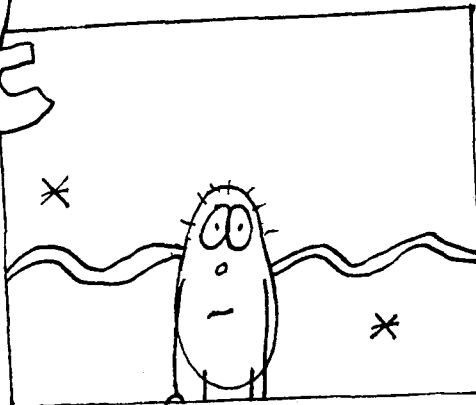
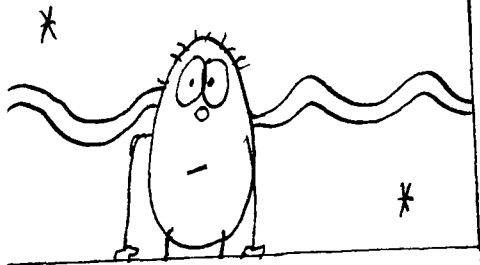
Het is droevig. Alsof de heilstaat in zicht is gekomen heeft iedereen zich van het etiket 'negatieveling' ontdaan. En, alsof dat nog niet genoeg is, menen al die positivo's mij het recht op 'negatief doen' te moeten ontnemen. Ook de PPR-jongeren doen aan deze negatie van het negatieve mee. Ondanks dat het met de PPR-jongeren eigenlijk droevig gesteld is heeft het kongres in zijn allerhoogste wijsheid besloten dat de Jonge Radikalenkrant positief kritisch moet zijn. Ja, je leest het goed; als de PPR-jongeren bereidt zijn

f10.000,- van haar totale begroting van f60.000,- voor een feestje uit te geven moet daar positief over bericht worden, en dat terwijl ze verder nauwelijks activiteiten ontplooiën. En dat zou ik positief moeten bekritisieren. Zijn we helemaal belazerd? Ten eerste heb ik geleerd zelf te denken en vanuit dat zelf denken te handelen. Ten tweede verwacht ik niet dat de PPR-jongeren zich op deze manier met zinnige zaken bezig gaan houden. En dat terwijl nog zoveel niet-menselijke natuur en mensen worden uitgebuit door mensen en nog zoveel mensen worden beperkt in hun han-

delingsvrijheid.

Maar, over één ding wil ik positief zijn, en dat is over jullie, lezers van de Jonge Radikalenkrant. In jullie geloof ik. Ik roep jullie dan ook op de girorekening van de PPR-jongeren leeg te roven en van dat geld allerlei nuttige en leuke politieke activiteiten te ontplooiën. En laat je niet omver lullen door één of andere hotemetoot die door de functie van penningmeester meent te moeten beslissen dat jij geen geld krijgt. Neem het dan gewoon. Het is immers geld voor de PPR-jongeren en jij, als lid, weet het beste hoe dat geld te besteden.

Eibert

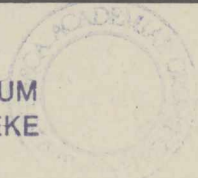
JONGERADIKALENKRANT

DNPP

Jongereninitiatieven
Groen Links jongerenoverleg uit
elkaar
FNV-jongeren opgericht
Roemenië revolutieland
PPR-jongeren flessen met

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

1990

JONGEREN

1e Weteringdwarsstraat 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Kolofon

De Jonge Radikalenkrant is een uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
1e Weteringdwarsstr 4
1017 TN Amsterdam
020-228461

Abonnementprijs:

PPR-Jongeren gratis
individueel f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer (strips)
Jan Willem de Vries (strips)
Mark de Vos
Peter Janssens.

Verder werkten mee:

Ilse Mutsears
Eric Duivenvoorden
Sabine Zwiars

Lay-out: De Redactie

Drukkerij: Pasklaar Sittard

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Kopij voor de volgende Jonge Radikalenkrant naar:

Peter Janssens
Laan van Altena 35
2613 AG Delft
015-134022

Thema volgende krant:

Geld

Sluitingsdatum:

24 oktober

**RACISTEN
doen het stiekum**

De doos van Pandora dient als open forum voor de mening van de lezers van de Jonge Radikalenkrant. Mocht jij als lezer ergens je mening over willen geven of ergens op willen reageren dan kan dat. Stuur je stuk naar het redactieadres (Laan van Altena 35, 2613 AG te Delft). De redactie behoudt zich wel het recht voor om artikelen in te korten. De doos van Pandora staat ook open voor vragen van lezers aan de redactie.

Inhoud

Jongerenoverleg gesprongen

Na bijna een jaar onderhandelen is het Groen Linkse jongerenoverleg uit elkaar gevallen. Twee organisaties willen niet meer meedoen, nietemin gaan de overgebleven vijf deelnemers door, sterker nog, de PPR-jongeren lijkt het opstappen van Rebel en ANJV te bejubelen. / pag 3

FNV-jongeren herrijst

Nadat de jongerenbeweging verbonden met de FNV is opgeheven, is gewerkt aan het oprichten van de FNV-jongeren. De kersverse jongerenorganisatie heeft een hoofd voorlichting: Els Buiting; zij doet uit de doeken dat de FNV-jongeren honderd eigen leden heeft. / pag 3

Roemenië revolutieland

Sommige mensen gaan naar de zonenhet strant, andere bezoeken een stad in een ver land, zo lijken jongeren anno 1990 hun vakantie door te brengen. Er zijn ook jongeren die op zoek gaan naar mensen die wat te vertellen hebben, jongeren die op bezoek gaan bij mensen in landen waar politiek bedrijven soms wel een heel wrange bijsmaak heeft. Sabine Zwiars ging naar Roemenië en sprak daar de mensen. / pag 4

PPR-jongeren flessen pak

Melkpakken; de PPR-jongeren willen de fles terug. Actievoeren daarvoor deden ze op 1 september met behulp van milieudefensie. In de Albert Heijn stikers achterlaten en daarvoor in de plaats handtekeningen terug nemen; zo wordt boodschappen doen op zaterdag iets waarbij je vermaakt wordt en uitloopt op een discussie over de grootte van een winkel. / pag 6

En verder

Bestuurspagina's / pag 8, 9,10&11; Revoltant / pag 12; en Eibert/ pag 12

Rektifikatie

In het artikel 'Wat waart er rond' van Eric Duivenvoorden in de Jonge Radikalenkrant nr. 5 is een hinderlijke fout geslopen. Regel 6/7 van het artikel bevat de volgende zin: 'Zijn er bepaalde ideeën ... maatschappelijke orde?'

Deze zin had als volgt moeten luiden: 'Zijn er bepaalde ideeën die de deelnemers aan de nieuwe organisatie met elkaar kunnen verbinden? Is er meer dan een pragmatische houding van verzet tegen de gevestigde maatschappelijke orde?'

Doos van Pandora

Door de vakantie is de doos van Pandora in deze Jonge Radikalenkrant gesloten gebleven. Derhalve kwamen er geen gaven en kwalen uit de doos tevoorschijn, aldus bevat nr.6 geen rubriek 'De doos van Pandora', nietemin kun je als lezer nog

steeds je mening over een maatschappelijk onderwerp; de PPR-jongeren; of de Jonge Radikalenkrant in deze rubriek geplaatst krijgen. Stuur je mening of vragen naar het daarvoor bestemde adres.

Overleg gesprengen

Amsterdam, 28 augustus 1990 – Het ANJV (Algemeen Nederlands JeugdVerbond) en Rebel zijn uit de onderhandelingen voor de op te richten Groen Linkse jongerenorganisatie gestapt. De nauw aan de SAP verbonden organisatie Rebel is van mening dat de 'anti-kapitalistische strijd' niet voldoende in de nieuwe organisatie terug is te vinden. Voor het van oorsprong kommunistische ANJV geldt dat het voorlopig nog teveel aan haar eigen specifieke organisatievorm hecht. Met het afwijzen van een federatie

van organisaties ziet het Jeugdverbond de subsidie van de gemeente Amsterdam en het zelfstandig onderkomen verloren gaan. De voornamelijk Amsterdamse organisatie heeft verklaard desondanks te hopen op een vruchtbare en intensieve samenwerking met de nieuwe organisatie.

Voor de onderhandelaars van de PPR-jongeren was de mededeling van het ANJV en Rebel een reden tot een klein feestje. Vincent van Rijswijk liet als gevolg van het behaalde 'onderhandelingsresultaat' de

drank vloeien.

Met het verdwijnen van het ANJV en Rebel blijven de aan de PSP verbonden PSJG (Pacifistische JongerenGroepen) en de PPR-jongeren met ieder ca. duizend leden als belangrijkste organisaties over. Deze twee grote organisaties worden gecompleteerd door de ongeveer tachtig jongerenleden van de Vereniging Groen Links, de enkele leden van het aan de EVP verbonden JOP (JongerenPlatform) en een aantal CPN-jongeren verenigd in een aan de CPN verbonden werkgroep.

FNV-jongeren herrijst

In het kader van de jongereninitiatieven presenteert de Jonge Radikalenkrant de FNV-jongeren. Eén van de redactieleden zocht Els Buiting op, hoofd voorlichting van deze kersverse jongerenorganisatie, en won wat informatie in.

Mark de Vos

De FNV-jongeren is nog maar pas opgericht; om precies te zijn op 17 maart van dit jaar. De afgelopen maanden zijn besteed aan het opzetten van de organisatie en het uitwerken van allerlei ideeën. Op 27 oktober zal de FNV-jongeren zich op een manifestatie in de Jaarbeurs in Utrecht presenteren. Vanaf dat moment zal ze ook als volwaardige organisatie gaan functioneren.

Jongerenbeweging

Het initiatief tot de oprichting van de FNV-jongeren kwam nadat de Jongerenbeweging verbonden met de FNV in elkaar was gestort. Volgens Els Buiting was het van het begin af aan de bedoeling een hele nieuwe organisatie op te zetten, met een betere structuur en een nieuw beleid. Als de hele organisatie in elkaar is gezet zal de FNV-jongeren dezelfde rechten en plichten krijgen als de andere bonden binnen de federatie.

Leden

De nieuwe jongerenorganisatie heeft twee soorten leden. In de eerste plaats zijn er de jongeren onder de 27 jaar die lid zijn van één van de FNV-bonden. Zij kunnen gratis lid worden van de FNV-jongeren. Daarnaast zijn er de eigen leden, jongeren die wel lid zijn van de FNV-

jongeren maar niet van één van de vakbonden. Zij moeten dan ook kontributie betalen. De FNV heeft ongeveer 100.000 leden onder de 27 jaar. Els verwacht dat een groot deel van hen lid zal worden van de FNV-jongeren. Het aantal eigen leden is nog erg bescheiden, ongeveer honderd, maar het is de bedoeling dat er een grote ledenwervingskampanje wordt opgezet.

Aktiviteiten

De vraag is natuurlijk waar de FNV-jongeren zich zoal mee gaat bezighouden. Allereerst gaat de organisatie zich richten op het behartigen van de specifieke belangen van jongeren binnen de federatie. Ze zal proberen invloed uit te oefenen op de bonden om rekening te houden met de belangen van jongeren. Zo zal ze bij de bonden aandringen op het verwerven van speciale rechten voor jongeren binnen de CAO's. Deze activiteiten van de FNV-jongeren moeten er toe leiden dat de verschillende FNV-bonden een geïntegreerd 'jongerenbeleid' gaan voeren.

Als één van de belangrijkste activiteiten noemt Els "informatie en advies". Jongeren moeten met allerlei vragen over scholing, opleiding, werk en inkomen terecht kunnen bij de FNV-jongeren. Speciaal daarvoor zal een bestand worden opgebouwd van instanties waarnaar jongeren met heel specifieke vragen doorverwezen kunnen worden.

Een derde activiteit vormen de projecten in de regio's. Deze zullen georganiseerd worden door de zes regiokantoren, waarvan er reeds vier

werkzaam zijn en de andere twee in januari van start zullen gaan. De projecten zullen gericht zijn op verschillende doelgroepen, zoals bijvoorbeeld meiden, allochtone jongeren en langdurig werkloze jongeren.

De vierde activiteit richt zich op studenten en scholieren en hun positie in de samenleving. Op dit gebied wil de FNV-jongeren ook samenwerken met andere jongerenorganisaties, zoals bijvoorbeeld de LSVb. Ook hier zal speciale aandacht geschonken worden aan informatie en advies.

In het activiteitenplan van de organisatie wordt ook het ontwikkelen van een korte termijn beleidsplan genoemd. Zo wil de FNV-jongeren haar spreekbuisfunctie richting de politiek en de vakbeweging waarmaken. Als laatste worden genoemd de thema-aktiviteiten. Twee thema's worden centraal gesteld, de eenwording van Europa in 1992 en het milieu. Het is de bedoeling op deze twee gebieden onderzoek te verrichten en informatiemateriaal te maken.

De FNV-jongeren gaat dus ambitieus van start. Er lijkt voor haar dan ook genoeg te doen. Want speciale aandacht voor jongeren en hun economische positie en plaats op de arbeidsmarkt is in de jaren '80 onder het bezuinigingsregime van Lubbers een ondergeschoven kindje geworden. In hun startplan wijst de FNV-jongeren er dan ook zelf op dat ze "een bijdrage kunnen leveren aan het proces van sociale vernieuwing".

Wil je meer informatie over de FNV-jongeren dan kun je bellen met het kantoor in Houten, tel. 03403-51590

Roemenië, re- volutieland

Roemenië, het land van een onduidelijke revolutie. Acht jongeren van verschillende jongerenorganisaties waaronder CDJA, JS en PPR-jongeren zijn op uitnodiging van Pax Christi in dit vreemde land op bezoek geweest. Het doel van de reis was om kontakten te leggen met verschillende organisaties in Cluj, Boekarest en Timisoara. Voor de PPR-jongeren ging Sabine Zwiers.

Sabine Zwiers

De eerste plaats van bestemming is Cluj, een stad in Transsylvanië, dat samen met de andere twee delen: Moldavië en Walachije, Roemenië vormt. In Cluj wonen we eerst een gedeelte van een oekumenische conferentie bij, waar afgevaardigden van kerkelijke vredesbewegingen uit verschillende Europese landen praten over de toekomst van Europa. We hadden ons speciaal gehaast om Lászlo Tökes te horen spreken, de dominee rond wie in december vorig jaar in Timisoara de opstand tegen Ceausescu is begonnen.

Boekenwinkels

Tökes is echter niet aanwezig op de conferentie en later horen we dat hij in Hongarije een ernstig auto ongeluk heeft gehad. Tijdens de conferentie besluit ik om weg te gaan en door Cluj te gaan lopen. De drang om voor het eerst kennis te maken met het leven in een Roemeense stad is nu eenmaal groter dan het luisteren naar de problemen van de Friese minderheid in Nederland. Al snel zie ik de eerste rijen voor de winkels staan en loop ik langs een boekenwinkel, waarvoor een bak met brandende kaarsjes staat en bloemen zijn neergelegd ter nagedachtenis van de doden die tijdens de revolutie zijn gevallen. Uit woede bestormden de mensen toen de boekenwinkels, die vol lagen met boeken 'van' en over Ceausescu. De sporen van de poging om de winkel in brand te zetten zijn nog duidelijk te zien. Later zien we in Timisoara een boekenwinkel die compleet is uitgebrand.

Opvallend zijn ook de gas- en elektriciteitsmeters, die aan de huizen zijn bevestigd op een manier dat ze door een voorbijganger goed te zien zijn. Zo kon gemakkelijk gekontroleerd worden of iemand teveel

elektriciteit of gas gebruikte. Big Brother is watching you.

Felle discussie

's Middags gaan we naar Cornel, onze kontaktpersoon in Cluj. Hij is rond de veertig, leraar economie op een middelbare school en woont alleen in één van de buitenwijken in Cluj. Terwijl wij volgegaten worden met zelfgemaakte sterke drank van bessen en pruimen komt Miklós binnen. Hij is voorzitter en oprichter van Madisz, de Hongaarse jongerenbeweging in Cluj; met de jongeren van die organisatie zullen we veel optrekken. Zowel hij als Cornel blijken voor ons eten en slaapplaatsen te hebben geregeld en ze beginnen hierover een felle discussie in het Roemeens.

Uiteindelijk besluiten wij om bij Cornel te eten en te gaan slapen bij de jongeren van Madisz, wetende dat we geen van beiden kunnen passeren, omdat de één Roemeen is en de ander Hongaar, iets wat bij veel mensen gevoelig ligt. Cornel heeft zeer uitgebreid voor ons gekookt en pas later, als we weten wat er te krijgen is aan eten en hoe duur het is, beseffen we hoeveel moeite en geld hem deze maaltijd moet hebben gekost. Overal waar we komen treffen we dezelfde gastvrijheid aan: er zijn slaapplaatsen voor ons geregeld en we krijgen uitgebreide maaltijden, waar we vooral veel van moeten eten. Het maakt niet uit of we om drie uur 's nachts komen. Er wordt altijd op ons gewacht en ons een warme maaltijd voorgeschoteld. We weten ons vaak geen raad met de enorme gastvrijheid van de Roemenen en kunnen eigenlijk maar weinig terug doen met de kado's die wij hebben meegenomen.

Glazen potten

De mensen zien er ongezond uit en

vooral in de dorpen treffen we veel armoede aan. Als we zelf op de zwarte markt gaan kijken blijkt er op zich wel voldoende eten te zijn, maar het is zeer eenzijdig en vaak duur. Alleen paprika's, tomaten, aubergines en aardappelen zijn goed te krijgen. Het fruit is slecht en het vlees (als het er is moet je er zeker vier uur voor in de rij staan) bestaat uit één bonk vet, waar men ook wel zeep van maakt. Eén keer krijg ik melk, het ziet er wat bruinig uit en is ontzettend zoet, net zoals de meeste koffie die je krijgt. Nadat ik dapper twee slokken genomen heb komt mijn maag in opstand, wat helaas wel vaker tijdens de reis zal gebeuren. Nieuwsgierig wat er daar te verkrijgen is, loop ik een supermarkt in. Er staan alleen maar rijen glazen potten met groenten, die niemand koopt, omdat het niet te eten schijnt te zijn en de versheidsdatum vaak al een paar jaar verlopen is. De schappen waar vlees hoort te liggen zijn leeg.

Niet zo spontaan

We krijgen veel verhalen te horen over de hulpgoederen die door het westen zijn gestuurd. De regering (het Front van Nationale redding) heeft de meeste goederen in de winkels gelegd en vaak tegen hoge prijzen verkocht. Alleen goederen die via bijvoorbeeld kerken zijn verspreid zijn direkt bij de mensen terecht gekomen. Het Front heeft de goederen voor de verkiezingen gebruikt als propagandamiddel om te kunnen zeggen dat zij er voor gezorgd hebben dat er meer te krijgen was in de winkels. Overal horen we negatieve verhalen over het Front. Veel Roemenen voelen zich door de huidige regering bedrogen. Zo geloven nog maar weinig mensen dat hetgeen in december gebeurd is een echte revolutie was. Het Front zou al veel eerder hebben bestaan en samen met de militairen en volgens sommigen ook met een deel van de Securitate, een coup hebben voorbereid. De opstanden in de straten waren volgens iedereen wel spontaan, maar het Front heeft daar meteen van geprofiteerd en er een schijnrevolutie van gemaakt. In Boekarest lopen we over het plein met het presidentiële paleis van Ceausescu. Op dat plein organiseerde Ceausescu op 21 december een 'aanhankelijkheidsbetoging', die uit zou groeien tot de eerste opstand in Boekarest. Het vreemde is dat alle gebouwen op het plein kapot zijn geschoten, behalve het paleis. Daniëla, onze kontaktpersoon in Boekarest, vertelt dat, nadat Ceausescu via het dak per helikopter

was weggevlucht, Iliescu al heel snel op hetzelfde balkon stond. Als het leger en de Securitate echt tegen hem waren geweest hadden ze hem zo neer kunnen schieten, maar op het hele gebouw is nergens een beschadiging te bespeuren. Veel verhalen, die wij horen wijzen er inderdaad op dat de revolutie niet zo spontaan was als werd gedacht. Volgens de meeste Roemenen, die wij spreken, is Iliescu een kommunist waar weinig veranderingen van te verwachten zijn.

weggelegd voor de 'Nomenklatoera', de hoge bonzen in de partij. We worden door hem uitgenodigd om bij hem en bij vrienden van hem te blijven slapen. Met z'n tweeën gaan wij met Dorina mee, de dochter van een goede vriend van Petrina. Als we bij haar huis komen, kijken we onze ogen uit. Het huis staat vol met dure antieke spullen en mooie meubels. Zelf heeft ze zeker vier radio's, iets wat voor de doorsnee Roemeen niet te betalen is. Ze vertelt echter dat haar vader in

Door je organisatie niet politiek te noemen heb je meer kans om je activiteiten dan toch voort te zetten. Daarnaast doen de politieke partijen weinig om de slechte naam van de politiek weg te nemen. Ze doen veel beloftes, maar houden weinig activiteiten en zijn meer bezig met macht dan met het dagelijks leven in Roemenië.

Twee organisaties maken grote indruk door hun realistische en actieve opstelling. In Boekarest bezoeken we de studentenliga, waar Marian Munteanu de leider van is. Als we er zijn is hij net een week uit de gevangenis, waar hij heeft gezeten sinds half juni. Hoewel eerst gezegd werd dat hij te moe was om met ons te spreken komt hij toch binnen. Het is iemand met een enorme uitstraling en hij maakt veel indruk op ons. De studentenliga is één van de organisaties die proberen om de mensen direkt te bereiken, zo vertelde Munteanu dat er een aantal studenten naar de mijnwerkers is gegaan om met hen te praten. Ze hebben daarbij de mijnwerkers die Munteanu in elkaar geslagen hebben uitgenodigd naar Boekarest te komen om met Munteanu te praten. Dat dit succes heeft gehad viel onlangs in de krant te lezen; de studenten gaan nu actie ondernemen samen met de mijnwerkers, die hebben toegegeven door de regering te zijn misleid.

Roemeense wijk, nu allemaal flats na platgooien oorspronkelijk bebouwing

Werken in Jemen

In Boekarest bezoeken we de belangrijkste oppositiepartijen, de Liberale partij, de Christen-Demokratische Boerenpartij en de Sociaal-Demokraten. Zelf was ik niet zo onder de indruk van de partijen. Ze weten vooral veel in mooie algemene termen te zeggen, maar verder heb ik niets gehoord over concrete activiteiten. De verschillen tussen de partijen spitsen zich vooral toe op de economische hervormingen, die zouden moeten plaatsvinden en vooral in welk tijdsbestek. Zo vindt de Liberale partij dat er in één keer een markteconomie moet worden ingevoerd, de zogenaamde 'shock-therapie'. De Sociaal-Demokraten zijn daar absoluut niet voor. Dat zou immers betekenen dat veel fabrieken moeten sluiten, omdat ze niet winstgevend zijn en vooral ook dat heel veel Roemenen werkeloos zullen worden. Over de Boerenpartij had ik zelf zeer mijn twijfels en dan vooral over de posities die de verschillende leden onder Ceausescu hebben vervuld. Zo woont de eerste sekretaris van de partij, Petrina, in een heel mooi groot huis, wat onder het kommunistische bewind alleen was

Jemen heeft gewerkt en daarvandaan al die spullen meenam. Wij krijgen hierdoor het vermoeden dat haar vader bij de Securitate werkte, aangezien je alleen in het buitenland kon gaan werken als je een hoge functie bij de Securitate had. Later wordt ons vermoeden bevestigd en horen we dat haar vader majoor bij de Securitate was en misschien nog wel is, want volgens veel Roemenen is de Securitate nog steeds actief al of niet in samenwerking met het Front.

Uitstraling

Naast de verschillende politieke partijen bezoeken we ook enkele civiele organisaties, die zich in de praktijk echter veel meer met politiek bezig houden dan de politieke partijen. Veel organisaties noemen hun organisatie niet politiek, omdat politiek een vies woord is in Roemenië. Onder Ceausescu werd het leven helemaal door de kommunistische partij geregeld en de Roemenen willen dan ook niets meer met politiek te maken hebben. Een andere reden is echter dat men bang is dat er weer een situatie zal ontstaan waarin politieke partijen verboden worden.

Staatssekretaris Kosto

Tijdens de reis krijg ik veel persoonlijke verhalen te horen van Roemenen. Vooral over hoe moeilijk het leven was onder Ceausescu en wat voor een ellende ze hebben meegemaakt. Ze praten ook over hun toekomst, hoe weinig heil ze daar vaak in zien en hoe weinig mogelijkheden ze hebben om zich te ontplooiën. Zo spreek ik een fabrieksarbeider in Timisoara, die last van exceem heeft aan zijn handen en daardoor niet kan werken. Hij vreest dan ook dat hij ontslagen zal worden en weet niet hoe hij zijn gezin dan moet onderhouden. Hij heeft geprobeerd om een visum voor Oostenrijk te krijgen om daar de medicijnen te halen, die hij in Roemenië niet kan krijgen. Het lukt hem echter niet, omdat hij van de Roemeense autoriteiten geen paspoort kreeg om het visum te kunnen aanvragen. Hij denkt er nu over om maar een einde aan zijn leven te maken. Onder andere aan zijn verhaal denk ik als ik, teruggekomen in Nederland, lees hoe er met Roemeense vluchtelingen wordt omgesprongen door staatssekretaris Kosto...

Het voorportaal van de Albert Heijn aan de Ferdinand Bollstraat in Amsterdam; op deze zaterdagochtend 11:30 uur heerst aan deze kant van de kassa's, de kant waar ik een winkelwagentje kan pakken, de rust van een dinsdagochtend. Aan de andere kant van de kassa's lijkt het op televisiebeelden uit Oost-Europa, met het verschil dat in Oost-Europa de mensen in de rij staan om de winkel in te mogen, terwijl hier de mensen in de rij staan om de winkel uit te mogen. De mensen wachten met hun winkelwagentje totdat de kassière bereid is geld voor de gekochte goederen te innen.

Ik wring me door het metalen hekje dat mij moet verhinderen zomaar zonder te betalen de winkel te verlaten. Achter het hekje toeren stapels kratten lege statiegeldflessen. Met krachtige armzwaaien bouwt een jongen een waar flessen-Manhattan in het gangpad. Bij deze jongen kan ik mijn lege flessen inleveren.

Kauwgom

Terwijl ik me aan de behendigheid van de flessenjongen sta te vergapen zijn de aktievoerders van de PPR-jongeren/Groen Linkse jongeren begonnen met het plakken van de meegebrachte stickers. De rijksdaalder grote stickers vermelden de tekst "milieuonvriendelijke-verpakking", een rode gevarendriehoek en het logo van milieudefensie. Pakken melk, blikgroenten en cellofaanverpakkingen worden voorzien van de waarschuwingsstickers; zo kan de konsument zien wat milieuonvriendelijk is.

De flessenjongen zijn aandacht wordt getrokken door de plakkende aktievoerders. Hij spreekt een plakkend meisje aan. Net alsof het meisje net betraapt wordt op het stelen van kauwgomballen loopt haar hoofd rood aan terwijl ze verklaart dat dit een aktie van milieudefensie is om de hoeveelheid vervuilend verpakkingsmateriaal te verminderen. Een twinkeling verschijnt in de jongen zijn ogen. Breed grijnzend vertelt hij dat daarachter de kauwgom staat en dat die ook nodig beplakt moet worden. Een arm van de jongen maakt een gebaar richting daarachter. De jongen vertelt dat hij deze aktie een goede zaak vindt, er is volgens hem veel te veel vervuiling. Het aktievoerend meisje kan weer rustig doorademen, ze heeft de steun van het personeel.

Melkpakkenfabrikant

Na twintig minuten plakken zijn de stickers: aktiefase 2 treedt in wer-

PPR-jongeren flessen pakken
Men kan individueel een bijdrage leveren aan een doel dat duidelijk te maken voerden de PPR-jongeren 1. tember op diverse plaatsen in het land aktie voor de supermarkt. 1 september was Amsterdam de defensie leverde het aktiemateriaal en de PPR-jongeren de vereniging Groen Links de mensen. Eén van de plaatselijke Albert Heijn.

king; nu moeten de klanten van deze Albert Heijn worden aangesproken. Aan het winkelend publiek moet gevraagd worden of ze een handtekening willen zetten om de winkelier te bewegen tot het verkopen van melkflessen.

De aktievoerders posten voor de zuivelafdeling. Een man laadt in zijn winkelwagentje drie pakken melk; door deze daad is hij de eerste die wordt aangesproken. Er ontwikkelt zich een kleine discussie:

Aktievoerder: "U koopt nu melk in pakken, zou u, als er melkflessen te koop waren, die kopen, in plaats van milieuvervuilende melkpakken?"

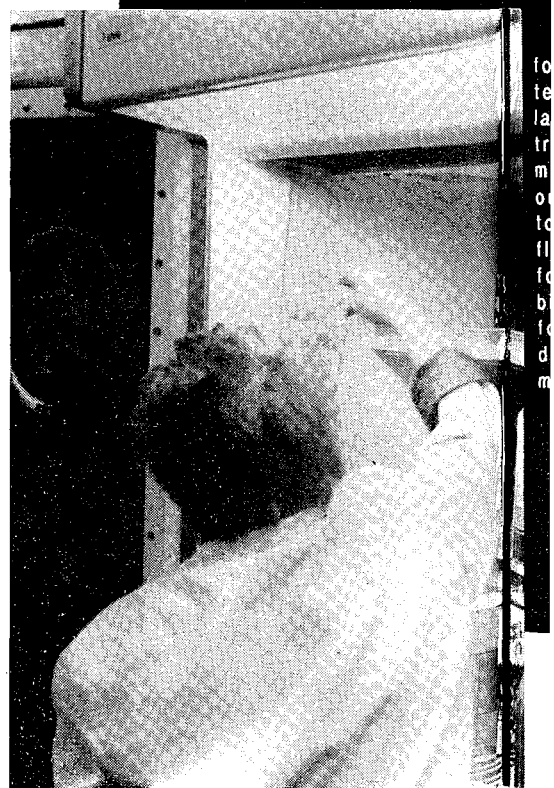
Man: Je zegt dat melkpakken milieuvervuilend zijn, maar ik heb gelezen over een onderzoek van TNO dat heeft uitgewezen dat melkpakken het milieu niet meer vervuilen dan melkflessen."

Aktievoerder: "Dat onderzoek ken ik, maar dat onderzoek is uitgevoerd in opdracht van Tetrapak, de grootste melkpakkenfabrikant. In dat onderzoek is uitgegaan van de verkeerde vooronderstellingen. In het TNO-onderzoek werd er vanuit gegaan dat melkflessen slechts tien keer gebruikt worden terwijl melkflessen in werkelijkheid dertig keer meegaan. Volgens het TNO-onderzoek is er geen verschil tussen het melkpak en de melkfles bij tien keer gebruik, echter wel degelijk bij dertig keer gebruik, dus daarom vragen wij u of u de melkfles zou nemen."

Klant: "Als het zo is als jij zegt wel ja."

Aktievoerder: "Zou u dan hier willen tekenen om aan de Albert Heijn te vragen ook melkflessen te ver-

MELKFLES-BANKBIJZET. Bankbijzet bij de kassa van uw supermarkt inleveren. Via de tekst op het bankbijzet vraagt u de bedrijfsleiding om over te schakelen van (wegwerp) melkpakken naar (steeds weer hervulbaar)

een
pak

en een honer milieu. Om
erom 1, 15 en 22 sep-
voor melkfles terug in
im de beurt; milieu-
PR-aren/jongeren van
n wie de doelen was de

kopen?"

Klant: "Ja, oké."

De klant zet zijn handtekening op
het speciale melkfles-bankbiljet en
de actievoerende jongen kijkt weer
v blijer uit zijn ogen.

Ouderwets aan het melkpak

Een meisje heeft een snellere
handtekenverzamelmethode met
minder discussie:

Meisje: "Mevrouw wilt u tekenen?"

Mevrouw: "Waarvoor is het?"

Meisje: "Nou om naast de melk-
pakken ook melkflessen in de winkel
te krijgen."

Mevrouw: "O ja. Daar ben ik wel
voor."

Niet alle klanten reageren even
enthousiast op de handtekenactie.
Vooral oudere mensen moeten niet
denken aan het gesjouw met de
zware melkflessen, wat een actie-
voerder doet besluiten tot het voe-
ren van de stelling dat eigenlijk
iedereen onder de zestig jaar melk-
flessen moet kopen; oudere
mensen mogen aan het pak.

Eén mevrouw verklaart dat ze
ouderwets gewoon aan het melkpak
blijft. Het argument dat er vroeger
alleen melkflessen waren en geen
melkpakken brengt haar niet tot een
andere mening: "melkpakken zijn
goed en ik ga niet meedoen aan dat
moderne gedoe met melkflessen."

Kleine winkel

Of de aktie was goed, of de aktie
was dat verzetje dat het lange
wachten in de rij voor de kassa
bespoedigt; ik hoor de mensen
onderling praten over de melk-
flessenaktie. Eén mevrouw in de rij
vraagt speciaal of ze ook een pa-
piertje mag om te tekenen. Pas
tweintig minuten later zie ik deze
mevrouw haar boodschappen af-
rekenen.

Ondertussen is de bedrijfsleider van
de Albert Heijn zich met de aktie-
voerders gaan bemoeien. In principe
vindt hij het een goede zaak als er
melkflessen zouden komen, echter,
melkflessen zijn onmogelijk in zijn
zaak omdat Albert heijn een logge
organisatie is waarin hij niet zelf de
beslissingen kan nemen, dat moet
het hoofdkantoor in Zaandam doen.
Bovendien is deze winkel veel te
klein om al die flessen op te slaan.
Als er een nieuw, groter, filiaal is,
dan kunnen er pas melkflessen kom-
men.

Terwijl de bedrijfsleider doormijmert
over zijn te kleine winkel kijk ik naar
de kratten lege flessen waar zich
juist op dat moment een winkel-
wagentje doorheen slalomt. Dan pas
realiseer ik me dat ik voor een stel-
ling sta van zeven meter lang vol-
geladen met wel veertig soorten
voorverpakte koekjes waarlangs een
lange rij winkelwagentjes trekt rich-
ting kassa; uitgang.

Ook de aktievoerders trekken nu
13:00 uur, richting uitgang, in het
bezit van tweehonderd hand-
tekeningen, naar het PPR-partij-
bureau om te discussiëren over
15% meer of niet voor de minima en
de konsekwenties daarvan voor het
milieu.

ding om over te schakelen van (wegwerp)-
melkpakken naar (steeds weer hervulbare)

0,50
Verzoek van een klant
bedrijfsleiding van deze winkel

☆☆ **statiegeld**

Z.O.Z.

**milieu
definitie**

0,50

foto boven: wel veertig soor-
ten koekjes waarlangs een
lange rij winkelwagentjes
trekt.
midden: melkfles-bankbiljet
om de winkelier te bewegen
tot het verkopen van melk-
flessen.
foto links: ouderwets gewoon
bij het melkpak.
foto rechts en inzet: zo kan
de konsument zien wat
milieuvriendelijk is.

PROJECT "Jongeren en Groen Links Politiek"

De map die bij dit project hoort is klaar. Er staat informatie in over de sprekerstrainingen, de publiciteitstraining en de discussieavonden.

Belangstellende kunnen hem opvragen op het landelijk buro. Op het landelijk buro ligt ook de brochure "In beweging, jongeren en Groen Links Politiek" klaar.

Verder worden mensen gezocht die mee willen werken met het samenstellen van de brochure "Buitenlandse jongeren in Nederland". Mis-

schien heb je verstand van het onderwerp, misschien ook niet maar wil je je er graag in verdiepen. Het maakt niet uit, iedereen is welkom. Je kunt contact opnemen met:

**Pauline Verheule,
dinsdag-, woensdag- en
donderdagmiddag op:
020-228461.**

NIEUWE LEDENDAG

Op donderdag 8 november is er in Den Haag een informatie- en kennismakingsdag georganiseerd, speciaal voor nieuwe leden maar ook andere geïnteresseerde leden zijn welkom.

Het voorlopige programma is:

14.30 Verzamelen en kennismaking op het Binnenhof. Tijdens een bezoekje aan de fractiekamers van Groen Links wordt er uitleg gegeven over de PPR-Jongeren en iemand van Groen Links houdt een praatje over de politiek van Groen Links.

15.15 Een rondleiding door de Tweede Kamer.

16.45 Tijd voor iets gezelligs (bv koffie drinken en thee leuten)

De reiskosten worden vergoed, dus dat is geen probleem. Als je zin hebt om te komen geef je dan op bij Eric op het landelijk bureau 020-228461 of bij Gretha Koenders 038-548154. Iedereen die zich opgeeft, ontvangt nog nadere informatie over de dag.

Actiecomité Vak Verzorging Moet

Vanaf 1991 zullen alle jongeren van het voortgezet onderwijs hetzelfde vakkenpakket krijgen: de Basisvorming. Het plan was om drie nieuwe vakken op te nemen: techniek, informatica en verzorging. De eerst twee zijn al verplicht, verzorging nog niet. Als bestuur vinden we dat ook het vak verzorging verplicht moet worden. Omdat het zowel voor jongens als voor meisjes een vak is waar je je hele leven wat aan hebt. Ook zal het vak er voor zorgen dat de traditionele rolverdeling (enigszins) doorbroken wordt. Daarom steunen wij het "actiecomité vak verzorging moet" samen met nog 94 andere organisaties.

Wat kun je nu zelf doen? Je kunt meedoen met plaatselijke activiteiten samen met leden van andere organisaties. Hoe deze activiteiten vorm krijgen, wordt besproken op de landelijke actiedag op 25 oktober in Utrecht.

Over deze dag is nog niet meer bekend, maar als je informatie wilt of je wilt bij jou in de buurt aan de slag, bel dan Ilse 020-335465.

LAKS

Het "Landelijke Actie Comité Scholieren" organiseert dit najaar de cursus 'leerlingen en medezeggenschap'. De cursus duurt twee dagen en kost 59,95.

Voor meer info, bel Ilse 020-335465 of het LAKS 020-381792.

Kongres Zwolle 27 oktober

Ja, je hoort het goed. Het najaarskongres zal gehouden worden in Zwolle, speciaal om het de noordelijke leden ook eens gemakkelijk te maken. Maar natuurlijk hopen we dat ook de leden uit de rest van het land in grote getalen zullen komen, want we hebben belangrijke zaken te bespreken.

**Noteer alvast de datum in je agenda!
In de brief die je voor het kongres krijgt staat
precies waar het is en hoe je er komt.**

Het kongres zal in het teken staan van de nieuw te vormen Groen Links jongerenorganisatie. Dit kongres moeten we beslissen over de plannen die gemaakt zijn tijdens de onderhandelingen.

Naast het officiële gedeelte is er natuurlijk ook tijd voor andere dingen, zoals cabaret en een creatief programma, waarvoor ook andere jongerenorganisaties zijn uitgenodigd. Voor de avond hebben we een leuke band, zodat we het geheel feestelijk kunnen afsluiten. Er is dan ook gelegenheid om verder kennis te maken met jongeren van de andere politieke jongerenorganisaties.

Je reiskosten boven Fl 15,- worden vergoed en er is gelegenheid om in Zwolle te blijven slapen. Dus aarzel niet en vul de bon in die in het midden van deze krant is ingeniet. Je krijgt dan uitgebreide informatie toegestuurd, met name over de plannen voor de nieuwe Groen Links jongerenorganisatie.

Heb je nog vragen? Neem dan contact op met Eric op het landelijk bureau: Hoogte Kadijk 145, 1018 BH Amsterdam, 020-228461.

Programma:

- 11.00 uur Samenkomst en koffie
- 11.30 uur Opening en mededelingen
- 11.45 uur Kort overzicht van wat het bestuur sinds het vorige congres heeft gedaan. Mogelijkheid om vragen te stellen.
- 12.15 uur Inleiding over het komen tot een Groen Links jongerenorganisatie.
- 12.30 uur Presentatie van de plannen om samen te werken:
 - doelstellingen en inhoudelijk werk
 - organisatie
 - activiteiten
- Gevolgd door reactie en discussie.
- 13.15 uur Welverdiende pauze en lunch.
- 14.00 uur Discussie en definitieve stemming over de plannen.
- 15.30 uur Toespraak van een prominente Groen Linkse(r).
- 15.45 uur "De Spelen"
- 16.45 uur Polineek cabaret
- 17.30 uur Sluiting, gevolgd door bar en diner.
- Vanaf 20.00 uur ruimte voor een energieke band "Method of Dance".

ERITREADAG

Op 20 oktober vind in de Kargadoor in Utrecht, Oude Gracht 36 de Eritreadag plaats. Het voorlopige programma:

14.00 Inleiding door Eritrese jongeren

14.20 Video

15.30 Pauze met optreden van een Eritrese dansgroep

16.30 Forum, gevolgd door een discussie met het publiek. Forum leden: Iemand uit Eritrea, Bea Stolte, Fransco Mascini (NOVIB), iemand van de Ethiopische ambassade.

18.00 Eten. Met Afrikaanse specialiteiten natuurlijk.

20.00 Avondprogramma.

Vanaf begin oktober kun je over deze dag een reader opvragen bij het landelijk buro 020-228461.

M 50

Bij M50 draait het project "Close-Up lokaal". De gemeente Oud Beijerland heeft als eerste meegedaan.

Een groep scholieren is een dag te gast op het gemeentehuis en mogen een project verzinnen waar ze een bedrag van 2500,- voor krijgen. 's Avonds wordt in een door de scholieren bezette commissievergadering gekozen welk van de voorgestelde projecten uitgevoerd wordt.

In Oud Beijerland was voor jongeren niet echt veel te beleven. De scholieren die aan deze dag meededen waren dan ook erg enthousiast. De dagen worden begeleid door programmabegeleiders uit de verschillende politieke jongerenorganisaties die lid zijn van M 50. Je begeleid dus gedurende een dag een groep scholieren. Daarvoor ontvang je van te voren een training van M50. En welke dagen je meewerkt, dat gaat in overleg.

Voel je er wat voor om aan de training mee te doen dan kun je je opgeven bij de PPR-Jongeren, Hoogte Kadijk 145 1018 A'dam (020-228416)

BESTUURSMEEDEDELINGEN

Hier volgt wat informatie over het door jullie gekozen bestuur:

Vincent van Rijswijk
Zandweg 9
3454 JS DE MEERN
03406-64771
(onderhandelingen GLJ-organisatie, boekhouding)

Pauline Verheule
Waranda 42
3705 ZC ZEIST
03404-52236
(lid M-50, coörd. afdelingen overleg, parlementaire werkgroep)

Pieter Bemelmans
Statensingel 173
6211 PP MAASTICHT
04490-46058(weekend)
(coörd. klankbordgroep, inhoudelijk werk, parlementaire werkgroep)

Gretha Koenders
Ruysdaelstraat 100
8021 DS ZWOLLE
038-548154.
(ledenwerving/binding, scholing en vorming, kadertraining.)

Leon Bobeck
Honigerdijk 117 A
3062 AM ROTTERDAM
010-4531015
(lid M-50, boekhouding, organisatie congres, inhoudelijk werk)

Ilse Mutsaers,
Boorderstraat 19
1033 MA AMSTERDAM
020-335465
(bestuurspagina's JRK, inhoudelijk werk, contacten '31, Laks enz)

En onze medewerkers:
Eric Duivenvoorden, bestuursmedewerker:
buro 020- 228461
Pauline Verheule, project coördinator "Jongeren en Groen Links Politiek":
buro 020- 228461

- De foto's van het 10 jarige jubileum zijn hardstikke leuk geworden, kon eigenlijk ook niet anders. Ze zijn te bezichtigen en te bestellen op het landelijk buro en op het congres in Zwolle op 27 oktober.

- Let op! Voor actieve afdelingen of voor die afdelingen, die dat willen worden: er is nog fl.2.500,00 beschikbaar voor de activiteiten van afdelingen. Aanvragen kun je sturen naar het landelijk buro t.a.v. Vincent van Rijswijk.

- Het laatste GLJ-onderhandelingsnieuws: Rebel en het ANJV doen niet meer mee met de GLJ. Hopelijk kunnen de onderhandelingen voor de GLJ-organisatie op 23 september succesvol worden afgerond.

- Verder hoopt het bestuur dat jullie in de afdelingen (meer) samen gaan werken met de jongeren van de PSJG, CPN, de Vereniging Groen Links en het JOP.

- De acties van de PPR-jongeren met de Vereniging Milieudefensie lopen gesmeerd. Na de acties in Amsterdam en Groningen wordt de actie op 6 oktober in Nijmegen gehouden. Bel voor meer informatie met Eric op het landelijk bureau.

En het bestuur, dat werkt gewoon hard door !

AGENDA.

28/29/30 september
Festival van de Toekomst.
Info zie vorige krant,
tel Eric 020-228461.

6 oktober
Actie- en verdiepingdag in Nijmegen. Samen met Vereniging Milieudefensie. Info:
bel Erik 020-228461.

20 Oktober
Eritreadag (Info zie elders)

25 oktober
Landelijke manifestatie in Utrecht van het Actiecomité Vak Verzorging Moet. (Info zie elders)

27 Oktober
Congres in Zwolle (Info zie elders)

8 November
Nieuwe ledendag (Info zie elders)

9/10/11 November
Weekend in Houthem (Info zie elders)

Het nieuwe adres van het landelijk buro

Hoogte Kadijk 145
1018 BH Amsterdam
020-228461/202212

GROEN LINKS

JONGERENORGANISATIE

WEEKEND 9, 10 en 11 november

Twee weken na het kongres organiseren de PPR-jongeren van vrijdagavond 9 tot en met zondagmiddag 11 november in het Zuid-Limburgse Houthem hun laatste jongerenweekend.

Na het congres op 27 oktober kunnen op landelijk niveau de voorbereidingen voor de Groen Links jongerenorganisatie eindelijk beginnen. Op dit weekend echter zal met name de rol van de afdelingen binnen de nieuwe club centraal staan. Samen met actieve leden van de PSJG, de CPN, het JOP en de Vereniging Groen Links willen we kijken waar nieuwe afdelingen opgezet kunnen worden en hoe we bestaande afdelingen kunnen versterken.

Tevens zal worden gesproken over een grote ledenwerfcampagne, die vanaf 1 januari van start zou kunnen gaan. Om na te gaan hoe de afdelingen zo'n campagne kunnen ondersteunen, hebben we de landelijke voorlichter van Groen Links, Thijs Manten, bereid gevonden om daar het een en ander over te vertellen. Hij zal niet alleen nader ingaan op de finesses van het ledenwerven, maar ook hoe je de nieuwe leden betrokken krijgt bij de activiteiten van een afdeling. De vraag hoe contact te leggen met de pers en met lokale groepen wordt hierbij niet over het hoofd gezien. Ook over de wijze waarop je activiteiten

opzet, heeft hij de nodige tips in petto.

Om dit centrale weekend-thema heen zal er aandacht besteed worden aan de milieuproblematiek. Op de achtergrond speelt hierbij de vraag hoe je als afdeling een voor jongeren aansprekende activiteit kunt organiseren over zo'n breed onderwerp als het milieu.

In verschillende groepen zullen enkele deelgebieden aan de orde komen die rechtstreeks beïnvloed worden als de milieuvervuiling wordt aangepakt. De verhouding van de milieuproblematiek tot de economie, de energievoorziening en de derde wereld vormen hierbij centrale aandachtsvelden. Er wordt gebruik gemaakt van video-films.

Last but not least staat er nog een uitstap gepland, waarover voorlopig alleen maar gezegd kan worden dat je je paspoort mee moet brengen en dat het iets te maken heeft met één van de thema's die in het programma aan de orde komen.

Omdat het weekend met name op de afdelingen gericht is,

nodigen we iedereen uit die op het moment in een afdeling actief is of dat in de toekomst wil worden. Ook degenen die het wel wat lijkt om zelf ergens in het land een afdeling op te zetten, zijn van harte uitgenodigd. Het is geen bezwaar om iemand mee te nemen. We vragen voor het weekend een bijdrage van Fl 25,-. De reiskosten kunnen worden gedeclareerd (tot Fl. 10,- zelf betalen).

Het precieze programma zal begin oktober beschikbaar zijn. Je kunt je natuurlijk nu alvast opgeven om er zeker van te zijn dat je mee kunt. Je krijgt dan het definitieve programma thuis gestuurd. De bon zit ingeniet in het midden van deze krant.

Voor verdere informatie kun je altijd terecht bij Eric op het partijbureau in Amsterdam: 020-228461/202212.

Giebelen bij biologie

Revoltant

De NVSH, de Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming lijkt op sterven na dood: kondooms zijn vrij en goedkoop verkrijgbaar bij iedere drogist; voorlichting is opgenomen in het reguliere middelbare schoolonderwijs; en voorlichting over AIDS haal je bij postbus 51 op het postkantoor. Voor de NVSH blijft slechts de transsexualiteit, travestie en groepssex over als onderwerp om zich op te profileren; populaire onderwerpen voor Sonja Barendshows, waar heel Nederland sensatiegeil naar zit te kijken, maar waartoe de meeste mensen zich niet direkt in de praktijk toe geropen voelen.

De NVSH, daar heb ik nog goede herinneringen aan. In mijn zeventiende levensjaar had ik mijn eerste seksuele relatie. Op school was mij

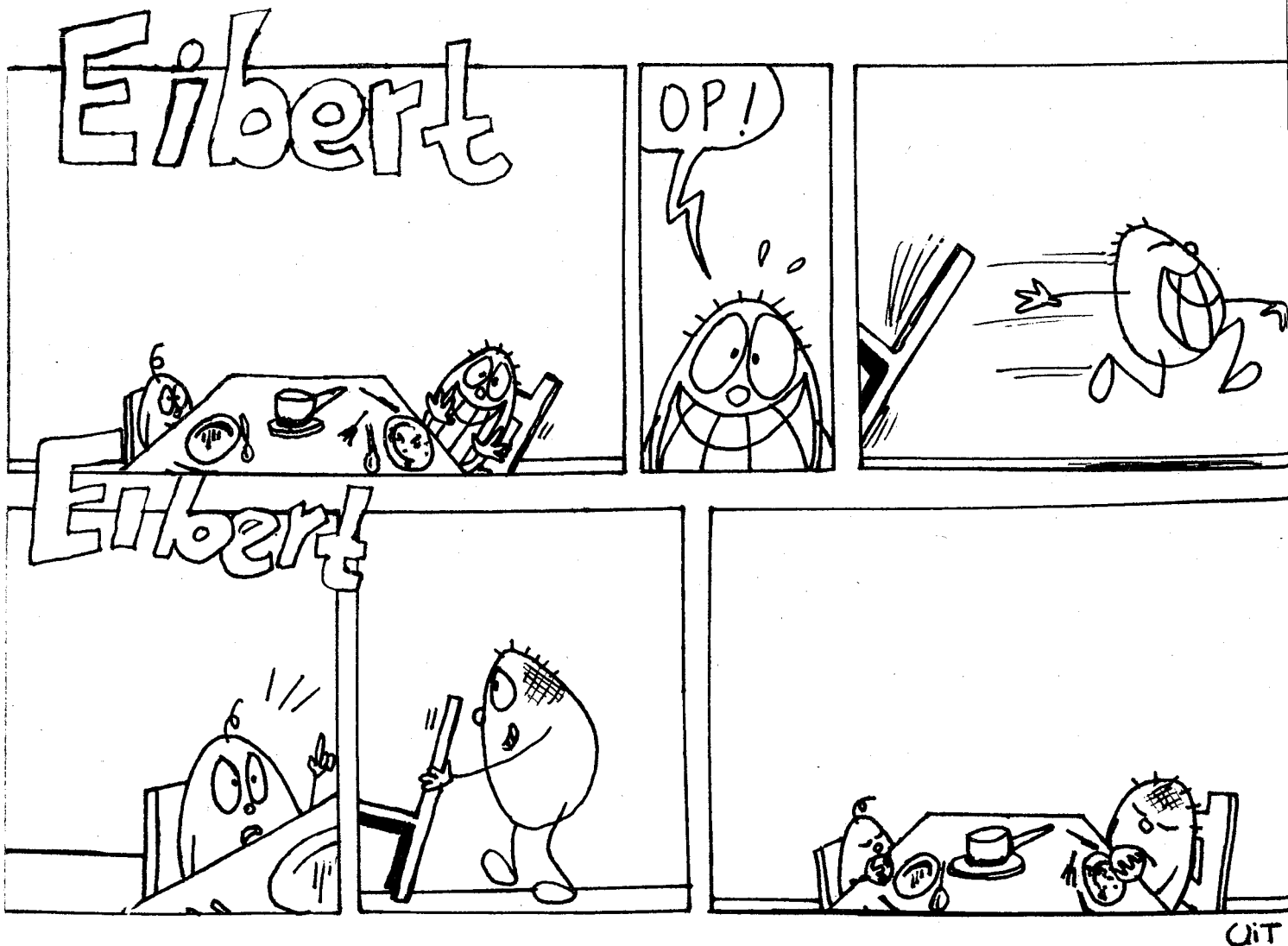
tijdens biologie het één en ander over pessaria, anti-konceptiepillen, kondooms, spiraaltjes en seksuele technieken verteld. Dit alles ging via plaatjes met mondelinge toelichting, ondertussen lag een deel van de klas giebelend onder de schoolbanken; erg leuk voor de mensen die hun eerste seksuele contacten leggen en al deze informatie zeer nuttig vinden.

Thuis bij ouders kwamen mijn relatie en ik ook niet ver: al jarenlang hetzelfde voorbehoedsmiddel gebruikt en eigenlijk bijzonder weinig wetend over eigen gebruikte middelen en nog minder over de andere middelen. Maar ... wel het advies om naar de NVSH te gaan, daar kon meer verteld worden.

En inderdaad, bij de NVSH was een aardige man met een grote schoendoos vol voorbehoedsmiddelen. De man vertelde honderduit over zijn eigen ervaringen met kondooms

(dit alles speelt nog voor het AIDS-tijdperk) die bij de man altijd scheurde, hij kon ook vertellen hoe tijdens het liefdesspel het pessarium wordt ingebracht – mij leek het, zo in het echt, maar een onhandig ding – en vertelde wat voor een uitwerking de anti-konceptiepillen op de gemoedstoestand van vrouwen kan hebben.

Hoe anders was het dan de klassieke behandeling op school of de huidige steriele anti-AIDS-folders uit het postkantoor. Ga daarom naast de biologielees op school en de gesprekken met je ouders, broers en zussen ook eens langs bij de NVSH en vraag bij biologie op school of er naast het gebruikelijke programma ook iemand van de NVSH kan komen vertellen. Geef de NVSH weer een bredere functie omdat zij onmisbaar is voor jouw eigen seksuele ontwikkeling.

ONGE RADIKALEN KRANT

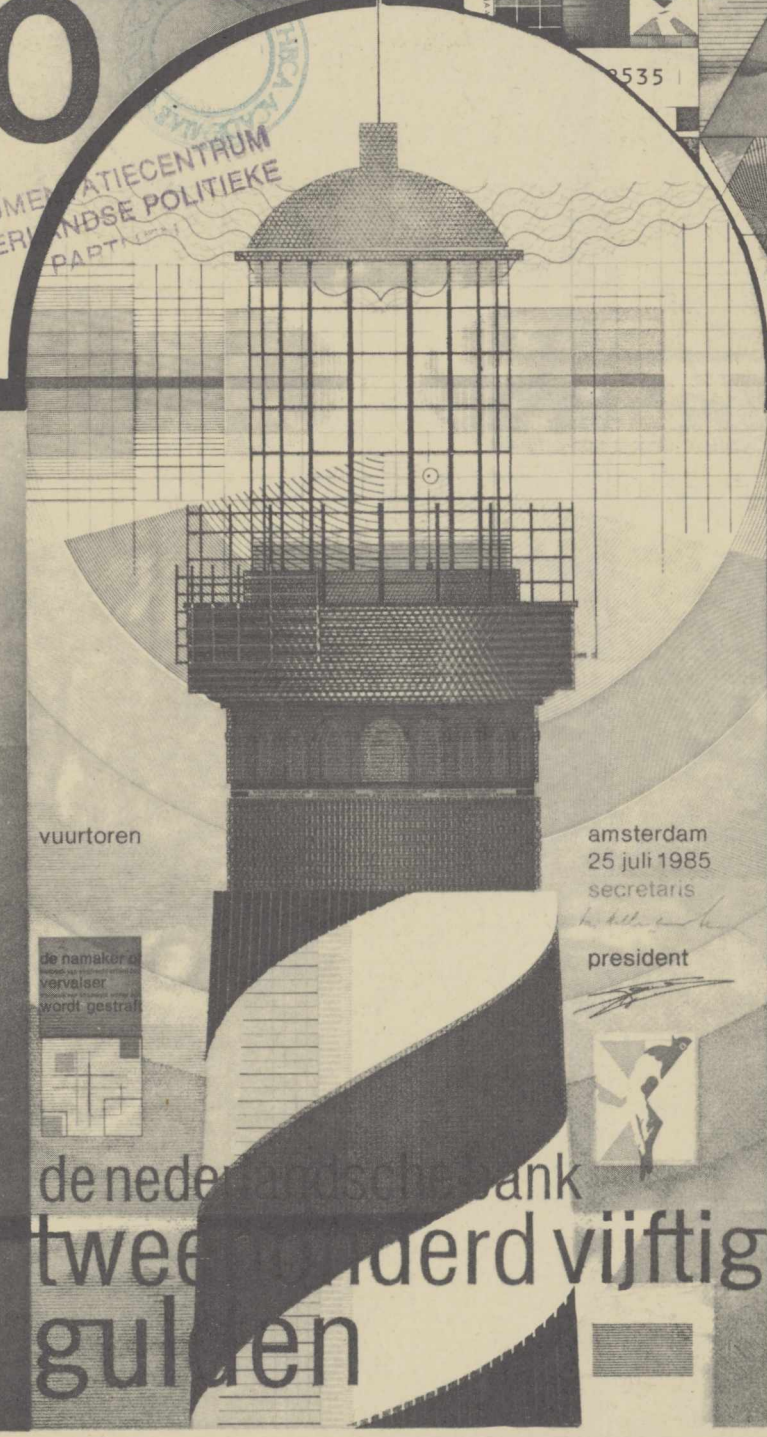
50

250

DNPP

4076042535

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE PARTIJ

vuurtoren

amsterdam
25 juli 1985
secretaris
[Signature]
president

de nederlandse bank
tweehonderd vijftig
gulden

INGANGS		BUTELAND (orig aand in dir)	
land	66,5	5,50	37,50
deleg	55,10	5,40	12,70
eto	51,00	0,90	206,00
dollar \$	22,20	2,20	92,50
g fnds	220,00	0,00	36,00
merica	258,50	8,00	103,10
mro eur	5,20	5,00	52,40
d f east	5,50	2,50	—
d neth	30	9,00	49,60
d n am	10	4,20	71,80
d oblgr	10	16,90	81,70
armvabel	20	2,20	132,20
asia pac	1,00	1,00	31,10
as selec	3,50	—	103,40
as tigers	2,00	—	50,40
bco aus	2,00	—	48,80
bever \$	5,00	—	46,10
cin obl	1,70	—	—
d llyd iv	8,00	—	17,50
dp am \$	23,00	3,00	220,00
d energ	8,00	—	75,70
ehbt 1e	8,80	8,80	370,00
ehbt 2e	8,60	8,60	81,00
emf ren	30,30	0,30	32,80
ee ind	8,00	2,00	103,00
eur ass	50	7,50a	61,70
d grwth	20	7,50	129,40
eur sp \$	10	—	40,50
gim cvfe	50	9,50	80,60
goya	90	1,20	49,40
roearg	81	1,30	63,50
tbe jp\$	200	—	162,00
end eur	200	17,00	29,50
st spirit	80	6,00	107,00
olland	200	1,50	79,50
ill eur f.	200	4,70	46,70
ill obl	200	19,00	—
pac	98,50	7,00	—
cap \$	10,00	—	30,50
est	106,00	6,00	139,90
is	518,00	8,00	46,00
is	41,10	0,90	63,00
			40,50

JONGEREN

1990
7

Kolofon

De Jonge Radikalenkrant is een onafhankelijke uitgave van de PPR-Jongeren, de jongerenorganisatie van de Politieke Partij Radikalen.

Abonnementen:

PPR-Jongeren
Hoogte Kadijk 145
1018 BH Amsterdam
020-228461/202212

Abonnementenprijs:

PPR-Jongeren gratis
individuen f 15,-
instellingen f 20,-

Redactie:

Vincent de Boer (strips)
Jan Willem de Vries (strips)
Mark de Vos
Peter Janssens.

Verder werkten mee:

Ilse Mutsears
Eric Duivenvoorden
Erik Sengers
Ben Crum

Lay-out: De Redactie

Drukkerij: Pasklaar Sittard

Oplage: 1200 exemplaren

De tekst van de Jonge Radikalenkrant is ook op geluidsband verkrijgbaar.

Redactieadres Jonge

Radikalenkrant

Peter Janssens
Laan van Alta 35
2613 AB Delft
015-134022

Opgeheven!

Kopij naar partijburo
Hoogte Kadijk 145
1018 BH Amsterdam

'In zulke samenlevingen, waar niets vaststaat, wordt een ieder onophoudelijk gekweld door de vrees aan lager wal te geraken en door inspanning te moeten stijgen; en daar het geld, zodra het het voornaamste klassekenmerk is geworden en de mensen van elkaar onderscheidt, daar een merkwaardige beweeglijkheid heeft aangenomen en zonder ophouden van hand tot hand gaat, en aldus de toestand van individuen verandert en families verheft of verlaagt, is er bijna niemand die niet genoodzaakt is zich voortdurend en wanhopig in te spannen om geld te verwerven en te behouden. De lust zich tot elke prijs te willen verrijken, de handelsgeest, het winstbejag, het streven naar welstand en naar materiële genoegens zijn daar bijgevolg de voornaamste hartstochten. deze hartstochten verbreiden zich gemakkelijk over alle klassen, en dringen zelfs in die klassen door die daar tot dusverre zo goed als vrij van waren' (Alexis de Tocqueville, Democratie in Amerika 1835, 1840)

Inhoud

Eritrese volk leidt honger

Eritrea, een gebied aan de Rode Zee waar al dertig jaar een bevrijdingsoorlog wordt gevoerd, een oorlog waarin de Ethiopische machthebbers en de bevrijdingsbeweging van Eritrea voedsel voor de bevolking als machtsmiddel lijken te gebruiken. Dertig jaar oorlog waar een eind aan moet komen. De PPR-jongeren wilde de strijdende partijen aan één tafel hebben, op 20 oktober gebeurde dat ook. /pag. 3

Derde Wereld

Stel je kunt je schulden niet meer terugbetalen, schuldeisers bedenken dan voor jou allerlei dingen om hun geld, of in ieder geval een zo groot mogelijk deel daarvan, terug te krijgen. Wat voor individuen geldt, lijkt ook voor landen te gelden. De Filippijnen betalen meer geld aan schuldaflossing van een nooit afgebouwde kerncentrae dan aan gezondheidszorg; de handel in tweedehands-schulden maakt furore; en Unicef wil het allemaal menselijker. /pag. 4

Annoniem geld bepaalt politiek

Herkenning als linkse Nederlander met veel geld kan hem zijn maatschappelijke positie kosten, en linkse partijen bestaan bij de gratie van mensen met veel geld. De annonieme organisatie van linkse mensen met veel geld lijkt langzaam op zeer geheimzinnige wijze de politiek van links Nederland te bepalen; onthullend is het wel, om eindelijk de door sommige linkse mensen verkondigde complottheorie bevestigd te zien door bewijzen. /pag. 6

Van Dijks Eurospeeltuin

'Alle naties hebben een rechtmatige aanspraak op veiligheid' is het uitgangspunt van gedeelde veiligheid, zo vermeldt het rapport van de commissie Palme. Twee PPR-jongeren gingen op 28 en 29 oktober naar het kongresgebouw omdat Groen Links daar een groots kongres over de gedeelde veiligheid zou houden. Na korte tijd vluchtten zij alweer het kongresgebouw uit, de straat op, op de vlucht voor het gebrek aan kritische, inventieve, originele en progressieve ideeën. Hun mening wordt in de 'doos van Panadora' niet onder stoelen of banken geschoven. /pag.9

En verder

VJW's strippagina /pag. 8; bestuurspagina's /pag 10&11; Revoltant /pag. 12; en Eibert /pag.12

Eritrese volk lijdt honger

"Vanuit het oogpunt van rechtvaardigheid moet de opinie van het Eritrese volk in overweging worden genomen. Het strategisch belang van de Verenigde Staten in de Rode Zee en overwegingen van veiligheid en wereldvrede maken het echter noodzakelijk dat het land wordt verbonden met onze bondgenoot Ethiopië", met deze woorden richtte de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Dulles in 1950 de toekomst van Eritrea op Ethiopië. Strategisch gelegen aan de Rode Zee was het gebied achtereenvolgens een kolonie van Italië en Engeland, alvorens de Verenigde Naties inderdaad besloten dat het gebied een federatie met Ethiopië moest vormen; een federatie die in 1962 uitmondde in een inlijving als provincie door datzelfde Ethiopië.

Peter Janssens

Dertig jaar verwoestende oorlog tussen Ethiopië en de bevrijdingsbeweging van Eritrea deed de PPR-jongeren besluiten om een debat tussen een vertegenwoordiger van de Ethiopische regering en een vertegenwoordiger van de Eritrese bevrijdingsbeweging te organiseren. Wat onmogelijk leek lukte, de twee strijdende partijen zaten op 20 oktober in Utrecht aan één tafel te praten over de toekomst van Eritrea.

Menelik de Tweede

Door een verwijzing naar de geschiedenis probeert dhr. Amduallem, konsul van de Ethiopische ambassade te Brussel, aan te tonen dat Eritrea een ondeelbaar deel van Ethiopië is. "Ethiopië bestaat al 3000 jaar als onafhankelijk rijk, pas met de kolonialisering in 1885 van de Hoorn van Afrika is Eritrea ontstaan", aldus de konsul.

Dhr. Amduallem wijst erop dat de Italianen in 1896 de oorlog met koning Menelik de Tweede van Ethiopië hebben verloren en dat de Italianen toen een overeenkomst met Menelik sloten over de grens tussen het Italiaanse gebied en het Ethiopische; pas toen zou Eritrea gevormd zijn.

Dat Eritrea voor de kolonialisering altijd bij Ethiopië heeft gehoord probeert konsul Amduallem aan-nemelijk te maken door erop te wijzen dat in Eritrea dezelfde diversiteit aan kulturen bestaat als de aan Eritrea grenzende Ethiopische provincie Tigre.

Seghid Woldemariam, woordvoerder van de 'National Workers Association of Eritrean', ziet zich ge-

noodzaakt het verhaal over de 3000 jarige geschiedenis van het Ethiopische rijk te ontcrachten. Volgens Woldemariam was er in 1878 geen centraal geregeerde staat Ethiopië. Het gebied van Ethiopië werd bewoond door vele groepen die elkaar bevochten om één staat te stichten.

Als ondersteuning van Wolde-mariams verhaal komt een Eritrese jongere uit de zaal met een gekopieerde bladzijde uit een Nederlands geschiedenisboek dat hij in de bibliotheek van Rotterdam heeft gevonden. De bladzijde toont een kaart met de territoriale expansie van Ethiopië tussen 1883 en 1935. De kaart laat zien dat Ethiopië in 1883 slechts een klein deel van de huidige staat besloeg. De huidige staat is gevormd door veroveringen tussen 1883 en 1935.

Konsul Amduallem is niet onder de indruk van de getoonde kaart. Volgens hem is de kaart "post-koloniaal" en zegt hij niets over de geschiedenis van voor de kolonialisatie van Eritrea door Italië.

Voedselhulp

In de huidige situatie is het grootste deel van Eritrea in handen van het EPLF, het 'Eritrean People Liberation Front', slechts de hoofdstad Asmara en het zuidelijk gebied bij de havenstad Assab zijn in handen van de Ethiopische regering. Recentelijk is de havenstad Masawa door het EPLF op de Ethiopische regeringssoldaten veroverd, waarna de Ethiopische luchtmacht de stad door een luchtbombardement vernietigde. Het EPLF reageerde hierop

door de haven te sluiten, wat grote gevolgen had voor de voedselhulp vanuit het westen. In het debat kwam met het woord 'voedselhulp' ook de Nederlandse politiek ten aanzien van het konflikt naar voren.

De bij het debat uitgenodigde Francesco Mancini van de NOVIB meent dat Nederland geen keuze in het vraagstuk wie er gelijk heeft moet maken. Mancini stelt dat beide partijen legitieme belangen in het konflikt hebben en we daarom ook twee partijen in het konflikt moeten zien. De internationale gemeenschap moet volgens Mancini zorgen dat de groepen rond de tafel komen praten en met voor beide partijen bespreekbare voorstellen komen.

De NOVIB-medewerker melt dat zijn organisatie aan beide partijen ontwikkelingshulp geeft omdat ze allebei ontwikkeling nodig hebben. Hij vindt tevens dat de bombardementen op Masawa moeten stoppen en de haven open moet. "De mensen in de hoofdstad Asmara moeten eten hebben en daarvoor moet het EPLF voedsel van Masawa naar Asmara doorlaten", aldus Mancini.

De eveneens aanwezige Bea Stolte, coördinator van de werkgroep Hoorn van Afrika maar nadrukkelijk op persoonlijke titel sprekend, verklaart dat Nederland weinig economische banden met Ethiopië en Eritrea heeft, maar dat we voedselhulp geven, en voedselhulp is gebonden aan het konflikt. Stolte vindt dat de NOVIB daarin een stem heeft die moet klinken als 50% van het geld van een land aan wapens wordt besteed. Volgens haar kun je je volk niet ontwikkelen als je zo'n groot deel van je geld aan wapens geeft. Stolte merkt nog op dat het voedselprobleem in Asmara niet alleen aan het EPLF ligt. "Je moet niet vergeten dat de mensen in Asmara de stad niet uitmogen van de Ethiopische machthebber", stelt Stolte.

Met elkaar eens

De Ethiopische konsul Amduallem en Seghid Woldemariam van de National Workers Association of Eritrean lijken het met elkaar eens te zijn dat de oorlog de ontwikkeling in

→ pag 4

Eritrea onmogelijk maakt. Beiden vinden dat er een vreedzame oplossing moet komen en dat daarvoor internationale steun nodig is, echter, over de invulling van de oplossing lijken de heren niet hetzelfde te denken.

Woldemariam roept dat het EPLF alles op tafel heeft gelegd voor discussie en dat hij hoopt dat Ethiopië dit oppikt. Voor hem is de eis van het EPLF voor een referendum onder de bevolking van Eritrea de oplossing. "De bevolking kan zich dan uitspreken over de keuze: onafhankelijkheid, regionale autonomie of een federatief verband met Ethiopië".

Voor konsul Amdualem is een open realistische discussie tussen de Ethiopische regering en het EPLF de aanzet voor de oplossing. Een aanzet die volgens Amdualem al gegeven is door de opvoerspraak van de Ethiopische regering onder leiding van Jimmy Carter in 1989 gehouden vredesbesprekingen tussen het EPLF en de Ethiopische regering. De konsul wil net als Woldemariam ook wel een referendum onder de bevolking, maar dan in heel Ethiopië.

Iemand in de zaal wil weten of beide partijen bereid zijn voedselhulp in de haven van Masawa toe te laten. Woldemariam antwoordt dat het EPLF de technische aspecten van Masawa bestudeert, dat daarvoor experts van de Verenigde Naties moeten komen, maar dat Ethiopië dat blokkeert. Amdualem verschuilt zich achter het argument dat het EPLF de haven heeft gesloten, van hem mag de haven open.

De eensgezinde wil voor opening doet Francesco Mancini van de NOVIB verzuchten dat als je Amdualem en Woldemariam zo hoort praten het net lijkt alsof Masawa morgen open gaat, "toch gebeurt dat niet, omdat beide groeperingen zich niet bloot willen geven, omdat onduidelijk blijft wat de werkelijke posities van het EPLF en de Ethiopische regering zijn".

Sinds het begin van de jaren '89 houdt de schuldenlast de landen van Latijns-Amerika en de vele straatarme Afrikaanse landen in haar greep. De schuld lijkt iets blijvends geworden, lijkt niet meer af te lossen, wat leidt tot een steeds afhankelijker positie ten opzichte van de schuldeisers.

Oliedollars

Grote belangstelling voor het schuldenprobleem van de Derde Wereld ontstond pas in 1982, het jaar van het bankroet van Mexico. De Mexicaanse regering verklaarde niet langer in staat te zijn om aan de financiële verplichtingen jegens Westerse geldschieters te voldoen. Rentebetalingen en schuldaflossingen werden door de Mexicaanse overheid opgeschort. In navolging van Mexico kwamen andere Latijns-Amerikaanse landen met hetzelfde verhaal. De schuldenkrisis was een feit.

Voor het ontstaan van het schuldenvraagstuk moeten we terug naar de jaren '70. Het waren de jaren van de olieprijsstijgingen. De Arabische landen verdienden enorme hoeveelheden geld en brachten hun 'oliedollars' over naar Westerse banken.

Deze banken, die de beschikking kregen over een enorme voorraad geld, gingen goedkope leningen aanbieden en richtten zich daarbij met name op de zogenoemde 'middeninkomenslanden' van Latijns-Amerika, die er gretig op ingingen. De banken zagen nauwelijks risico's. "Landen gaan nooit bankroet", zo was het motto van de Citibank, een Amerikaanse bank die zeer actief was op het gebied van leningen aan ontwikkelingslanden. De particuliere banken werden ook nog eens aangemoedigd door de Westerse overheden, die de leningen door de banken als een goed alternatief voor ontwikkelingshulp zagen.

Recessie

In de jaren '80 ging het echter goed mis. Voor een deel valt dit te ver-

klaren door factoren die binnen de ontwikkelingslanden zelf lagen. De belangrijkste oorzaken hebben echter te maken met ontwikkelingen in de internationale economie. Aan het einde van de jaren '70 kwam die economie in een diepe recessie terecht. Deze ontwikkeling heeft katastrofale gevolgen voor de Derde Wereld gehad. De investeringen in de rijke landen verminderen waardoor de vraag naar grondstoffen afnam. De internationale grondstoffenmarkt zakte volledig in elkaar. Daar de ontwikkelingslanden voornamelijk grondstoffen exporteren daalde hun inkomsten uit de export sterk.

De misère werd nog vergroot door een tweede ontwikkeling. In de jaren '70 was de koers van de Amerikaanse dollar voortdurend gedaald en was het daarom goedkoop om dollars te lenen. Hier kwam in 1979 een einde aan toen de Amerikanen hun monetaire beleid omgooiden. Om de toenemende inflatie te beteugelen forceerden ze een rentestijging. Tegelijkertijd steeg hierdoor ook de koers van de Amerikaanse dollar. Voor de ontwikkelingslanden was dit een grote klap in het gezicht. De kosten van de rentebetalingen en de schuldaflossingen namen sterk toe. Al met al bleef er voor de betreffende landen niet veel geld meer over voor binnenlandse investeringen.

Kerncentrale

Het binnenlandse beleid van de Derde Wereldlanden mag echter niet onvermeld blijven. Je vraagt je immers af wat er met al die geleende dollars is gedaan. In bijna alle landen is het geld slecht besteed. Prestigeobjecten en militaire investeringen kregen voorrang. Een mooi voorbeeld vormt de Filippijnen, waar in 1981 begonnen werd met de bouw van een kerncentrale, gefinancierd uit leningen van Amerikaanse banken. De kernreactor is uit veiligheidsoverwegingen nooit in gebruik genomen, maar de Filippijnen dragen nog jaarlijks 700 miljoen gulden aan rentebetalingen en aflossing af aan de Amerikaanse geldschieters. Voor alle duidelijkheid, die 700 miljoen is meer dan het Filippijnse budget voor gezondheidszorg.

Een groot probleem vormt ook de kapitaalvlucht. Met name voor de Latijns-Amerikaanse landen geldt dat grote hoeveelheden kapitaal door ingezetenen van die landen in het buitenland zijn ondergebracht. Sommige landen, zoals Argentinië en Mexico, zouden zelfs nauwelijks schulden hebben indien er geen kapitaalvlucht had plaats gevonden.

Derde Wereld

In 1982 brak met het bankroet van Mexico de schuldenkrisis in de Derde Wereld uit. Sindsdien is het schuldenprobleem alleen nog maar groter geworden. Allerlei methoden worden toegepast om de Derde Wereld uit de crisis te bevrijden, maar een snelle uitweg lijkt vooralsnog niet voorhanden.

Mark de Vos

Ook van kapitaalvlucht vinden we in het geval van de Filipijnen een mooi voorbeeld in de vorm van de buitenlandse bankrekeningen van ex-president Marcos.

1.320 miljard

Hoe moeten we ons die enorme schuldenlast nu eigenlijk voorstellen. Eind 1988 bedroeg de totale schuld van de Derde Wereld 1.320 miljard dollar, verdeeld over ongeveer 100 landen. De schulden vallen te verdelen in schulden aan particuliere banken en schulden aan overheden en internationale instellingen, zoals het IMF en de Wereldbank. Daarnaast kun je onderscheiden naar regio. De Afrikaanse landen ten zuiden van de Sahara vormen de eerste groep. Deze landen hebben met name schulden aan Westers overheden en internationale instellingen. De Latijns-Amerikaanse staten vormen de tweede groep. Zij nemen het merendeel van de totale schuldenberg voor hun rekening. Bij hen gaat het in grote mate om schulden aan particuliere banken.

IMF

In de aanpak van de schuldenkrisis in de jaren '80 zijn verschillende benaderingen gehanteerd. In al die benaderingen heeft het IMF meestal een belangrijke rol gespeeld. Aanvankelijk was alles gericht op het voorkomen van een nog grotere financiële crisis. Er moest worden voorkomen dat de grote particuliere banken door de wanbetalingen van de schuldenlanden failliet zouden gaan. De importen van die landen moesten beperkt worden en de wisselkoersen werden aangepast. Het gevolg was dat er snelle verbetering was in de handels- en betalingsbalansen van de schuldenlanden. Deze benadering was in zoverre succesvol dat faillissementen van particuliere banken konden worden voorkomen. Die banken hadden ondertussen hun kredietverlening aan de schuldenlanden bijna helemaal stopgezet. Nieuwe leningen werden alleen nog maar verstrekt om rentebetalingen en aflossingen op oude leningen te kunnen betalen. Door de uitblijvende kredietverlening zakten schuldenlanden echter alleen maar verder in het moeras.

In 1985 kwam de toenmalige Amerikaanse minister van financiën, James Baker, met een nieuw schuldenplan. In dit plan speelden economische aanpassingsprogramma's, gericht op ingrijpende veranderingen van de economie van de ontwikkelingslanden, een belangrijke rol. Deze aanpassingsprogramma's werden en worden uitgevoerd onder

toezicht van het IMF. Vooral in Afrika zijn de programma's hard aangekomen. Een belangrijk element van zo'n programma is namelijk dat de overheid haar bestedingen beperkt. Zo werden in Zambia in 1986 onder druk van het IMF de voedselsubsidies afgeschaft. Het gevolg was dat binnen twee weken de voedselprijzen met 125% gestegen waren. Dit brengt ons op de nadelen van de aanpassingsprogramma's. Allereerst gaan ze vooral ten koste van de economische zwakkeren. Allerlei basisvoorzieningen zoals onderwijs, gezondheidszorg en voedselsubsidies werden nog verder aangetast. Een tweede bezwaar is dat het succes van de programma's sterk afhankelijk is van externe factoren. Een natuurramp: een rentestijging of een sterke daling van de prijs van exportprodukten kan het hele programma in de war sturen.

Menu-benadering

In 1988 werd openlijk toegegeven dat de Baker-strategie niet echt voldeed. De schuldenlast was niet afgenomen en nieuwe kredietverlening was door de terughoudendheid van de particuliere banken nauwelijks op gang gekomen. Integendeel, er ging zelfs meer geld van de Derde Wereld naar het Westen dan andersom. Vanaf 1988 komt de zogenaamde 'menu-benadering' in zwang. De particuliere banken spelen hierbij een belangrijke rol. Het gaat om allerlei financiële technieken waarvan schuldomezetting de belangrijkste is. Schuldomezetting is mogelijk geworden doordat de banken allerlei voorzieningen hebben getroffen voor de te verwachten verliezen op leningen aan ontwikkelingslanden. Een belangrijke omzettingmethode is die waarbij particuliere banken hun schuldenvorderingen aanbieden op de zogenaamde tweedehands-schuldmarkt. De vorderingen worden te koop aangeboden voor een veel lager bedrag dan de oorspronkelijke waarde van de schuld. De bank accepteert hiermee een verlies. Dit verlies moet ten goede komen aan het schuldenland. Dit kan bijvoorbeeld door de vordering om te ruilen in lokale valuta en dat bedrag in het land te investeren.

Toch biedt ook deze benadering geen duurzame oplossing voor het schuldenprobleem. Het voornaamste bezwaar is dat zij alleen wordt toegepast in het geval van Brazilië, Mexico en Chili, en dan nog mondjesmaat. Met name voor de Afrikaanse landen biedt de methode weinig perspectief omdat buitenlandse investeerders niet bereid zijn om in de arme Afrikaanse landen te

investeren.

Kwijtschelding

In de jaren '80 hebben vele deskundigen gewezen op nog een andere benadering, die ook wel mondjesmaat is toegepast. De benadering gaat er vanuit dat vermindering van de schuldenlast moet gebeuren door het schuldbedrag te verminderen, kwijtschelding, of door de rente op de lening te verlagen. Een belangrijke pleitbezorger van dit laatste, renteverlaging, was de voormalige Britse minister van financiën Lawson. In het geval van de Afrikaanse landen is deze methode ook in beperkte mate toegepast. Ook de huidige Amerikaanse minister van financiën, Nicholas Brady, pleit voor deze benadering. De Amerikaanse overheid oefent druk uit op de banken om de schulden gedeeltelijk kwijt te schelden of akkoord te gaan met verlaging van het rentetarief op de uitstaande kredieten. Het probleem is dat de banken niet graag onder druk gezet worden. Direct gevolg is dat ze zich wel driemaal bedenken voor ze weer akkoord gaan met nieuwe leningen aan de Derde Wereld. Ook het plan van Brady zorgt er niet voor dat de kredietwaardigheid van de ontwikkelingslanden echt groter wordt.

Unicef

Al met al kan gekonkludeerd worden dat geen van de gebruikte benaderingen zaligmakend is. Toch kun je zeggen dat toepassing van de drie benaderingen door elkaar heen voor Latijns-Amerika wel enig perspectief biedt. Voor de Afrikaanse landen is het echter een heel ander verhaal. Daar lijken economische aanpassingsprogramma's nog de beste benadering, omdat alleen zo de kredietwaardigheid van die landen vergroot kan worden. Maar die programma's moeten dan wel een andere vorm krijgen dan die welke het IMF voorstaat. In het rapport "Aanpassing met een menselijk gezicht" van Unicef van een paar jaar geleden werd een felle aanval gedaan op het harde aanpassingsbeleid van het IMF en de Wereldbank. Unicef biedt in het rapport een alternatief aan: uitsmering van de aanpassing over meerdere jaren; een economisch stimuleringsbeleid met de nadruk op de kleine producent; selectieve bezuinigingen (bijvoorbeeld op defensie); en speciale programma's voor de armste groepen. Zulke programma's tesamen met kwijtschelding en renteverlaging lijken voor de Afrikaanse landen het enige perspectief te vormen. Veel reden tot optimisme is er echter niet.

Annoniem geld bepaalt politiek

De complottheoretici lijken gelijk te krijgen. De wereld wordt geregeerd door het kapitaal. Ook links Nederland is onderhand overgenomen door het virus dat geld heet. De annonieme organisatie van linkse mensen met veel geld heeft de macht stevig in handen. Deze macht reikt zover dat één kamerlid van Groen Links zelf tot deze mafia-achtige organisatie behoort.

Peter Janssens

De auto draaide wel vijftien keer naar links en naar rechts, en ik voelde de auto stijgen en dalen, ik moet me dus ergens ten noorden van de stad bevinden.

Via de telefoon had ik aangedrongen op dit interview; het nummer had ik

gekregen van een annonieme tip, van iemand die nog een vete met hen heeft uit te vechten. Ze wilden het interview wel, echter, ze wilden absoluut onherkenbaar en onbekend blijven. Niets wilden ze aan het toeval overlaten. Zo stond ik stipt, volgens afspraak, om 02:14 uur voor het centraal station van Arnhem.

Van Woustraat in de Amsterdamse Pijp anno 1990

Terwijl de sekundewijzer van de stationsklok naar de hoogste stand kroop grepen twee handen me vast en beet een bitse stem me toe dat ik niet achterom mocht kijken; gewillig liet ik me blinddoeken en de auto induwen.

Een metaalachtige stem

Ik hoor een garagedeur achter me dichtvallen als de auto tot stilstand komt; naast me gaat het portier open. Ik word uit de auto geleid, terwijl een nieuwe, in stakkato sprekende, stem me vertelt dat ik de blinddoek om moet houden. Pas twee uur later, na het interview, als ik uit de auto ben gegooid en mezelf opkrabbel van de straatstenen zal ik me kunnen verlossen van mijn kunstmatige blindheid.

Via een trap word ik omhoog geleid, precies 33 treden tel ik voordat het geluid van een opengaande deur me vertelt dat we er zijn. Achter me hoor ik een zacht zoevend geluid dat eindigt in een korte klik; de deur is gesloten. Nu pas realiseer ik me dat er geen weg terug is, alleen nog maar vooruit.

Een metaalachtige stem heet me welkom bij de annonieme organisatie van linkse mensen met veel geld. De stem stelt zich voor als Charles, hij is degene die mij te woord zal staan. Terwijl ik in een stoel word geduwd probeer ik op de tast mijn kassetterekorder op te vissen. Charles verbiedt me het interview op te nemen, niets wil hij aan het toeval overlaten, dit in verband met zijn hoge positie binnen links Nederland. Herkenning als linkse Nederlander met veel geld kan hem zijn maatschappelijke positie kosten, moet ik begrijpen. Ik gehoorzaam Charles; liever een interview zonder band dan geen interview.

Ik probeer me de stem van Ina Brouwer voor te stellen als die een paar oktaven lager wordt weergegeven. Hoe zou de stem van Peter Lankhorst klinken als zijn specifieke 'ggguh-uh'-klank weg is gefilterd en zijn stem gedigitaliseerd wordt? Ik weet het niet, ik moet konkluderen dat de stem van iedereen kan zijn.

Karrièr gericht

Charles gebiedt me het interview te starten. Ik besluit brutaalweg te vragen hoeveel geld hij heeft. Een diepe zucht is het antwoord. Op deze manier wil Charles geen interview afgeven. "Die journalisten zijn alleen maar uit op sensatie". Volgens hem hadden zij nooit dit interview moeten toestaan. Hoe ik ook doorvraag, Charles weigert bedragen te noemen. Hij kan me verzekeren dat het meer is dan ik ooit bij elkaar

heb gezien.

Ik gooi het interview op een andere boeg, ik vraag waarom de linkse mensen met veel geld zich anoniem georganiseerd hebben. De rijkert wil deze vraag wel beantwoorden. Het gekraak van de stoel aan de overzijde verradt dat Charles zich voorover buigt. Hij biedt me vriendelijk een cigaartje aan, volgens hem een echte Havana.

Terwijl hij mijn cigar aansteekt begint hij te antwoorden. Uit het antwoord maak ik op dat geld hebben binnen links nog steeds geen geaccepteerd maatschappelijk verschijnsel is. "Wij vinden dat ook links zal moeten aksepteren dat er mensen met veel geld zijn, dat mensen met veel geld een nuttige functie binnen de samenleving hebben, dat mensen met veel geld ook, of misschien zelfs wel juist, voor links Nederland een functie hebben. De hele samenleving is heden ten dage carrière gericht, zo ook de mensen binnen linkse partijen. Zij moeten begrijpen dat hun carrière afhangt van de mensen met veel geld. Linkse partijen bestaan bij de gratie van ons, wij zijn er om zich tegen af te zetten, om tegen te ageren. Als wij er niet zouden zijn was links ten dode opgeschreven. Wij hebben ons georganiseerd om dit gedachtengoed bij de linkse partijen door te laten dringen.

Niet voor niets anoniem

Willekeurig begint bij mij de gedachte rond te spoken dat ook Groen Links volledig beheerst wordt door de mensen met veel geld. Niet lang daarna bevestigt Charles deze gedachte. Charles: "Eén van ons zit in de Tweede Kamer voor Groen Links." Eén van de zes is iemand met veel geld, gaat er door mijn hoofd. Binnen de PvdA is het nog erger, verzekert Charles me. Langzaam noem ik de kamerleden van Groen Links één voor één op. Charles doet er het zwijgen toe. Het tikken van zijn pen op de tafel verradt een ingehouden ongeduld, het is het signaal dat ik moet oppassen, dat hij degene is die bepaalt wat wel en niet gezegd wordt, dat ik slechts bij zeer hoge uitzondering een interview mag afnemen.

"U wilt dus niet zeggen wie tot uw organisatie behoren", vraag ik dan maar. Het openhartige antwoord dat volgt verbaast me. "Nee", is het antwoord, want de persoon staat binnen Groen Links niet bekend als iemand met veel geld. Volgens Charles is zijn organisatie niet voor niets anoniem; binnen zijn organisatie kan het kamerlid van de rijkdom genieten. Binnen Groen Links kan dat niet, omdat de an-

nonimiteit ervoor zorgt dat het kamerlid het werk kan doen waarvoor de organisatie van anonieme linkse mensen met veel geld staat. "Doordat de persoon volstrekt onverdacht is, kan het carrièregerichte denken zich zonder problemen verbreiden. Als de persoon de ware identiteit aanneemt gaat dat niet meer, dan is het onmogelijk invloed uit te oefenen, om de doodeenvoudige reden dat geld hebben binnen links zowiezo verdacht is."

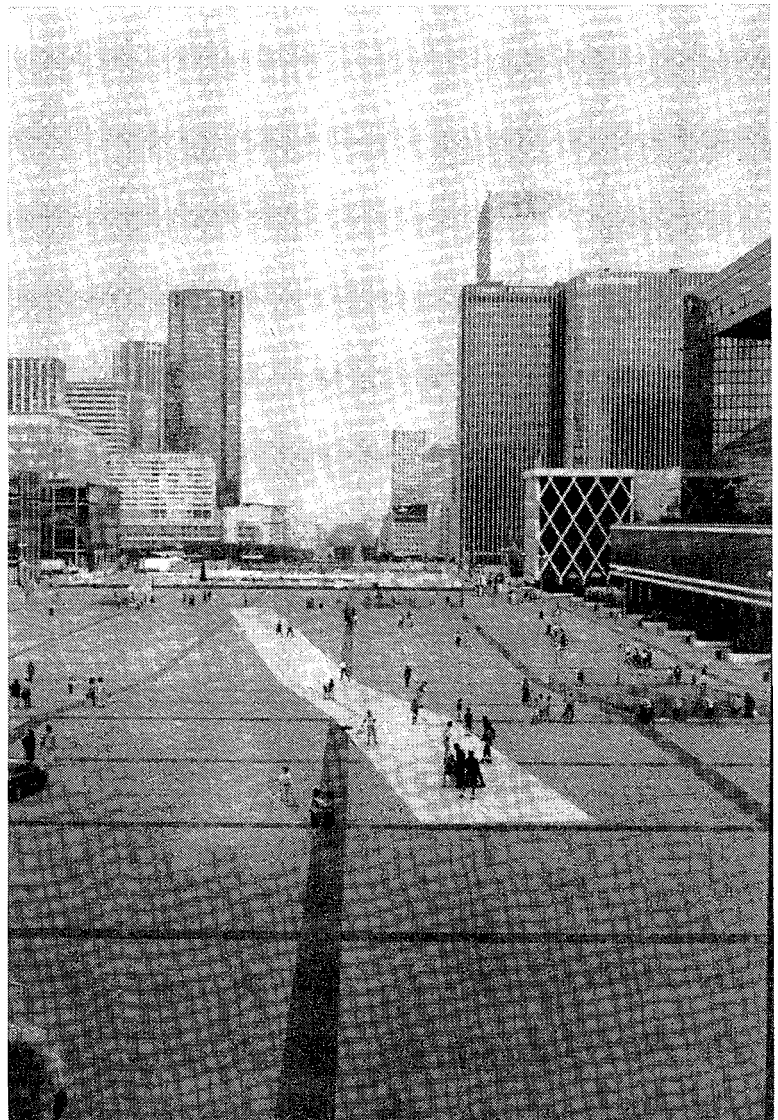
Helemaal plat

'Suksessen!?', roept de stem luid uit, gevolgd door een bulderende lach, nadat ik naar suksessen van zijn organisatie heb gevraagd. De lach komt pas tot bedaren na een slok uit een glas dat de hele tijd voor hem op tafel moet hebben gestaan. Bijna fluisterend vervolgt hij zijn relaas: "We kunnen zeggen dat we bijna heel links Nederland in onze macht hebben." Er volgt een verhaal waaruit ik opmaak dat alle oeverprojecten in de zogenaamde linkse gemeenten uit de koker van hun organisatie zijn gerold: het IJ-oeverproject in Amsterdam; het

maasoeverproject in Rotterdam; de stadhuisplannen in Den Haag; de stationsplannen in Groningen; alles komt uit hun koker waar zij met hun geld kunnen spelen. En Charles weet me nog meer te vertellen. Vertrouwelijk fluistert hij me toe dat ze hun zinnen op stadsdeel 'de Pijp' in Amsterdam hebben gezet. Dat zou helemaal plat moeten en vervangen door zoiets als 'La Defense' in Parijs.

Plotseling roept Charles dat ik mijn laatste vraag moet stellen, dat het interview afgelopen is. Snel weet ik nog te vragen of het ooit is misgegaan met de anonieme linkse mensen met veel geld. Charles antwoordt ontkennend: "Wij zorgen ervoor dat het niet mis kan gaan, als het mis dreigt te gaan steken wij er een stokje voor. Denk aan jullie vorige voorzitter waarvan wij hebben gezorgd dat hij niet meer bij de PPR-jongeren is."

Ik wil nog doorvragen, maar twee harde handen tillen mij op uit mijn stoel. Circa een half uur later lig ik op de Rijnkade, het rijnoeverproject van de gemeente Arnhem.

Van Woustraat in de Amsterdamse Pijp in 2000

V.J.W.'s

STRIPPAGINA

Vol moppen enz...

DOOS VAN PANDORA

De doos van Pandora dient als open forum voor de mening van de lezers van de Jonge Radikalenkrant. Mocht jij als lezer ergens je mening over willen geven of ergens op willen reageren dan kan dat. Stuur je stuk naar het redactieadres (L...
De redactie behoudt zich wel het recht voor om artikelen in te korten.

Van Dijks Eurospeeltuin

Nog voordat Groen Links officieel bestaat hebben ze al hun eerste, grote, internationale kongres georganiseerd (denk aan het met veel bombarie in het politieke maandblad gelegde vouwfoldertje). De kongresmap beloofde al weinig goeds. Na een flinke portie geschiedenis bleek de map uit en wisten wij nog niet wat de Kommissie Palme nu met het begrip Common Security bedoeld heeft. Gedeelde veiligheid bleek halve veiligheid. anderhalve dag praten over gedeelde veiligheid in het Kongresgebouw, nog bleef het onduidelijk.

Ben Crum en Erik Sengers

De vrijdagavond begon veel belovend, één goede spreker en twee slechte. De inhoud van de toespraak van Ria Beckers is moeilijk op een goed/slecht spektrum te plaatsen, want haar toespraak was door haar bar slechte Engels niet te verstaan. De avond werd afgesloten met een uiterst enerverend forum. Bas de Gaay Fortman begon als meest irritante inleider direkt allerhande analytische onderscheiden te maken, waarmee hij echter niets structureels-opbouwends aan de discussie toevoegde.

Over discussie gesproken: de voorzitter vertelde de half lege zaal dat hij opdracht had gekregen het publiek niet op de inleiders te laten reageren. Later bleek dat zelfs de inleiders niet op elkanders toespraken mochten antwoorden. Het democratische, open karakter van deze konferentie was meteen gevestigd.

Zaterdagmorgen vroeg vertrokken wij vanaf het Amsterdamse Centraal Station. Vol goede moed, met stralende vooruitzichten, want slechter dan de vorige dag kon het niet gaan, immers. De kongreszaal zag er nog even echt uit; mooie kleuren als dekor, heerlijk-lekker zittende stoelen, vertaalapparaten, water voor de sprekers, licht dat te goed op het spreekgestoelte valt, veel geouwehoer en een voor 2/3 lege zaal.

De dag begon met Nel van Dijk, het enige vaste lid van het Europees Parlement voor Groen Links. Ook haar Engels was slecht (wij dachten dat Groen Links niet aan exkuus-Truusen deed?), maar al met al begrepen we dat ze een perfecte samenvatting van de glossy kongresmap had gegeven, met andere woorden: ze had niets nieuws te melden. Later zagen we haar lopen met een vertaalapparaat. Zou ze sinds haar werk in het Europees Parlement verslaafd zijn aan die dingen of is haar Engels werkelijk zo slecht dat ze de andere inleiders niet kon verstaan?

Het geeft niet hoor, Nel, wij begrepen ook weinig van dhr Jamal, die de volgende spreker was. De Tanzaniaanse diplomaat en oud-politikus met een lange internationale staat van dienst begon met een grap die niet over komt en niets met het onderwerp te maken heeft. Ook hij vertelde over de rol van de Derde Wereld in het begrip Common Security, grotendeels een herhaling en uitwerking van wat er over dit onderwerp al in de konferentiemap stond, klonk zeer bekend, logisch en vanzelfsprekend. Dhr. Jamal rondt af. Laten wij maar eens klappen.

"Joe ent Missis Fen Deijk hef kif us u lot to sink ubaut", bralt de voorzitter van het kongres, waarmee hij, nu hij toch op het podium in het brandpunt van de belangstelling staat (een heerlijk gevoel), meteen de mogelijkheid heeft om de broodnodige theepauze aan te kon-

digen en het startsein voor de werkgroepen ("workshops") te geven. Dat doet hij dan dus ook. De belendende infomarkt blijkt slechts uit vier kraampjes te bestaan. Het begrip Common Security is dus niet zo'n breed begrip als wij die zaterdagmorgen nog dachten.

Eén van ons bezocht de werkgroep waarin de rol van de Derde Wereld in het begrip Common Security werd behandeld. De stellingen nodigden niet erg uit tot discussie. Ze lagen perfect in de lijn van het Groen/Linkse gedachtengoed (je móest het er wel mee eens zijn) en ze blonken uit in duidelijkheid. En als die duidelijkheid er eindelijk was, dan waren er altijd weer die wilden nuances en dan nog het liefst op uitspraken van drie rondes terug. De meest interessante bijdrage was die van een jongen die zich afvroeg of gedeelde veiligheid was als wij begrepen en modellen vóór en niet met de Derde Wereld aan het uitdenken zijn.

Ondertussen lag de ander van ons dwars in de werkgroep waarin gepraat werd over een nieuw Europees veiligheidsconcept. Ook hier wordt de konferentiebrochure klakkeloos nagepraat. Met één en hetzelfde argument werd respectievelijk EG, NAVO en WEU afgewezen als organisaties waarin de Europese organisatie evenwichtig kan plaatsvinden. Deze organisaties zijn immers verlengstukken van het verrotte Westerse politieke blokken (door dit als enige argument aan te voeren bezondigt Groen Links zich ons inziens daar ook aan). "U praat net als Kohl, antwoordt eens van ons als iedereen uiteindelijk maar van harte voor de CVSE (Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) als het instituut voor de Europese integratie kiest, zoals reeds in het kongresgeschrift was voorgekauwd.

Nee, dat verhaal kenden we nu wel. En Eva Maria Hagen zal 'm wel in het Duits hebben samengevat tijdens haar optreden. Wij vluchtten de stad maar in, de plaats waar de politiek op straat bleek te liggen. Een vredesdemo op het Binnenhof, een onverwachte kunstlerische tentoonstelling over de vernietiging van ons milieu in de Grote kerk, een zwerver in de Passage, Ferry Mingelen met een bos bloemen in zijn handen en een echte speeltuin die gesponsord werd door allerlei kindervrienden als Maison de Bonnetterie, Mc Donalds, Kinderland BV en NV Natuurbeton en die in het teken van Europa stond.

Uiteindelijk zijn we gevlucht voor het tutoyeren van Groen Links, gevlucht van de conferentie waar (reeds nu) de inteelt van de partij schromelijk naar buiten straalde en waar de kritische, inventieve, originele, progressieve ideeën met een knijpkat bij daglicht te zoeken waren.

PPR-JONGEREN TERUG

Om een samenwerking met de andere betrokken jongerenorganisaties in een nieuwe "Groen en Linkse Jongerenorganisatie" mogelijk te maken, heeft het PPR-jongerencongres bijeen te Houthem d.d. 11-11-1990 besloten om op de volgende wijze het besluit in zake de oprichting van een Groen Links Jongeren Beweging, genomen op het congres te Zwolle d.d. 27-10-1990, te herzien.

De invloed van de PPR-jongeren op de nieuwe "Groene en Linkse Jongerenorganisatie" dient zo groot mogelijk te zijn. Het typische PPR-jongereengeluid dient zoveel mogelijk gehoord te worden. Dit betekent dat:

- 1) De PPR-jongeren haar steun uitspreken aan de nieuwe "Groene en Linkse Jongerenorganisatie".
- 2) De PPR-jongeren zich opheffen, het bestuur afschaffen en de liquidatie van de organisatie in handen van het SJW-bestuur legt.
- 3) Gezien het feit dat men zich opheft én steun verleent aan de nieuwe "Groene en Linkse Jongerenorganisatie", krijgt het SJW-bestuur de opdracht die steun gestalte te geven.

Om deze drie punten uit te voeren:

- a) Zullen twee mensen zitting nemen in het "Voorlopig Bestuur", omdat dit de beste mogelijkheid is om een actieve bijdrage te leveren aan de nieuwe "Groene en Linkse Jongerenorganisatie". Zij doen dit op persoonlijke titel, maar worden aangewezen door dit congres.
- b) Zal het congres een oproep doen aan alle PPR-jongerenleden om actief te worden binnen de voorbereidingsgroepen van het congres van 15 en 16 december.
- c) Zal er een groepje PPR-jongeren komen dat het congres van 15 en 16 december vanuit de PPR-jongeren zal voorbereiden. Zij zullen PPR-jongeren benaderen om naar dat congres te gaan en de kongresstukken kritisch bezien en bespreken met zoveel mogelijk PPR-jongeren.
- d) Zullen de medewerkers ingeschakeld worden om deze groepen en personen te ondersteunen.
- e) Zullen alle liquide middelen, welke na opheffing van de PPR-jongerenorganisatie overschieten, ten goede komen aan de activiteiten van basisgroeperingen van een "Groene en Linkse jongerenorganisatie".
- f) Zal het maximaal mogelijke gedaan worden om PPR-jongeren ertoe te bewegen, (actief) lid te worden van de "Groene en Linkse Jongerenorganisatie".

BESTUURS MEDEDELINGEN

- Allereerst willen we iedereen bedanken die zich heeft ingezet om de congressen in Zwolle en Houthem tenminste organisatorisch tot een succes te maken.

- Wat de PPR-jongerenactiviteiten betreft, jullie kunnen nog aan de slag met de traditionele kerstacties. Folders zijn op aanvraag beschikbaar. Als je geld nodig hebt voor materiaal, bel Eric en Wil op het partijbureau 020-228461.

- In het kader van het project "Jongeren en Groen Links Politiek" is er een nieuwe brochure verschenen "Politiek (e)en Handicap". Belangstellenden kunnen een exemplaar opvragen bij het partijbureau (020-228461)

- Omdat op het congres besloten is om het bestuur af te schaffen, zijn dit de laatste bestuurmededelingen. Dit is zelfs de laatste Jonge Radikalenkrant. De PPR-Jongeren zijn er straks niet meer, maar er komt een nieuwe grote en brede Groen en Linkse Jongerenorganisatie voor terug. We hopen dat jullie allemaal actief zullen worden in de nieuwe club.

Tot Ziens op het congres op 15 en 16 december.

Het (voormalig) bestuur

HET IS ZOVER

De jongerenorganisatie voor groene en linkse politiek komt eraan

Met steun van alle betrokken partijen (PSJG, CPN-jo, VerGL-jo, PPR-jo, JOP) staat er een "Groene en Linkse Jongerenorganisatie" in de steigers, die popelt de beknellen-de banden met het verleden van zich af te schudden om enthousiast van start te gaan.

15 en 16 december kun je het ja-woord uitspreken over de nieuwe organisatie op het **OPRICHTINGSCONGRES**.

Het zou natuurlijk mooi zijn als daar ook veel PPR-jongerenleden aanwezig zijn.

Het congres zal bestaan uit drie onderdelen die te zamen een heel weekend beslaan.

Zaterdagmiddag zullen de politiek inhoudelijke uitgangspunten aan de orde komen in de vorm van verschillende workshops. Bij deze nodigen we PPR-jongeren uit om mee te werken aan de voorbereidingen van deze workshops of om er zelf één op te zetten. De bedoeling is dat o.a. deze workshops een vervolg krijgen in werkgroepen binnen de "Groene en Linkse Jongerenorganisatie".

Zaterdagavond krijg je de kans om jezelf eens even helemaal los te gooien op een geweldig oprichtingsfeest.

Zondag vindt de formele oprichting plaats; organisatie, werkwijze en de verbondenheid met Groen Links komen nu aan bod. Verder moeten er besluiten genomen worden over de naam, het logo, de statuten, de begroting en de bladen. Last but not least moet

het bestuur van de nieuwe organisatie door het congres gekozen worden.

Je ziet dat er nog heel wat besluiten genomen moeten worden waarin de inbreng van de PPR-jongeren medebepalend is. Als je geïnteresseerd bent in de nieuwe "Groene en Linkse Jongerenorganisatie", of sterker nog: je hebt zin om daar zelf inhoud aan te geven, **kom dan vooral op het oprichtingscongres, Zaterdag 15 december en zondag 16 december.**

**Studentenvereniging Unitas
Gen. Foulkesweg 74
6703 BN Wageningen**

zaterdag	10.30
zondag	11.00

De kosten voor het hele weekend bedragen FL 20,- (eten en overnachting). Je reiskosten worden geheel vergoed.

Midden in deze Jonge Radikalenkrant zitten twee bonnen ingeniet. Met de ene kun je je opgeven als lid van de nieuwe organisatie. Als je niet ouder bent dan 25 jaar kun je lid worden van de "Groene en Linkse Jongerenorganisatie". Als lid betaal je contributie (rond FL 20,-). Hiervoor krijg je de bladen van de organisatie

OPROEP

Wij roepen de PPR-jongerenleden op om lid te worden van de nieuwe "Groene en Linkse jongerenorganisatie" en om op dit congres actief mee te praten en mee te beslissen en de pasgeboren organisatie vorm te geven.

en een stem over het gezicht van de club. Je wordt regelmatig geïnformeerd over de activiteiten die gaande zijn, zowel op landelijk niveau als in de afdelingen. Natuurlijk krijg je volop de gelegenheid om zelf initiatieven te nemen.

Met de andere bon kun je je aanmelden voor het oprichtingscongres. Je krijgt dan van te voren de congreskrant thuis gestuurd met daarin o.a. de politiek inhoudelijke uitgangspunten, de agenda van het congres, meer informatie over de workshops, de statuten, een voorstel voor een activiteitenplan en meer informatie over de verkiezing van het bestuur.

PPR-JONGEREN WORDEN NIET AUTOMATISCH OVERGESCHREVEN NAAR DE NIEUWE GROENE EN LINKSE JONGERENORGANISATIE. WE ROEPEN IEDER PPR-JONGERENLID OP OM DE BON IN TE STUREN OM LID TE WORDEN.

OOK ALS JE GEEN LID WILT WORDEN: STUUR DE BON IN!

Voor verdere informatie bel met het landelijk bureau van de PPR-jongeren (020-228461) of met het voorlopige onderkomen van de "Groene en Linkse Jongerenorganisatie" (020-267374).

Denken, dacht, gedacht

Revoltant

Nog één nummer na deze en dan is het afgelopen met de Jonge Radikalenkrant, vanaf dan moet er een nieuwe jongerenorganisatie met een nieuw blad zijn, zo had ik gedacht. Ik wachtte totdat er door de deelnemende organisaties over de bladen onderhandeld zou worden, immers dan zou ik via de redactie uitgenodigd worden om ook mijn zegje te doen over het nieuwe blad, zo dacht ik. Het duurde allemaal wat lang, dus, dacht ik, dus moet ik maar eens zelf contact opnemen met de redactie van dit blad. "Dus jullie weten ook niets over de onderhandelingen en de toekomst van de bladen", roep ik door de telefoon, nadat ik heb moeten konstateren dat ook de redactie niets wist. Dan maar één van de grote leiders van de PPR-jongeren gebeld, die zal meer weten, zo dacht ik. En inderdaad, die wist meer. Sterker nog, de grote leiders van de PPR-jongeren dachten het zo goed te weten dat ze zo

maar, buiten de redactie van de Jonge Radikalenkrant om, met de mensen van de andere organisaties over de bladen hadden onderhandeld. De leiding kon verheugd melden dat het zoiets als de Rampspoed wordt, het blad van de PSJG, de jongerenorganisatie verbonden met de PSP.

Kom, denk ik, laat ik eens in mijn archief zoeken, daar moet nog ergens een exemplaar van de Rampspoed liggen. En inderdaad, ik vond een exemplaar van het 'onredelijk jongerenblad nummer 1 februari 1990 f2,50', zoals de voorkant van het blad vermeldt. Dus zo moet het nieuwe blad eruit gaan zien, dacht ik, ik mag straks meewerken aan een blad gedrukt op papier met wel erg weinig respect voor de natuur; glimmend dik, fors gebleekt wit papier dat volgens mij alleen gebruikt wordt door mensen die zichzelf wel erg ver boven de natuur vinden staan. Verder mag ik straks meewerken, dacht ik, aan een blad dat gemaakt is voor jongeren; en

jongeren kijken de hele dag videoklips, dus moet het blad er ook uitzien als een videoklip moeten de makers hebben gedacht. Die beeldcultuur is zelfs zover doorgedrongen dat op sommige pagina's de tekst ondergeschikt onleesbaar in een brei van kleuren en/of foto's terecht is gekomen.

"Aan dat natuurvernietigende, videoklip benaderende blad mag ik straks meewerken?", vroeg ik aan de grote leiders van de PPR-jongeren. Nou dat was nog maar de vraag, deelden ze me mee; het moest wel aan de kwaliteitseisen van de huidige Rampspoedredactie voldoen. Dat deed voor mij de deur dicht, ik stel altijd nog zelf mijn kwaliteitseisen op, en niemand hoeft die op autoritaire wijze voor mij vast te stellen. Op deze manier hoeft het niet; ik heb geen zin om in een anti-libertair, natuurvijandig blad te schrijven. Zodoende zal er na de laatste Jonge Radikalenkrant geen Revoltant meer zijn, denk ik.

Delft, 20 oktober 1990

Aan de lezers van de Jonge Radikalenkrant,

Op het PPR-jongerencongres van 27 oktober j.l. te Zwolle heeft de PPR-jongeren bij meerderheid besloten uit de onderhandelingen tussen PPR-jo, PSJG, CPN-jo, Jop en onafhankelijke jongeren van Groen Links te stappen. Dit anti-samenwerkingsverband kan ik zo slecht verenigen met mijn wil tot het komen van een Groen linkse jongerenorganisatie dat ik me niet meer voor de Jonge Radikalenkrant kan inzetten.

Ik heb besloten mezelf volledig in te zetten om samen met de overgebleven organisaties te komen tot een gezamenlijke Groen linkse jongerenorganisatie. Dit gebeurt voorlopig onder de naam Groeiend Links. Dat de PPR-jongeren haar naam in Groen linkse jongerenbeweging heeft veranderd wil niet zeggen dat zij ineens het samenwerkingsverband is.

Met vriendelijke groet,
Peter Janssens